

รายงานการวิจัยฉบับที่ 1

ในโครงการ
การสร้างและพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบวัดสมิทธิภาพทั่วไป
ทางภาษาอังกฤษและระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้อง

เรื่อง

แนวโน้มน้ระดับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของ
นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และบุคคลภายนอก
ที่สนใจ ปี พ.ศ. 2533

โดย

รศ. ดร. สุวัฒน์ สุกมลสันต์
และคณะ

จพ
ภษ 15
006941

สถาบันภาษาและฝ่ายวิชาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2533

แนวโน้มนระดับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของ
นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและบุคคลภายนอกที่สนใจ ปี พ.ศ. 2533

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร. สุนันต์ สุขุมลันต์
รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วงศ์โสภณ
รองศาสตราจารย์นิภาพร รัตนพฤษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทอรุ่ง จรุงกิจอนันต์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนีย์ ศรีไพพรรณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมตา เวชพฤติ
อาจารย์กรองแก้ว กวรรณสุต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริพร พงษ์สุรินทร์
นางสาวจรัสศรี ศรีสัญญาพานิชย์

สถาบันภาษาและฝ่ายวิชาการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2533

069311 I16428646

คำนำและกิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ เป็นรายงานการวิจัยฉบับที่ 1 ในโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง "การสร้างและพัฒนาคู่มือของแบบทดสอบวัดสมรรถิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษและระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้อง" ซึ่งเป็นโครงการ 3 ปี (พ.ศ. 2533-2535) ของสถาบันภาษาและฝ่ายวิชาการ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการที่จะจัดสร้างและพัฒนาคู่มือของแบบทดสอบวัดสมรรถิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ เพื่อให้บริการทดสอบแก่ผลิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและบุคคลทั่วไปที่สนใจรวมทั้งเพื่อพัฒนาระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้องให้สามารถทำงานได้อย่างมีระบบและสอดคล้องประสานกันได้อย่างดี ซึ่งรายละเอียดของโครงการในการดำเนินงานแต่ละปีได้ เสนอไว้แล้วในภาคผนวกของรายงานวิจัยนี้

อนึ่ง การดำเนินงานของโครงการนี้ในปีที่ 1 จนสามารถประสบผลสำเร็จ ได้ด้วยดี เป็นเพราะได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือ เป็นอย่างดีจากบุคคลหลายฝ่ายและหลายท่าน ซึ่งคณะกรรมการดำเนินการวิจัยได้ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างมาก เช่น ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประกอบ คุปตรัตน์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองศาสตราจารย์ ดร. อุบลชัย ยศยิ่งยวด ผู้อำนวยการหน่วยวิเคราะห์นโยบายวิชาการ คุณประไพนิศ มงคลรัตน์ ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา รองศาสตราจารย์มาลินี จันทวิมล ผู้อำนวยการสถาบันภาษา และรองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วงศ์ไสยธ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการระดับชาติและวิเทศสัมพันธ์ ที่มีส่วนผลักดันอย่างมากในหลาย ๆ ด้านให้เกิดโครงการนี้ รวมทั้งขอขอบคุณคณะกรรมการและคณะกรรมการทุกชุดที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบการบริหารการสอบ และการตรวจข้อทดสอบ รวมทั้งคณะต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกในการให้ใช้สถานที่สำหรับการจัดสอบครั้งที่ 1 เป็นต้น ที่ได้มีส่วนช่วยอย่างมากให้การดำเนินงานทดสอบและการวิจัยสำเร็จ ได้ด้วยดี

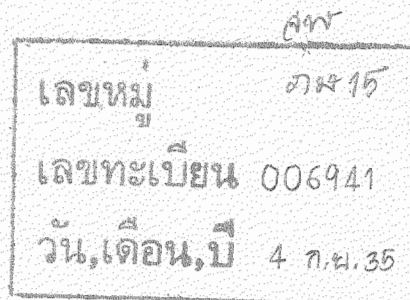
รองศาสตราจารย์ ดร. สุนันท์ สุกมลสันต์
ในนามคณะกรรมการดำเนินการวิจัย

สารบัญเรื่อง

	หน้า
คำนำและกิตติกรรมประกาศ	ก
สารบัญเรื่อง	ข
สารบัญตาราง	ง
บทที่ 1 บทนำ	
- ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	1
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
- ตัวแปรในการวิจัย	2
- สมมุติฐานในการวิจัย	3
- ขอบเขตของการวิจัย	4
- คำนียามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	5
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง	
- เหนือกับความสามารถทางภาษา	8
- ขึ้นไปกับความสามารถทางภาษา	10
- คณะวิชา กับความสามารถทางภาษา	10
- ศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติกับความสามารถทางภาษา	14
- อายุกับความสามารถทางภาษา	15
- เศรษฐกิจของครอบครัวกับความสามารถทางภาษา	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
- ประชากรและผลวิจัย	21
- เครื่องมือที่ใช้เพื่อการวิจัย	25
- การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
- การวิเคราะห์ข้อมูล	28

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
- สภาพทั่วไปของผลการสอบแต่ละทักษะ	29
- เปรียบความสามารถทางภาษาอังกฤษ	30
- ชั้นปีกับความสามารถทางภาษาอังกฤษ	31
- คณะวิชากับความสามารถทางภาษาอังกฤษ	39
- ศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติกับความสามารถทางภาษาอังกฤษ	51
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
- สรุปผลการวิจัย	61
- การอภิปรายผล	63
- ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก ก ผลการสอบบางประการและข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการต่อไป	75
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์คุณภาพของข้อทดสอบรายข้อ	83
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ความเป็นอคติของข้อทดสอบ	90
ภาคผนวก ง รายละเอียดของโครงการ	107
ภาคผนวก จ แบบฟอร์มรายงานผลการสอบ	132
ภาคผนวก ฉ รายชื่อคณะกรรมการของโครงการในปีที่ 1	135

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตคณะต่าง ๆ เมื่อวัดจาก GPA ของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ในปี 2530-2532	12
ตารางที่ 2	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตคณะต่าง ๆ เมื่อวัดจาก GPA ของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน II ในปี 2530-2532	13
ตารางที่ 3	จำนวนและคณะของประชากรและพลวิจัยซึ่งได้แก่ผู้สมัครสอบและผู้เข้าสอบ	22
ตารางที่ 4	จำนวนและชั้นปีของผู้เข้าสอบ	24
ตารางที่ 5	จำนวนและเพศของผู้เข้าสอบ	25
ตารางที่ 6	คุณภาพของแบบทดสอบปรนัยที่ใช้ในการวิจัย	26
ตารางที่ 7	ผลการสอบแต่ละทักษะโดยเฉลี่ย	29
ตารางที่ 8	ความแตกต่างระหว่างผลการสอบทักษะต่าง ๆ ของผู้เข้าสอบที่เป็นเพศชายและเพศหญิง	30
ตารางที่ 9	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการฟังของผู้สอบที่มาจากชั้นปีต่างกัน	31
ตารางที่ 10	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการอ่านเข้าใจความของผู้สอบที่มาจากชั้นปีต่างกัน	31
ตารางที่ 11	ความแตกต่างของผลการสอบทักษะการอ่านเข้าใจความของผู้สอบ 6 ชั้นปี นิสิตบัณฑิตวิทยาลัยและบุคคลภายนอก	32
ตารางที่ 12	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบการเขียนด้านทักษะการรับรู้ของผู้สอบที่มาจากชั้นปีที่ต่างกัน	33
ตารางที่ 13	ความแตกต่างของผลการสอบการเขียนด้านทักษะการรับรู้ของผู้สอบ 6 ชั้นปี นิสิตบัณฑิตวิทยาลัยและบุคคลภายนอก	34
ตารางที่ 14	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบการเขียนด้านทักษะการผลิตของผู้สอบที่มาจากชั้นปีที่ต่างกัน	35

		หน้า
ตารางที่ 15	ความแตกต่างของผลการสอบการเขียนด้านทักษะการผลิตของผู้สอบ 6 ชั้นปีนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยและบุคคลภายนอก	36
ตารางที่ 16	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบรวมทั้ง 4 ด้านของผู้สอบที่มาจากชั้นปีที่ต่างกัน	37
ตารางที่ 17	ความแตกต่างของผลการสอบรวมทั้งทักษะของผู้สอบ 6 ชั้นปีนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย และบุคคลภายนอก	37
ตารางที่ 18	ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีกับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ	38
ตารางที่ 19	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการฟังของผู้สอบที่มาจากคณะวิชาที่ต่างกัน	39
ตารางที่ 20	ความแตกต่างของผลการสอบทักษะการฟังของผู้สอบ 16 คณะวิชาและบุคคลภายนอก	40
ตารางที่ 21	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการอ่านเข้าใจความของผู้สอบที่มาจากคณะวิชาที่ต่างกัน	41
ตารางที่ 22	ความแตกต่างของผลการสอบทักษะการอ่านเข้าใจความของผู้สอบ 16 คณะวิชา และบุคคลภายนอก	42
ตารางที่ 23	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการเขียน	43
ตารางที่ 24	ความแตกต่างของผลการสอบการเขียนด้านทักษะการรับรู้ของผู้เข้าสอบ 16 คณะวิชา และบุคคลภายนอก	44
ตารางที่ 25	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการเขียนด้านทักษะการผลิตของผู้สอบที่มาจากคณะวิชาที่ต่างกัน	45
ตารางที่ 26	ความแตกต่างของผลการสอบการเขียนด้านทักษะการผลิตของผู้สอบ 16 คณะวิชา และบุคคลภายนอก	46
ตารางที่ 27	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบรวมทั้ง 4 ด้านของผู้สอบที่มาจากคณะวิชาที่ต่างกัน	47
ตารางที่ 28	ความแตกต่างของผลการสอบรวมทั้งทักษะของผู้สอบ 16 คณะและบุคคลภายนอก	48
ตารางที่ 29	ลำดับที่ของสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สอบจากคณะวิชาต่าง ๆ	49

		หน้า
ตารางที่ 30	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ภาษาอังกฤษพื้นฐานกับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของ ผู้สอบจากคณะวิชาต่าง ๆ	50
ตารางที่ 31	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการฟัง ของผู้สอบที่มีศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติต่างกัน	52
ตารางที่ 32	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการอ่าน เข้าใจความของผู้สอบที่มีศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติต่างกัน	53
ตารางที่ 33	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบการเขียนด้านทักษะ การรับรู้ของผู้สอบที่มีศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติต่างกัน	54
ตารางที่ 34	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบการเขียนด้านทักษะ การผลิตของผู้สอบที่มีศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติต่างกัน	55
ตารางที่ 35	อิทธิพลของศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติต่อความสามารถทางภาษา อังกฤษรวมทุกทักษะของผู้สอบ	56
ตารางที่ 36	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ และผลการสอบ	57

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

นิทานของมหาวิทยาลัยที่จะสร้างบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ คิดเป็น ทำเป็น เพื่อออกไปรับใช้สังคมนั้น คงจะสัมฤทธิ์ผลไปไม่ได้ ถ้าผู้ผลิตบัณฑิตไม่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมรอบตัวเรา

ปัจจุบันสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมในโลกกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย สังคมของเรากำลังอยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงจากสังคมกสิกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีความซับซ้อนทั้งในด้านกว้างและลึก การเตรียมประชาชนในประเทศให้สามารถรับกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เป็นสิ่งที่ต้องกระทำ และกระทำด้วยความรวดเร็ว มหาวิทยาลัยมีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงต่อสังคม ในอันที่จะช่วยสร้างบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อจะได้ช่วยที่เนะประชากรให้ปรับปรุงตนเองไปสู่จุดหมายเดียวกัน สังคมอุตสาหกรรมนั้นต้องพึ่งพาเทคโนโลยี ปัจจุบันเทคโนโลยีที่ใช้อยู่ในประเทศนั้นได้มาจากต่างประเทศเกือบทั้งสิ้น

การติดต่อระหว่างประเทศในเชิงการถ่ายทอดเทคโนโลยี การตลาด การศึกษา การวิจัย และอื่น ๆ กลายเป็นความจำเป็นและเป็นข้อได้เปรียบของผู้ที่สามารถสื่อสารได้ดี

ดังนั้น ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาสากลในการสื่อสาร และแสวงหาความรู้รอบรู้ต่าง ๆ ดังกล่าว จึงมีความจำเป็นยิ่ง และเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากทั้งสำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและในการประกอบอาชีพในวงการต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้การสื่อสารข่าวสารต่าง ๆ ภายในและภายนอกประเทศกระทำได้รวดเร็วมาก เพราะอาศัยความเจริญทางด้านเทคโนโลยีทางการสื่อสารสมัยใหม่ต่าง ๆ จึงเป็นผลให้บุคคลและองค์กรต่าง ๆ ติดต่อกันมากยิ่งขึ้น เช่น จากผลการวิจัยต่าง ๆ พบว่าทั้งนักศึกษา บัณฑิต หน่วยงานต่าง ๆ ของราชการ องค์กรของรัฐวิสาหกิจ และบริษัทห้างร้านเอกชน มีความต้องการและมีการใช้ภาษาอังกฤษในการดำเนินกิจการในระดับปานกลางจนถึงในระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เป็นักวิชาการและบุคคลในระดับบริหารกิจการ ต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการอ่าน เขียน ฟัง และพูดมากตามลำดับ ปริมาณความต้องการดังกล่าวนี้มีมานานแล้ว และมีแนวโน้มว่าจะมีมากขึ้นเรื่อย ๆ (อัจฉรา วงศ์ไสสร และคณะ, 2524:20, บัณฑิต สว่างวโรรส, 2526:38, สุพันธ์ สุกมลสันต์ และคณะ, 2529:63-68)

มหาวิทยาลัยเล็งเห็นความจำเป็นในการสื่อสารระหว่างประเทศ ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางว่า ถ้าบัณฑิตของเรามีความสามารถทั้งในด้านเนื้อหาวิชาการ และในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อทำความเข้าใจกับชาวต่างประเทศได้ ก็จะทำให้บัณฑิตทันต่อ

เหตุการณ์มีคุณค่าเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสังคมมากขึ้น ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้สังคมมุ่งไปสู่สังคมอุตสาหกรรมได้ทันเวลาและปลอดภัย ดังนั้นฝ่ายวิชาการจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องเริ่มปรับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ได้มาตรฐานที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนด โดยในระยะแรกจะทำการให้บริการทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3-4 หรือ 2 ปีสุดท้ายของหลักสูตรต่าง ๆ ก่อน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวทั้งอาจารย์และนิสิตเพื่อให้มีความสนใจและให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และอาจจะบรรจุการสอบอยู่ในหลักสูตรต่อไปเมื่อมีการปรับปรุงหลักสูตรในคณะต่าง ๆ ทั้งนี้คงจะขึ้นกับความต้องการของแต่ละคณะเป็นสำคัญ

แต่เนื่องจากแบบทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษที่จะใช้วัดความรู้และความสามารถของนิสิตดังกล่าวแล้วนั้นจะต้องเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพสูง น่าเชื่อถือ วัดในสิ่งที่มุ่งทดสอบได้จริง ผลการวัดมีความเชื่อมั่นได้สูง และที่สำคัญมากก็คือ จะต้องเป็นแบบทดสอบที่เหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในประเทศด้วย ซึ่งแบบทดสอบที่มีคุณสมบัติที่ดีดังกล่าวนี้ยังไม่มีในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และการพัฒนาแบบทดสอบนี้ต้องอาศัยระยะเวลาในการสร้าง ตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไข และยืนยันผล เนื่องจากฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าสถาบันภาษารับผิดชอบต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมีความชำนาญเป็นพิเศษในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานเพื่อวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ จึงได้ขอความอนุเคราะห์จากสถาบันภาษาให้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบดังกล่าวขึ้น

ดังนั้น สถาบันภาษาโดยความร่วมมือจากฝ่ายวิชาการ จึงได้ดำเนินการโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง "การสร้างและพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบชุดวัดสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษและระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้อง" นี้ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเชิงสำรวจเกี่ยวกับแนวโน้มระดับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1-6 บัณฑิตวิทยาลัย และบุคคลภายนอกที่สนใจ เมื่อจำแนกออกเป็นมิติต่าง ๆ คือ เพศ ชั้นปี คณะวิชา เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา อายุ และรายได้ของครอบครัว

ตัวแปรในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (exploratory research) เพื่อศึกษาสถานะภาพปัจจุบันของระดับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สอบซึ่งส่วนมากได้แก่

นิสิตชั้นปีที่ 1-6 และนิสิตระดับปริญญาโท-เอก ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และตัวแปรบางส่วน ได้จากระเบียบนิสิต ซึ่งเก็บไว้ที่สำนักทะเบียนและประมวลผล ซึ่งมีจำนวนจำกัด ดังนั้นตัวแปรที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

ก. ตัวแปรต้น (independent variables) ได้แก่

1. เพศ
2. ชั้นปี
3. คณะวิชา
4. เชื้อชาติ
5. สัญชาติ
6. ศาสนา
7. อายุ
8. รายได้ของครอบครัว

ข. ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่

1. ความสามารถในการฟัง
2. ความสามารถในการอ่านเข้าใจความ
3. ความสามารถในการเขียน ด้านทักษะการรับรู้ (receptive skills)
4. ความสามารถในการเขียน ด้านทักษะการผลิต (production skills)
5. ความสามารถรวมทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าวแล้ว

สมมติฐานในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยมีสมมติฐานในการวิจัยว่า ผู้สอบวัดสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ ที่มีเพศ ชั้นปี คณะวิชา เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา อายุ และรายได้ของครอบครัว ต่างกัน มีระดับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันดังนี้

1. โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้สอบเพศหญิงมีสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้สอบเพศชายทุกทักษะที่ทดสอบ
2. โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้สอบที่ยังเรียนในชั้นปีที่สูงกว่า ก็ยังมีสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้ที่เรียนมาในชั้นปีที่ต่ำกว่า
3. โดยเฉลี่ยแล้วผู้สอบที่มาจากคณะทันตแพทยศาสตร์ อักษรศาสตร์ และแพทยศาสตร์ เป็นผู้มีสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษสูงที่สุด 3 อันดับแรก และผู้สอบที่มาจากคณะนิติศาสตร์ ครุศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ เป็นผู้มีสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษต่ำที่สุด 3 อันดับสุดท้าย ในทุกทักษะที่ทำการทดสอบ

4. สมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษแต่ละทักษะของผู้สอบจากคณะต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I และ II ในระดับสูง
5. ศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติต่างก็มีอิทธิพลต่อสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษทุกทักษะของผู้สอบ
6. อายุของผู้สอบซึ่งอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์กับสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ
7. เศรษฐกิจ ของครอบครัว (รายได้ของบิดาและมารดาพร้อมกัน) ของผู้สอบมีความสัมพันธ์กับสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษในเชิงบวกและในระดับค่อนข้างต่ำ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตเฉพาะผู้สมัครสอบวัดสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2533 เท่านั้น บุคคลเหล่านี้ได้แก่นิสิตชั้นปีที่ 1-6 นิสิตระดับปริญญาโท-เอก และบุคคลภายนอกทั่วไปที่สนใจ รวมแล้วจำนวน 1,684 คน

ข้อตกลงเบื้องต้น

เนื่องจากการทดสอบวัดสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษครั้งนี้ เปิดรับสมัครสอบสำหรับบุคคลที่สนใจเท่านั้น ผู้สมัครสอบไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แต่อย่างใด และทำการทดสอบในวันหยุดราชการ (วันเสาร์) และแบบทดสอบดังกล่าวได้รับการสร้างและพัฒนาโดยคณะอาจารย์ที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน และมีคุณภาพสูง ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงมีข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

1. ผู้เข้ารับการทดสอบทุกคนได้พยายามทำข้อทดสอบด้วยความสมัครใจและอย่างเต็มความสามารถของตน ดังนั้น คะแนนจากการทดสอบทุกทักษะสามารถใช้แทนระดับความสามารถของผู้เข้ารับการทดสอบได้
2. ผลการทดสอบครั้งนี้เชื่อถือได้ เพราะข้อทดสอบมีความยาวมากเพียงพอ (120 ข้อ รวมทั้งข้อสอบการเขียนจริง) มีความเที่ยงสูง ($KR_{20} = 0.90$) และผู้ชำนาญทางการทดสอบพิจารณาแล้วว่ามีตรงเชิงเนื้อหา

ข้อจำกัดของการวิจัย

แม้ว่าคณะผู้วิจัยจะได้พยายามทำให้ผลการวิจัยครั้งนี้มีความเชื่อถือได้ให้มากที่สุด แต่ก็มีข้อจำกัดบางอย่างที่อาจทำให้ความแม่นยำในการวิจัยลดลงบ้างคือ

1. ข้อมูลของผู้สมัครสอบในระดับบัณฑิตวิทยาลัย และบุคคลภายนอกไม่สมบูรณ์ เพราะขาดข้อมูลด้าน เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา อายุ และรายได้ของครอบครัว ทั้งนี้เพราะ คณะผู้วิจัยอาศัยข้อมูลที่เป็นตัวแปรต้นบางส่วนจากระเบียบผลิตของสำนักทะเบียน และประมวลผล จึงทำให้ขาดข้อมูลดังกล่าว
2. การทดสอบการฟังใช้สถานที่สอบแตกต่างกัน ทำให้บรรยากาศของการทดสอบและคุณภาพของเสียงแตกต่างกัน ดังนั้น ผลการสอบทักษะนี้อาจคลาดเคลื่อนไปบ้าง
3. ผลวิจัย (Subjects) ของการวิจัยครั้งนี้ได้มาโดยวิธีการอาสาสมัคร จึงมีจำนวนไม่ได้สัดส่วนที่เหมาะสมที่จะเป็นตัวแทนของชั้นปี และคณะวิชารวมทั้งตัวแปรอื่น ๆ ดังนั้นผลการวิจัยจึงยังไม่อาจใช้ในการอ้างอิงสรุป (generalize) ไปยังประชากรได้อย่างมั่นใจ เพียงแต่ให้ข้อมูลที่แสดงถึงแนวโน้มของปรากฏการณ์บางอย่างที่มุ่งทำการวิจัย
4. ผู้เข้าสอบบางคนทำแบบทดสอบไม่ครบทุกส่วน จึงอาจทำให้การเปรียบเทียบผลการทดสอบบางมิติเกิดความคลาดเคลื่อนได้

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ความสามารถในการฟัง หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ วลี ประโยค หรือข้อความที่ใช้ในการสื่อสารของเจ้าของภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ความสามารถดังกล่าวนี้วัดได้จากคะแนนแบบทดสอบการฟัง จำนวน 35 ข้อ

ความสามารถในการอ่านเข้าใจความ หมายถึงความสามารถในการอ่านในใจเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องต่าง ๆ ที่อ่าน ที่อาจพบได้ในชีวิตประจำวัน เช่นการอ่านข่าว บทความ และข้อความโฆษณา เป็นต้น ความสามารถดังกล่าวนี้วัดได้จากคะแนนแบบทดสอบการอ่านเข้าใจความจำนวน 60 ข้อ

ความสามารถในการเขียนด้านทักษะการรับรู้ หมายถึงความรู้และความสามารถในการตรวจสอบว่าประโยคหรือข้อความที่อ่านมีบางอย่างผิดพลาดในเชิงของโครงสร้างทางภาษา รวมทั้งความรู้และความสามารถในการตรวจสอบความถูกต้องในการใช้โครงสร้างทางภาษาด้วย ความสามารถดังกล่าวนี้วัดได้จากคะแนนแบบทดสอบการเขียนที่เป็นปรนัย (แบบเลือกตอบ) จำนวน 25 ข้อ

ความสามารถในการเขียนด้านทักษะการผลิต หมายถึงความรู้และความสามารถในการเขียนประโยคและข้อความในระดับย่อหน้า (paragraph) ในเรื่องเกี่ยวกับการบรรยายเปรียบเทียบ การแสดงความคิดเห็น และการแสดงความคิดเห็นแย้งด้วยภาษา

ที่ถูกต้องและเหมาะสม ความสามารถดังกล่าวนี้วัดได้จากคะแนนการเขียนจากแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 3 เรื่อง ตามหัวข้อที่กำหนดให้

ความสามารถรวม หมายถึงความรู้และความสามารถของผู้สอบด้านการฟัง การอ่าน เข้าใจ ความ การเขียนทั้งด้านทักษะการรับรู้และทักษะการผลิตความสามารถดังกล่าวนี้วัดได้จากคะแนนรวมของแบบทดสอบทั้ง 4 ด้าน

ผู้เข้าทดสอบ หมายถึงผู้ที่สมัครเข้ารับการทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาที่จัดขึ้น เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2533

แบบทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ (General English Proficiency Test)

หมายถึงแบบทดสอบชุดหนึ่งประกอบด้วย 4 ส่วน เพื่อวัดความสามารถในการฟัง การอ่าน เข้าใจความ การเขียนด้านทักษะการรับรู้ และด้านทักษะการผลิต แบบทดสอบดังกล่าวนี้ มุ่งทำการทดสอบความรู้และความสามารถทั่ว ๆ ไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตในระดับชั้นปีที่ 4 หรือชั้นปีสุดท้ายของหลักสูตรต่าง ๆ ในระดับปริญญาตรีเป็นสำคัญ จึงประกอบด้วยข้อทดสอบที่มีได้วัดความรู้ความสามารถทางภาษาตามหลักสูตรของวิชาหนึ่งหรือวิชาใดโดยเฉพาะ แต่เป็นการวัดความรู้และความสามารถที่เชื่อว่าผู้ใช้ภาษาในระดับดังกล่าวควรรู้หรือมี เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ทั่วไป หรือดำรงชีวิตประจำวัน ได้ดียิ่งขึ้น

นิสิตบัณฑิตวิทยาลัย หมายถึงนิสิตระดับปริญญาโทและ เอกของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บุคคลภายนอก หมายถึงบุคคลทั่วไปที่มีพื้นฐานความรู้ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปที่ไม่ใช่ในระดับปริญญาตรีและนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นิสิตจะมีความตื่นตัว ในการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งจะ เป็นการเตรียมตัว ในการพัฒนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติในที่สุด
2. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาต่าง ๆ จะช่วยให้คณาจารย์ทั้งที่เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้สอนวิชาการอื่น ๆ มีความสนใจและให้ความร่วมมือ ในการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษให้แก่ นิสิตในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และสามารถนำมาประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพและทันสมัยต่อไปได้
3. สถาบันภาษาจะมีแบบทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั่วไป พร้อมกับระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้องที่ทันสมัย ซึ่งจะเป็นการเพิ่มบทบาทของสถาบันภาษา ในฐานะแหล่งวิชาการทางด้านนี้ ให้มากยิ่งขึ้น

4. นิสิตและผู้สมัครสอบจะมีหลักฐานแสดงระดับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจใช้เพื่อการสมัครงานหรือการศึกษาต่อได้ด้วย
5. สังคมจะได้รับบริการทางวิชาการที่ตรงกับความต้องการของบุคคลทั่วไป ได้อีกทางหนึ่งในราคาที่ประหยัดกว่าการทดสอบในลักษณะเดียวกันจากแหล่งอื่น
6. ทำให้บรรยากาศทางวิชาการของมหาวิทยาลัยดียิ่งขึ้น

บทที่ 2 วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้มีตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่คาดว่าจะมีผลต่อสัมฤทธิ์ภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของพลวิชัยจำนวน 8 ตัวแปรคือ

1. เพศ
2. ชั้นปี
3. คณะวิชา
4. เชื้อชาติ
5. สัญชาติ
6. ศาสนา
7. อายุ และ
8. เศรษฐกิจของครอบครัว

ดังนั้น ต่อไปนี้คือวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรดังกล่าวแล้ว

ก. เพศกับความสามารถทางภาษา

ได้มีการศึกษามากมายที่ค้นพบว่านักเรียนเพศหญิง มีความสามารถทางภาษาสูงกว่าเพศชาย ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่ 1 เช่น ในปี 1978 Burstall (Burstall, 1978: 3-8) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนภาษามฝรั่งเศสของนักเรียนอังกฤษ ตั้งแต่อายุ 13 ปี ขึ้นไปติดต่อกันเป็นเวลา 10 ปี ในโครงการ NFER (National Foundation for Education Research, 1964-1974) พบว่านักเรียนหญิงในกลุ่มทดลอง ได้คะแนนสูงกว่าของนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ ในปี 1963 Parley (Parley, 1963: 210-212) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนชายและหญิง และพบว่านักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาดังกล่าวสูงกว่าของนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ และในปี 1980 Bank และคณะ (Bank and Others, 1980: 112-113 อ้างจาก กิ่งกมล ทวีชชาติวิทยากุล, 2532: 34) พบว่าจากการศึกษางานวิจัยในระหว่างปี 1974-1978 พบว่างานวิจัยจำนวนมากได้ค้นพบว่า ผู้เรียนที่เป็นเพศหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและทักษะการพูดมากกว่าผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา

สำหรับในประเทศไทยนั้น ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของเพศที่มีต่อระดับความสามารถทางภาษาต่างประเทศหลายเรื่อง ซึ่งพบว่าผู้เรียนเพศหญิงมีความสามารถทางภาษาหลาย ๆ ด้านสูงกว่าผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญ เช่น ในปี 2510 ถาวร สุภงกช (ถาวร สุภงกช, 2510: 76) พบว่า นักศึกษาหญิงของวิทยาลัยครู 3 แห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ

สูงกว่าของนักศึกษาชายอย่างมีนัยสำคัญ ในปี 2519 ดวงเดือน สุวดี และ เพียรศิริ เอกนิยม (ดวงเดือน สุวดี และ เพียรศิริ เอกนิยม, 2519: 56) พบว่านิสิตหญิงชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีผลสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าของนิสิตชายอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้งานวิจัยอีกหลายเรื่องยังพบว่าในระดับมัธยมศึกษาชั้น นักเรียนหญิงก็มีความสามารถทางภาษาสูงกว่านักเรียนชาย เช่น ในปี 2525 ไกรคุง อนันตกุล (ไกรคุง อนันตกุล, 2525: 54) พบว่านักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีสัมฤทธิ์ผลทางโครงสร้างภาษาอังกฤษสูงกว่าของนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ และในปีต่อมา ประทุม เจริญผล (ประทุม เจริญผล, 2526: 81) ก็พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 ในเขตการศึกษา 5 ที่เป็นเพศหญิงมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าของนักศึกษาชายอย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับในระดับประถมศึกษาชั้น มิ่งานวิจัยหลายเรื่องก็ค้นพบว่านักเรียนหญิงมีความสามารถทางภาษาสูงกว่าของนักเรียนชาย เช่น ในปี 2514 ณรงค์ พุทธิรักษา (ณรงค์ พุทธิรักษา, 2514: 36) พบว่านักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 3 และ 5 มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียน คำศัพท์ ไวยากรณ์ การอ่าน และการฟังสูงกว่าของนักเรียนชายที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในปีเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญและในปี 2529 จิรดา จิตโสภักตร์ (จิรดา จิตโสภักตร์, 2529: 67) ก็ค้นพบว่านักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเข้าใจในการอ่านเข้าใจความสูงกว่าของนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีงานวิจัยบางเรื่องก็ค้นพบว่าความสามารถทางภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพศหญิง และเพศชายแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เช่น

ในระดับอุดมศึกษา กุสุมา มานะสุนทร (กุสุมา มานะสุนทร, 2518: 80) พบว่าความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหญิงและชายในชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และปราณี วานิชเจริญธรรม (ปราณี วานิชเจริญธรรม, 2526: 56) ก็พบว่าระดับสมิททิภาทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาหญิงและชายชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒด้านการอ่านและการใช้ภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ในระดับมัธยมศึกษา จันทร์เพ็ญ อันตระกูล (จันทร์เพ็ญ อันตระกูล, 2513: 46) พบว่านักเรียนหญิงและชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาล มีความสามารถในการใช้โครงสร้างทางภาษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอำไพ อนันต์ศฤงคาร (2516) อำไพ สรรพช่าง (2519) และขจร พริ้งจำรัส (2517) ที่พบว่านักเรียนหญิงและชายชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนแบบประสมต่างก็มีความสามารถทางโครงสร้างภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ในปี 2528 รัตนาวดี โชติกพนิช (รัตนาวดี โชติกพนิช, 2528: 44) พบว่านักเรียนหญิงและชายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญด้วยเช่นเดียวกัน

ดังนั้น โดยทั่วไปแล้ว เราอาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศที่เป็นเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะมีความสามารถทางภาษาสูงกว่าเพศชายในทักษะต่าง ๆ ยกเว้นทางโครงสร้างภาษา ซึ่งผู้เรียนทั้งหญิงและชายมีแนวโน้มว่าจะมีความสามารถไม่แตกต่างกัน

ข. ชั้นปีกับความสามารถทางภาษา

จากการศึกษารรณคดีที่เกี่ยวข้อง คณะผู้วิจัยไม่สามารถจะหาผลงานวิจัยที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีต่าง ๆ ในระดับมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ เพราะปกติงานวิจัยทั่วไปมักทำการศึกษาระดับความสามารถของนิสิตปีใดปีหนึ่งทางด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะมากกว่า แต่อย่างไรก็ตาม "ชั้นปี" ที่ต่างกันมีความหมายโดยนัยว่า "ระยะเวลา" ที่ต่างกัน ดังนั้นต่อไปนี้เป็นคือผลการวิจัยที่เกี่ยวกับ "ระยะเวลาในการเรียนกับความสามารถทางภาษา" ของผู้เรียน

ในปี 1982 Krashen และคณะ (Krashen and Others, 1982: 257-261) ได้ทำการศึกษาพบว่านักเรียนจำนวน 115 คน ในโครงการศึกษาต่อเนื่องเพื่อเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในอังกฤษมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเพิ่มขึ้นตามจำนวนปีที่ใช้ในการเรียนภาษา และพบว่าจำนวนปีที่ใช้ในการเรียนภาษาเป็นตัวทำนายความสามารถทางภาษาของผู้เรียนได้ดีกว่าระยะเวลาที่ผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมของชุมชนที่ใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ Carroll (อ้างจาก Burstall, 1978: 16) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญที่รู้จักกันดีทั่วไปทางด้านการศึกษาการสอนภาษาต่างประเทศและภาษาที่สอง พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาทดลองที่มีอายุ 13 ปี และเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สองในอังกฤษมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีอายุรุ่นเดียวกันในกลุ่มควบคุมที่เรียนภาษาฝรั่งเศสในห้องเรียนตามปกติ ซึ่งมีความเข้มข้นน้อยกว่า นอกจากนี้ Carroll ได้วิจัยพบว่าผู้เรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศเมื่ออายุมากแล้ว เช่น ผู้ที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาจะมีความสามารถทางภาษาสูงกว่าผู้เริ่มเรียนในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพราะทักษะทางภาษาต่างประเทศจะมีมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับปริมาณเวลาที่ใช้ในการเรียนภาษานั้น

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าผู้ที่ยิ่งเรียนภาษานาน ก็มีแนวโน้มที่จะยังมีความสามารถทางภาษา มากเพิ่มขึ้นด้วย

ค. คณะวิชาและความสามารถทางภาษาของนิสิต

ในปี 2533 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนิสิตในระดับปริญญาตรี 15 คณะวิชา แต่สำหรับการทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาครั้งนี้ ยังมีนิสิตจากบัณฑิตวิทยาลัย และบุคคล

ภายนอกที่สนใจเข้ารับการทดสอบด้วย ดังนั้นรวมแล้วจะเป็นบุคคลทั้งหมด 17 กลุ่ม หรือ 16 คณะวิชา และอีก 1 กลุ่ม จากการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตจากต่างคณะกัน พบว่ามีความแตกต่างกัน เช่น ในปี 2524 พัทธนีย์ สรรคบุรานุรักษ์ และวาวแวว โรงสะอาด (พัธนีย์ สรรคบุรานุรักษ์ และวาวแวว โรงสะอาด, 2524: 89) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษาปีที่ 2 จากคณะอักษรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่านักศึกษามีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษาจากคณะอักษรศาสตร์มีความสามารถสูงที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาจากคณะวิทยา-ศาสตร์ และต่ำที่สุดได้แก่นักศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ นอกจากนี้ในปี 2526 ปราณี วานิชเจริญ (ปราณี วานิชเจริญ, 2526: 55) ได้ศึกษาเปรียบเทียบระดับความสามารถด้านการอ่านและใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากคณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยา-ศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และพบว่าความสามารถของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักศึกษาจาก 2 คณะแรกมีความสามารถทางภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน และสูงกว่าความสามารถของนักศึกษาอีก 2 คณะที่เหลือซึ่งมีความสามารถทางภาษาด้านการอ่าน และการใช้ภาษากว้างใกล้เคียงกัน

สำหรับนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น จากการศึกษาผลการสอบรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I และ II ประจำปีภาค ซึ่งนิสิตชั้นปีที่ 1 ของทุกคณะ (ยกเว้นบัณฑิตวิทยาลัย) ต้องเรียนปรากฏว่าระดับความสามารถโดยเฉลี่ยของนิสิตจากคณะต่าง ๆ ระหว่างปีการศึกษา 2530-2532 แตกต่างกัน ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้ (คำนวณจากรายงานผลการสอบประจำปีภาคของสถาบันภาษา, 2530-2532)

ตารางที่ 1: ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตคณะต่าง ๆ เมื่อวัดจาก GPA ของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ในปี 2530-2532

ที่	คณะวิชา	n แต่ละปี			ปี 2530		ปี 2531		ปี 2532		รวม 3 ปี	
		30	31	32	\bar{X}	ลำดับที่	\bar{X}	ลำดับที่	\bar{X}	ลำดับที่	\bar{X}	ลำดับที่
1	อักษรศาสตร์	231	226	224	3.309	2*	3.156	3*	3.009	2*	3.159	2*
2	วิศวกรรมศาสตร์**	515	504	516	2.887	7*	2.726	8*	2.864	6*	2.823	7*
3	พาณิชย์ศาสตร์ฯ	456	473	449	2.929	6*	2.993	4*	2.982	5*	2.968	4*
4	วิทยาศาสตร์**	347	369	410	2.550	11	2.618	9	2.461	10	2.539	10
5	รัฐศาสตร์	225	229	237	2.466	12	2.480	11	2.456	11	2.467	11
6	สถาปัตยกรรมศาสตร์	95	96	101	2.873	8*	2.562	10	2.456	9	2.629	9
7	ครุศาสตร์	319	264	281	2.075	15	2.113	13	1.975	14	2.054	14
8	แพทยศาสตร์	205	201	201	3.214	3*	3.199	2*	3.000	3*	3.138	3*
9	นิเทศศาสตร์	131	118	121	3.015	5*	2.754	7*	2.727	7*	2.837	6*
10	สัตวแพทยศาสตร์	63	70	89	2.777	10	2.200	12	2.326	12	2.414	12
11	เศรษฐศาสตร์	124	120	134	2.870	9*	2.866	6*	2.687	8*	2.803	8*
12	ทันตแพทยศาสตร์	104	106	107	3.528	1*	3.330	1*	3.234	1	3.362	1*
13	นิติศาสตร์	160	170	157	2.287	13	2.105	14	2.274	13	2.219	13
14	เภสัชศาสตร์	185	187	186	3.102	4*	2.893	5*	2.909	4*	2.967	5*
15	ศิลปกรรมศาสตร์	87	74	64	2.149	14	1.810	15	1.781	15	1.933	15
	รวม	3247	3210	3277	2.783	-	2.707	-	2.668	-	2.719	-

ตารางที่ 2: ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตคณะต่าง ๆ เมื่อวัดจาก GPA ของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน II ในปี 2530-2532

ที่	คณะวิชา	n แต่ละปี			ปี 2530		ปี 2531		ปี 2532		รวม 3 ปี	
		30	31	32	\bar{X}	ลำดับที่	\bar{X}	ลำดับที่	\bar{X}	ลำดับที่	\bar{X}	ลำดับที่
1	อักษรศาสตร์	230	199	221	3.083	2*	2.894	3*	3.013	2*	3.001	2*
2	วิศวกรรมศาสตร์**	416	479	503	2.625	7*	2.797	4*	2.875	5*	2.774	5*
3	พาณิชย์ศาสตร์ฯ	445	457	444	2.816	4*	2.775	5*	2.896	4*	2.828	4*
4	วิทยาศาสตร์**	258	241	297	2.286	11	2.510	9	2.603	8	2.472	9
5	รัฐศาสตร์	224	223	231	2.321	10	2.300	10	2.368	10	2.330	10
6	สถาปัตยกรรมศาสตร์	91	91	98	2.417	9	2.230	11	2.326	11	2.324	11
7	ครุศาสตร์	308	238	274	1.935	14	1.949	14	1.898	14	1.927	14
8	แพทยศาสตร์	200	194	196	2.840	3*	3.056	2*	2.913	3*	2.935	3*
9	นิเทศศาสตร์	129	116	114	2.698	6*	2.612	8*	2.605	7	2.641	8*
10	สัตวแพทยศาสตร์	62	70	85	2.113	12	2.114	12	2.035	12	2.083	12
11	เศรษฐศาสตร์	115	118	126	2.809	5*	2.678	7*	2.492	9	2.655	7*
12	ทันตแพทยศาสตร์	103	106	107	3.252	1*	3.188	1*	3.234	1*	3.224	1*
13	นิติศาสตร์	151	156	142	2.106	13	2.000	13	2.021	13	2.042	13
14	เกสสิศาสตร์	181	185	185	2.541	8*	2.762	6*	2.740	6*	2.682	6*
15	ศิลปกรรมศาสตร์	78	64	66	1.577	15	1.437	15	1.636	15	1.553	15
รวม		2,991	2,937	3,089	2.536	-	2.581	-	2.612	-	2.576	-

* คณะที่นิสิตมีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษเหนือกว่าค่า \bar{X} รวมแต่ละปี
 ** คณะที่เรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน II ช้ากว่าคณะอื่น 1 ภาคการศึกษาและสอบแบบทดสอบต่างกันแต่ข้อกำหนดของแบบทดสอบ (test specification) คล้ายคลึงกัน

จากตารางที่ 1-2 จะเห็นว่าระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตเมื่อวัดด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน I และ II ในระยะ 3 ปีที่แล้วมา คือระหว่างปี พ.ศ. 2530-2532 จะมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก กล่าวคือความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตจากแต่ละคณะมีความแตกต่างกันมาก ซึ่งอาจสังเกตได้จาก พิสัยของระดับคะแนนเฉลี่ย (GPA) รวม 3 ปีของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I และ II คือ $3.362-1.933 = 1.429$ และ $3.224-1.553 = 1.671$ ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าในแต่ละปีการศึกษา จะมีนิสิตจาก 3 คณะที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงสุดอันดับ 1-3 จากผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของทั้ง 2 รายวิชา คือคณะทันตแพทยศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ และนิสิตอีก 3 คณะที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำที่สุดอันดับที่ 13-15 ในแต่ละปี คือ คณะนิติศาสตร์ คณะครุศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ ส่วนนิสิตจากคณะอื่น ๆ มีลำดับความสามารถไม่ค่อยคงที่นัก และในแต่ละภาคการศึกษา หรือแต่ละปีจะมีนิสิต 7-8 คณะที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละรายวิชา ซึ่งโดยมากจะได้แก่นิสิตจากคณะทันตแพทยศาสตร์ อักษรศาสตร์ แพทยศาสตร์ พานิชยศาสตร์ฯ เกษศาสตร์ นิเทศศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ ส่วนนิสิตจากอีก 7 คณะคือ คณะวิทยาศาสตร์ รัฐศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ มักจะมีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของระดับคะแนนเฉลี่ย (GPA) ของแต่ละปี

ดังนั้น เราอาจกล่าวได้ว่าโดยเฉลี่ยแล้วระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษทั่วไปของนิสิตจากคณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแตกต่างกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิตจาก 3 คณะคือคณะทันตแพทยศาสตร์ อักษรศาสตร์ และแพทยศาสตร์ จะมีระดับความสามารถสูงที่สุดเรียงตามลำดับที่ 1-3 และนิสิตจาก 3 คณะคือคณะนิติศาสตร์ ครุศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ มีระดับความสามารถต่ำที่สุดเรียงตามลำดับที่ 13-15 ความสามารถของนิสิตทั้ง 2 กลุ่มนี้แตกต่างกันมาก

ด้วยข้อมูลต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว เราอาจสรุปได้ว่านิสิตที่สังกัดคณะวิชาที่ต่างกันมีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ฉ. ศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติกับความสามารถทางภาษา

จากการศึกษาเชิงสำรวจงานวิจัยจำนวนมากมายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยไม่อาจค้นพบงานวิจัยใดที่เกี่ยวกับข้อค้นพบด้านศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติกับความสามารถทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับผู้นับถือศาสนาพุทธ กับศาสนาอื่น เชื้อชาติไทย กับเชื้อชาติอื่น หรือสัญชาติไทยกับสัญชาติอื่น การตั้งงานวิจัยเกี่ยวกับศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติกับความสามารถทางภาษามีน้อยหรือไม่ค่อยมีนั้น คณะผู้วิจัยเข้าใจว่าอาจเป็นเพราะว่า เรื่องศาสนา เชื้อชาติ และ

สัญชาติ เป็นประเด็นไวต่อความรู้สึกของคนทั่ว ๆ ไป และอาจก่อให้เกิดปัญหาระหว่างคนต่างศาสนา เชื้อชาติ หรือสัญชาติได้ ซึ่งอาจเป็นปัญหาที่รุกรามระหว่างคนต่างศาสนา เชื้อชาติ หรือสัญชาติได้ ซึ่งอาจเป็นปัญหาที่รุกรามระหว่างประเทศได้ ดังนั้นอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้งานวิจัยในเชิงของการเปรียบเทียบที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไม่ค่อยแพร่หลายเหมือนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอื่น ๆ ทั่วไป

แต่อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยบางเรื่องที่ทำการศึกษาในเชิงความสัมพันธ์ของตัวแปรดังกล่าว กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนบางรายวิชา เช่น วิเศษย์ อ่อนมิตร (วิเศษย์ อ่อนมิตร, 2525: 51-53) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนที่บิดาหรือมารดาเชื้อชาติจีนมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูงกว่าผู้ที่บิดาหรือมารดาเชื้อชาติไทย และเชื้อชาติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ สมพิศ เจียมศักดิ์ศรี (สมพิศ เจียมศักดิ์ศรี, 2523: 70-73) ยังพบว่าสัญชาติ และศาสนา มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สำหรับในต่างประเทศนั้น Bradford (Bradford, 1987: 572-7) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรจำนวนหนึ่งที่คาดว่ามีส่วนต่อสัมฤทธิ์ผลรวมของนักศึกษามหาวิทยาลัย Texas คือคะแนนเฉลี่ยประจำปี 1985 และพบว่าเชื้อชาติของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญ แม้ว่าจะมีระดับต่ำก็ตาม

ดังนั้น เราจึงอาจกล่าวได้ว่าศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติต่างก็มีแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ช. อายุกับความสามารถทางภาษา

อายุเป็นตัวแปรอีกตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้ภาษา มีนักวิจัยและนักการศึกษา รวมทั้งนักจิตวิทยาการเรียนรู้จำนวนหนึ่งเชื่อว่าผู้เรียนที่มีอายุมากจะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดีกว่าผู้เรียนที่อายุน้อยกว่า เช่น Heidbreder, Stroud และ Maul (อ้างจาก Stevens, 1957: 632) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้และกล่าวว่าคนเราจะเรียนภาษาได้ดีขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ Richards (อ้างจาก Richards, 1978: 9) ซึ่งเชื่อว่าเมื่อเด็กอายุมากขึ้นเด็กจะมีความสามารถในการจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น และสามารถสะสมความคิดที่เป็นนามธรรม (abstract) ได้มากยิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์มากในการเรียนรู้ภาษา และในปี 1973 Kennedy (Kennedy, 1973: 75) ก็มีความเชื่อที่สนับสนุนความคิดดังกล่าวคือเชื่อว่าผู้ใหญ่มีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองได้ดีกว่าเด็ก เพราะว่าผู้ใหญ่มีความคิดที่ดีกว่า มีช่วงความตั้งใจยาวนานกว่า และมีช่วงความจำระยะ

สั้นยาวกว่าของเด็ก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 มาก ต่อมาในปี 1980 Grant (Grant, 1980: 5804-A) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในไวยากรณ์ของภาษาที่หนึ่งระหว่างนักเรียน Grade 5 และ 10 พบว่านักเรียนที่อายุมากกว่ามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่อายุน้อยกว่า

แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีนักวิจัยอีกหลายท่านที่เชื่อว่าหรือค้นพบว่าผู้เรียนภาษาที่อายุน้อยกว่ามีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาโดยเฉพาะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้ดีกว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า เช่น Littlewood (Littlewood, 1984: 65) เชื่อว่าเด็กมีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองได้ดีกว่าผู้ใหญ่ เพราะว่า

1. เด็กมีภาวะและเงื่อนไขการเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมกว่าผู้ใหญ่ เช่นเด็กมีโอกาการใช้ภาษาได้มากกว่า ได้รับความสนใจในการฝึกมากกว่าทั้งจากเพื่อนและผู้ใหญ่
2. เด็กมีเจตคติเชิงลบต่อเจ้าของภาษา หรือชุมชนของเจ้าของภาษาน้อยกว่าผู้ใหญ่ จึงทำให้จิตใจเปิดกว้างและมีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ได้มากกว่า
3. เด็กมีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาน้อยกว่าผู้ใหญ่และไม่กลัวต่อการถูกปฏิเสธจากผู้ใช้ภาษาหรือผู้สอน จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วกว่า
4. ผู้ใหญ่มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ชอบวิเคราะห์ และประยุกต์ใช้สิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว โดยเฉพาะประสบการณ์จากภาษาที่หนึ่ง ซึ่งอาจแตกต่างกันมาก สิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ต้องการการเรียนรู้โดยวิธีธรรมชาติ

นอกจากนี้ยังมีผู้เชี่ยวชาญทางการเรียนการสอนภาษาที่สองและนักวิจัยบางท่านมีแนวความคิดที่สนับสนุนความเห็นดังกล่าวแล้วอีกหลายท่าน เช่น Miles (อ้างจาก Stevens, 1951: 632) ทำการศึกษาแล้วพบว่าผู้ใหญ่ที่เข้าสู่วัยชรา อัตราการเรียนรู้และความแม่นยำในการเรียนรู้จะลดลงเรื่อย ๆ บุญเหลือ เทพสุวรรณ (บุญเหลือ เทพสุวรรณ, 2513: 19) มีความเห็นว่าเด็กชอบเลียนเสียง ไม่อายที่จะออกเสียงแปลก ๆ ชอบเคลื่อนไหวและชอบแข่งขัน จึงเหมาะสมมากกว่าผู้ใหญ่ที่จะเรียนรู้ภาษาที่สอง และสุโร พงษ์ทองเจริญ (สุโร พงษ์ทองเจริญ, 2526: 14) ก็เชื่อว่าเด็กสามารถเรียนรู้ภาษาที่สองได้ดีกว่าผู้ใหญ่ เพราะเด็กจำได้เร็วกว่าและไม่กลัวที่จะใช้ภาษานิด ๆ จึงทำให้มีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาได้มากกว่าผู้ใหญ่ และเกิดการเรียนรู้ได้มากกว่า

อนึ่ง เมื่อไม่นานมานี้ได้มีงานวิจัย 2 เรื่อง ที่สนับสนุนแนวคิดที่ว่าผู้เรียนภาษาที่อายุน้อยกว่ามีความสามารถในการเรียนรู้ได้มากกว่า คือ Asher และคณะ (Asher and Others, 1969: 331-341) อ้างจากปราโมทย์ ครองบุญศรี, 2533: 33) ได้ศึกษาผู้อพยพชาวคิวบา 71 คน ที่มีอายุ 7-19 ปี และอยู่ในอเมริกามาแล้วประมาณ 5 ปี กับผู้ที่มีอายุ 1-6 ปี พบว่าผู้เรียนภาษากลุ่มที่ 2 มีความสามารถในการเรียนภาษาได้ดีกว่ากลุ่มแรก โดยเฉพาะ เรื่องการออกเสียง

และยังพบว่าผู้อพยพชาวอิตาเลียน 61 คน ซึ่งมีอายุ 6-18 ปี มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สอง ได้ดีกว่าผู้ที่มีอายุ 11-28 ปี ซึ่งอพยพมาจากที่เดียวกัน โดยเฉพาะด้านการออกเสียง

นอกจากนี้ยังมีผู้เชี่ยวชาญทางการเรียนการสอนภาษาและนักวิจัยบางท่านที่เชื่อว่าอายุของผู้เรียนไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ไม่นับอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษา กล่าวคือผู้เรียนที่อายุน้อยก็อาจเรียนรู้ภาษาได้มากกว่าผู้เรียนที่มีอายุมากกว่าหรือผู้เรียนที่อายุมากกว่าก็อาจมีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาได้มากกว่าผู้เรียนที่อายุน้อยกว่าได้ เช่น ประถม เจริญผล (ประถม เจริญผล, 2526: 81) ได้ศึกษาพบว่าอายุของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 สายสามัญศึกษา สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างไม่มีนัยสำคัญ และบุญนิจ พรพงศ์ (บุญนิจ พรพงศ์, 2527: 96) ค้นพบว่าอายุของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในเชิงลบแต่ไม่มีนัยสำคัญ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ทางภาษาที่มีชื่อเสียงชื่อ Stern (Stern, 1983: 366) ได้สรุปปัญหาเกี่ยวกับอายุและความสามารถทางภาษาของผู้เรียนที่อายุแตกต่างกันไว้ดังนี้

1. เด็กและผู้ใหญ่มีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองแตกต่างกัน ไม่มีช่วงใดของอายุที่ดีที่สุด หรือเลวที่สุดสำหรับการเรียนภาษา
2. เด็กและผู้ใหญ่มีกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาค่อนข้างคล้ายคลึงกัน และมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่เหมือนกัน
3. เด็กก่อนวัยเรียน เด็กระดับประถม เด็กระดับมัธยม วิทยาลัยและผู้ใหญ่ มีวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สองแตกต่างกันในบางลักษณะตามจิตวิทยาการเรียนรู้ แต่รายละเอียดต่าง ๆ เรายังไม่อาจทราบได้ครบถ้วน แต่ที่ปรากฏแน่ชัดก็คือ เด็กที่อายุน้อยมีความพร้อมในการตอบสนองทางสังคมและการติดต่อสื่อสารภาษาตามธรรมชาติมากกว่าผู้ใหญ่ แต่ผู้ใหญ่มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาโดยวิธีการใช้ความคิดได้มากกว่า

ดังนั้น เรายังไม่สามารถกล่าวได้อย่างมั่นใจว่าผู้เรียนภาษาที่สองที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกันมากนักเพียงใด แต่มีแนวโน้มว่าผู้เรียนที่อายุน้อยกว่าจะเรียนรู้ภาษาได้ดีกว่า ส่วนผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยนั้น มีแนวโน้มว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ข. เศรษฐกิจของครอบครัวกับความสามารถทางภาษา

จากการศึกษาของนักวิจัยหลายท่านพบว่าฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นตัวแปรอีกตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพราะการศึกษาในระดับต่าง ๆ

จะต้องได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในด้านการเงินและด้านต่าง ๆ ด้วยจึงจะช่วยให้ผู้เรียนศึกษาได้ตามความต้องการ การสนับสนุนดังกล่าวอาจทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่นการสนับสนุนให้ทำการศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนหรือสถานศึกษาต่าง ๆ หรือการจัดหาสื่อเสริมการเรียนต่าง ๆ รวมทั้งการให้โอกาสในการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ด้วย เช่นการอ่านหนังสือเป็นภาษาอังกฤษ ดูวีดีทัศน์ที่มีบทเจรจาเป็นภาษาอังกฤษ การสมาคมกับผู้ใช้ภาษาอังกฤษ หรือการฟังข่าวภาคภาษาอังกฤษ เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจเรียกรวมกันได้ว่า เป็น "สิ่งนำเข้าที่สามารถเข้าใจได้" (Comprehensible input) ซึ่งเป็นตัวแปรสาเหตุที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษา (Krashen, 1982: 33) และการที่ผู้เรียนจะมีโอกาสที่จะมีประสบการณ์ดังกล่าวได้ขึ้น เศรษฐกิจของครอบครัวเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะเอื้อให้เกิดโอกาสดังกล่าวได้หรือไม่

ในต่างประเทศได้มีงานวิจัยจำนวนมาก เรื่องที่พบว่าฐานะเศรษฐกิจหรือรายได้ของครอบครัว มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนภาษาที่หนึ่ง ภาษาที่สอง หรือวิชาต่าง ๆ เช่น Prescott (Prescott, 1961: 14-46) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเด็กของมหาวิทยาลัย Maryland ค้นพบว่าองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเด็ก ได้แก่ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมทางบ้าน และชนบทธรรมนิยมประเพณี Ashworth (Ashworth, 1964: 3224-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียนที่เป็นไปตามเป้าหมายและต่ำกว่าเป้าหมาย พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และการศึกษาของครอบครัวมีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนทางผู้เรียน ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดี และการศึกษาของครอบครัวสูงมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่าผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพดังกล่าวต่ำกว่า ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Frankel (Frankel, 1962: 174-179) ซึ่งพบว่านอกจากฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแล้ว ยังพบว่าตัวแปรดังกล่าวนี้มีอิทธิพลต่อเจตคติในการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำอีกด้วย

นอกจากนี้ Worthington และ Grant (Worthington and Grant, 1971: 7-10) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย Utah จำนวน 2,360 คน พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญเป็นอันดับที่ 4 รองจากตัวแปรด้านเพศ สภาพที่ตั้งของโรงเรียน และระดับความสำคัญของเป้าหมายทางวิชาการ และผลการวิจัยที่น่าสนใจมากอีกเรื่องหนึ่งก็คือ ผลการวิจัยของ Wright และ Bean (Wright and Bean, 1974: 277-283) ซึ่งได้ศึกษาอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่าในบรรดาตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ รายได้ของครอบครัว

อาชีพและบิดา และการศึกษาของมารดา ตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ดีที่สุดคือ รายได้ของครอบครัว

สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวกับความสามารถทางภาษาโดยตรงนั้น Keenan (Keenan, 1988: 1641-A) พบว่านักเรียนเกรด 2, 5 และ 7 ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงมีความสามารถทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

อีกหนึ่ง นอกจากผลการวิจัยต่าง ๆ ในต่างประเทศที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ยังมีงานวิจัยในประเทศอีกจำนวนมากที่พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทั้งในด้านภาษาและวิชาต่าง ๆ เช่น วัฒนา นุ่มเล็ก (วัฒนา นุ่มเล็ก, 2512: 68-71) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2512 พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูงโดยมากมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่านักเรียนที่มีผลมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจด้อยกว่า ผลการวิจัยดังกล่าวนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 ของคณะครุศาสตร์ ซึ่งทำในปี 2507 และของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งทำในปี 2520 ตามลำดับ (ครุศาสตร์, 1964: 47; คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2520: 1-22) ส่วนในระดับมหาวิทยาลัยนั้น พรทิพย์ ถาวรจักร์ (พรทิพย์ ถาวรจักร์, 2525: 26-28) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 และ 3 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ารายได้ของบิดามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนิสิตเช่นเดียวกัน

ส่วนอิทธิพลของเศรษฐกิจของครอบครัวของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น ได้มีงานวิจัยอย่างน้อย 2 เรื่องที่เกี่ยวข้อง คือ งานวิจัยของ ชนิกา ศิลปอนันต์ (ชนิกา ศิลปอนันต์, 2521: 219-315) ซึ่งได้ทำการศึกษาศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่านิสิตที่มาจากครอบครัวที่บิดาและมารดามีรายได้สูงมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านิสิตที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อปี พ.ศ. 2532 กิ่งกมล ทวีชาติวิทยากุล (กิ่งกมล ทวีชาติวิทยากุล, 2532: 89-94) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำนวนหนึ่งกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และพบว่าระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตที่จบจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและสอนภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย ฉบับ กข. และนิสิตที่สอนภาษาอังกฤษฉบับ กขค. ประเภทบุคคลภายนอกมีความสัมพันธ์กับรายได้ของบิดาอย่างมีนัยสำคัญในระดับค่อนข้างต่ำคือ $r_{xy} = 0.232$ และ 0.472 ตามลำดับ แสดงว่านิสิตที่บิดามีรายได้สูงมีแนวโน้มว่าเป็นผู้มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

จากแบบทดสอบจัดระดับขึ้นและ/หรือยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้ที่มาจากครอบครัวที่บิดามีรายได้น้อยกว่า

แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีงานวิจัยอีกจำนวนหนึ่งที่พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีอิทธิพล หรือมีอิทธิพลน้อยหรือเกือบไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนเลย เช่นงานวิจัยของ McInnes (1987), Barnhill (1986), Cloy (1978), สตรีทท์ อมรรัตน์ศักดิ์ (2521), นิตเพลิน เขียวหวาน (2521) และประนอม ทวีกาญจน์ (2526) เป็นต้น (อ้างจาก กิจพงษ์ แก่นอินทร์, 2532: 19)

ดังนั้น จากงานวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวของผู้เรียนมีแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาต่าง ๆ รวมทั้งภาษาอังกฤษเป็นเชิงบวกในระดับค่อนข้างต่ำ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและผลวิจัย

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นิสิตชั้นปีที่ 1-6 และนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย รวมทั้งบุคคลภายนอกทั่วไปที่มีพื้นฐานความรู้ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ที่มีความสนใจสมัครสอบเพื่อวัดระดับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของตนเอง ดังนั้นประชากรของการวิจัยครั้งนี้จึงได้แก่ ประชากรเชิงนิยาม (defined population) มีประชากรที่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1-6 และนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยทั้งหมดที่มีในปีการศึกษา 2533 แต่อย่างใด เพราะการทดสอบครั้งนี้เปิดรับสมัครทั่วไป เฉพาะผู้ที่สนใจเท่านั้น ซึ่งปรากฏว่ามีผู้สมัครสอบจำนวน 2,964 คน แต่เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ "แนวโน้ม" ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้เสนอประชากรทั้งหมดของนิสิตชั้นปีที่ 1-6 รวมทั้งนิสิตตกค้างจำนวนหนึ่งและนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการอ้างอิงสรุป (generalize) ผลของการวิจัยครั้งนี้ด้วย

สำหรับผลวิจัย (Subject) ของการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้ที่เข้ารับการทดลองแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2533 จำนวน 1,684 คน หรือร้อยละ 56.8 ของผู้สมัครสอบทั้งหมด ผลวิจัยเหล่านี้เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1-6 จากคณะต่าง ๆ ทั้ง 15 คณะ บัณฑิตวิทยาลัยและบุคคลภายนอก เนื่องจากผลวิจัยครั้งนี้มีสัดส่วนต่อประชากรทั้งหมดของแต่ละกลุ่มแตกต่างกันและมีจำนวนไม่มากนัก (7.62%) เมื่อเทียบกับนิสิตทั้งหมดของแต่ละคณะ หรือแต่ละชั้นปี และเป็นผลวิจัยที่มีลักษณะเป็น "อาสาสมัคร" ดังนั้นผลการวิจัยจึงเป็นเพียง "แนวโน้ม" ดังที่ระบุไว้แล้วในข้อจำกัดของการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว

ขนาดของผลวิจัยและแหล่งที่มา รวมทั้งร้อยละมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3: จำนวนและคณะของประชากรและพลวิจัย
ซึ่งได้แก่ผู้สมัครสอบและผู้เข้าสอบ

ที่	คณะ	ประชากร เชิงนิยาม	พลวิจัย	% %	% ของ ผู้เข้าสอบ	ประชากร* ทั้งหมด	% ของ ประชากร ทั้งหมด
1	อักษรศาสตร์	166	102	61.4	6.1	931	10.96
2	วิศวกรรมศาสตร์	275	158	57.5	9.4	2,346	6.73
3	พาณิชยศาสตร์ฯ	316	192	60.8	11.4	1,864	10.30
4	วิทยาศาสตร์	175	127	72.6	7.5	1,411	9.00
5	รัฐศาสตร์	137	63	45.9	3.7	939	6.71
6	สถาปัตยกรรมศาสตร์	93	51	54.8	3.0	500	10.20
7	ครุศาสตร์	172	97	56.4	5.8	1,219	7.96
8	แพทยศาสตร์	168	87	51.8	5.2	1,095	7.95
9	นิติศาสตร์	86	63	72.3	3.7	497	12.67
10	สัตวแพทยศาสตร์	122	76	62.3	4.5	420	18.09
11	เศรษฐศาสตร์	90	30	33.3	1.8	511	5.87
12	ทันตแพทยศาสตร์	110	68	61.8	4.0	571	11.91
13	นิติศาสตร์	86	58	67.4	3.4	689	8.42
14	เกสัชศาสตร์	196	70	35.7	4.2	802	8.73
15	ศิลปกรรมศาสตร์	72	18	25.0	1.1	304	5.29
16	บัณฑิตวิทยาลัย	105	66	62.85	3.9	3,267	2.02
17	บุคคลภายนอก	595	358	60.16	21.3	n/a	n/a
	รวม	2,964	1,684	56.8	17,402	100.0	7.62

* เมื่อ 11 มิ.ย. 2533

(สำนักทะเบียนและประมวลผล)

จากตารางที่ 3 เมื่อจำแนกผู้เข้าสอบตามคณะแล้ว จะเห็นได้ว่าบุคคลภายนอกซึ่งไม่ใช่ นิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นกลุ่มบุคคลที่เข้าสอบแบบทดสอบครั้งนี้มากที่สุด (21.3%) เมื่อเทียบกับ นิสิตจากคณะต่าง ๆ รองลงมาได้แก่นิสิตจากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะวิศวกรรม-ศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ ซึ่งมีผู้เข้าสอบ 11.4%, 9.4% และ 7.5% ของจำนวน ผู้เข้าสอบทั้งหมด

อนึ่งพลวิจัยครั้งนี้คิดเป็นร้อยละ 56.80 ของประชากรเชิงนิยาม ซึ่งเป็นขนาดใหญ่อย่าง เพียงพอสำหรับการวิจัย และคิดเป็นร้อยละ 7.62 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นขนาดที่เพียงพอ สำหรับการศึกษเกี่ยวกับ "แนวโน้ม" เพราะเป็นขนาดที่ใหญ่กว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม เมื่อสุ่มอย่างง่าย (simple random) ค่า S.D. ของคะแนนรวม = 22.27 ความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 2 และความเชื่อถือได้ร้อยละ 99 ซึ่งมีขนาดเพียง 786 คน หรือ ร้อยละ 4.52 เท่านั้น (สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม, 2529: 84) ทั้งนี้เมื่อไม่ับรวมผลการวิจัย เกี่ยวกับ "บุคคลภายนอก" ซึ่งขนาดประชากรทั้งหมดไม่สามารถทราบได้ (not available: n/a)

ตารางที่ 2 จำนวนและชั้นปีของผู้เข้าสอบ

ที่	ชั้นปี	ประชากร เชิงนิยาม	พลวิจัย %	% ของ ผู้เข้าสอบ	ประชากร* ทั้งหมด	% ของ ผู้เข้าสอบ ทั้งหมด	
1	นิสิตชั้นปีที่ 1	569	249	43.8	14.8	3,683	6.76
2	นิสิตชั้นปีที่ 2	303	163	53.8	9.7	3,255	5.00
3	นิสิตชั้นปีที่ 3	357	216	60.5	12.8	3,091	6.98
4	นิสิตชั้นปีที่ 4	827	491	59.4	29.2	3,228	15.21
5	นิสิตชั้นปีที่ 5	150	98	65.3	5.8	585	16.75
6	นิสิตชั้นปีที่ 6	58	43	74.1	2.6	293	14.66
7	นิสิตบัณฑิตวิทยาลัย	105	66	62.85	3.9	3,267	2.02
8	บุคคลภายนอก	595	358	60.17	21.3	n/a	n/a
รวม		2,964	1,684	56.8	100.0	17,402	7.62

* เมื่อ 11 มิ.ย. 2533 และรวมนิสิตตกค้างไว้มีสุดท้ายของแต่ละคณะ

จากตารางที่ 4 แสดงว่านิสิตชั้นปีที่ 4 เป็นกลุ่มบุคคลที่เข้าสอบแบบทดสอบนี้มากที่สุด (29.2%) เมื่อเทียบกับนิสิตชั้นปีอื่น ๆ และบุคคลภายนอก รองลงมาได้แก่กลุ่มบุคคลภายนอก (21.3%) นิสิตชั้นปีที่ 1 (14.8%) และนิสิตชั้นปีที่ 3 (12.3%) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและเพศของผู้เข้าสอบ

ที่	เพศ	จำนวนผู้เข้าสอบ (คน)	ร้อยละของผู้ เข้าสอบทั้งหมด
1	ชาย	648	38.4
2	หญิง	1,036	61.6
	รวม	1,684	100.0

เครื่องมือที่ใช้เพื่อการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เพื่อการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นโดยคณะกรรมการชุดหนึ่ง ที่มีความชำนาญงานด้านการสร้างแบบทดสอบภาษาอังกฤษ แบบทดสอบชุดนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ลักษณะคือ

ก. แบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบการฟังเข้าใจความ 35 ข้อ
2. แบบทดสอบการอ่านเข้าใจความ 60 ข้อ
3. แบบทดสอบการเขียน 25 ข้อ

ข. แบบทดสอบอัตนัยเพื่อทดสอบการเขียนขนาดสั้น 3 เรื่อง (ประมาณ เรื่องละ 30 คำ) และขนาดยาวอีก 1 เรื่อง (ยาวประมาณ 200-250 คำ)

แบบทดสอบปรนัยดังกล่าวมีคุณภาพดี กล่าวคือแต่ละส่วนมีระดับความยากง่ายโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีพิสัยความยากง่ายกระจายตั้งแต่ระดับยากมากไปหาง่าย อำนาจจำแนกโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง และมีพิสัยกระจายมาก และมีความเที่ยงในระดับค่อนข้างสูง ($KR_{20} = 0.74-0.82$) และแบบทดสอบทั้งฉบับมีความเที่ยงในระดับที่สูงมาก ($KR_{20} = 0.90$) รายละเอียดต่าง ๆ เพิ่มเติมของแบบทดสอบปรนัยมีดังนี้

ตารางที่ 6: คุณภาพของแบบทดสอบปรนัยที่ใช้ในการวิจัย

ที่	วิชา	ความยากง่าย				อำนาจจำแนก			ความเที่ยง KR_{20}
		\bar{X}	Δ	พิสัยของ Δ	C.V.	r_{bis}	พิสัยของ r_{bis}	C.V.	
1	Listening (35)	15.65	13.70	9.43-18.28	14.24	0.41	0.11-0.59	34.54	0.75
2	Reading (60)	27.61	13.54	8.63-17.60	15.96	0.37	0.10-0.58	40.86	0.82
3	Writing (25)	13.13	12.86	9.17-16.05	12.99	0.47	0.07-0.68	26.63	0.74
4.	All (120)	56.48	13.45	8.63-18.28	14.40	0.36	0.11-0.68	34.01	0.90

แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งที่เป็นแบบทดสอบปรนัยและอัตนัยใช้เวลาทดสอบ 3 ชั่วโมง คือ ระหว่างเวลา 9.00-12.00 น. จึงเห็นได้ว่าเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้มีความยาวมากเพียงพอที่จะครอบคลุมเนื้อหาต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง และวัด 3 ทักษะ โดยเฉพาะทักษะการเขียนวัดทั้งทักษะการรับรู้และทักษะการผลิต จากแบบทดสอบปรนัยและอัตนัยด้วย จึงเชื่อว่าผลการวิจัยเชื่อถือได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำดังต่อไปนี้

1. นำแบบทดสอบทั้งหมดไปทำการทดสอบแก่ผู้สมัครสอบในวันที่ 6 มกราคม 2533 ระหว่างเวลา 9.00 - 12.00 น. การทดสอบครั้งนี้กระทำในห้องประชุมของคณะต่าง ๆ รวมทั้งหอประชุมใหญ่ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมีผู้สมัครสอบจำนวนหนึ่งจากคณะนิเทศศาสตร์จำนวนประมาณ 60 คน ทำการสอบในห้องประชุมของตึกวิทยพัฒนา ระหว่างเวลา 13.00-16.00 น. เนื่องจากนิสิตเหล่านี้คิดสอบวิชาอื่นในตอนเช้าของวันดังกล่าว
2. นำกระดาษคำตอบส่วนที่เป็นแบบทดสอบปรนัยส่งไปเตรียมข้อมูลที่สำนักทะเบียนและประมวลผลของมหาวิทยาลัย โดยใช้เครื่องอ่านบัตรกระดาษคำตอบเพื่อนำข้อมูลลงไปในเทปคอมพิวเตอร์ และแผ่น diskette เพื่อใช้ต่อไป
3. นำเทปคอมพิวเตอร์ของผลการสอบไปประมวลผลการสอบที่สถาบันบริการคอมพิวเตอร์
4. นำกระดาษคำตอบส่วนที่เป็นอัตนัยไปทำการตรวจโดยคณะกรรมการที่สถาบันภาษาแต่งตั้งขึ้น และได้ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการตรวจข้อสอบอัตนัยมาแล้วเป็นอย่างดี จากวิทยากรจากต่างประเทศ กระดาษคำตอบของผู้สมัครสอบแต่ละคน จะได้รับการตรวจจากกรรมการอย่างน้อย 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการให้คะแนนโดยอาศัยแถบ (band) ของระดับความสามารถในการเขียนเป็นเกณฑ์ แต่หากว่าคะแนนของกรรมการทั้ง 2 ท่านแตกต่างกันมากกว่า 1 แถบความสามารถ จะมีกรรมการคนที่ 3 มาตรวจให้คะแนนอีกครั้งหนึ่ง คะแนนเฉลี่ยของแถบความสามารถของกรรมการที่มีความคิดเห็นใกล้เคียงกันถือเป็นคะแนนของผู้สมัครสอบแต่ละคน
5. นำคะแนนส่วนที่เป็นแบบทดสอบอัตนัยไปเตรียมข้อมูล โดยการนำข้อมูลลงแผ่น diskette และเทปคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ต่อไป
6. นำใบสมัครสอบของผู้สอบแต่ละคนมาเตรียมข้อมูลลงแผ่น diskette
7. เก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวนิสิต คณะ ชั้นปี เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา และรายได้ของบิดาและมารดาของนิสิตทั้งหมดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2528-2533 รวม 6 ปี จากสำนักทะเบียนและประมวลผล บัณฑิตวิทยาลัย และฝ่ายวางแผนและนิเทศาของมหาวิทยาลัย เพื่อใช้ต่อไป
8. นำข้อมูลในข้อ 2, 5, 6 และ 7 มาเชื่อมรวมกัน (merge) เพื่อนำไปวิเคราะห์ผลการวิจัยต่อไป

- นำข้อมูลที่เชื่อมรวมกันไปถ่ายโอนลงแผ่น diskette เพื่อนำไปประมวลผลและรายงานผลการสอบให้แก่ผู้สมัครสอบแต่ละคน โดยอาศัยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ชื่อ GEPT (General English Proficiency Test) ที่คณะผู้ดำเนินการโครงการได้จัดทำขึ้น โดยเฉพาะสำหรับใช้กับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ การรายงานผลการสอบมีรายละเอียดต่าง ๆ หลายอย่าง เช่น ชื่อ นามสกุล วันที่ทำการสอบ ผลการสอบแต่ละทักษะ เมื่อคิดเป็นคะแนนดิบ ร้อยละ เปอร์เซนต์ไทล์ เปรียบเทียบกับผู้เข้าสอบทั้งหมดในคณะ และในภาควิชาของผู้สอบแต่ละคน รวมทั้งมีกราฟแสดง profile ของผู้สอบแต่ละคน แต่ละทักษะเมื่อเทียบกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้สอบทั้งหมดโดยเฉลี่ย (โปรดศึกษาได้จากภาคผนวก จ.)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้อาศัยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ชื่อ SPSS Version X (Statistical Package for the Social Sciences) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ชื่อ SPSS/PC ซึ่งใช้กับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ของผู้วิจัยเองรวมทั้งใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่นดังนี้

- ใช้โปรแกรมชื่อ Descriptive และ Frequencies เพื่อหาค่าสถิติเชิงบรรยายต่าง ๆ เช่น ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าความถี่ และค่าร้อยละ เป็นต้น
- ใช้โปรแกรมชื่อ T-test เพื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผู้เข้าสอบ 2 กลุ่ม เช่น เพศ และศาสนา เป็นต้น
- ใช้โปรแกรมชื่อ Oneway เพื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าแปรปรวนของผู้สอบมากกว่า 2 กลุ่ม เช่น คณะวิชา และชั้นปี เป็นต้น
- ใช้โปรแกรมชื่อ ANOVA เพื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวนของตัวแปรมากกว่า 2 มิติในเวลาเดียวกัน เช่น เพศ x ศาสนา x เชื้อชาติ x สัญชาติ เป็นต้น
- ใช้โปรแกรมย่อย ชื่อ Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่มีจำนวนมากกว่า 2 กลุ่ม เช่น คณะวิชา และชั้นปี เป็นต้น
- ใช้โปรแกรมชื่อ Item Analysis เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อทดสอบรายข้อ เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบแต่ละส่วน
- ใช้โปรแกรมชื่อ Item Bias เพื่อทำการวิเคราะห์หาความเป็นอคติของข้อทดสอบแต่ละข้อต่อเพศ และชั้นปี

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกได้เป็น 6 ส่วน ตามลักษณะของตัวแปรที่ต้องการศึกษารวมทั้งสภาพทั่วไปของผลการสอบแต่ละทักษะดังต่อไปนี้

1. สภาพทั่วไปของผลการสอบแต่ละทักษะ

ตารางที่ 7: ผลการสอบแต่ละทักษะ โดยเฉลี่ย

ที่	ทักษะ	k	n	\bar{X}	S.D.	max	min
1	Listening	35	1,684	15.65	4.89	32	2
2	Reading Comp.	60	1,650	27.61	7.13	52	3
3	Writing I	25	1,641	13.13	3.95	24	2
4	Writing II	100	1,477	39.56	13.06	90	1
	รวม	220	1,467	14.67	22.27	195	29

จากตารางที่ 7 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สอบครั้งนี้ทางด้านการฟังและการอ่านเข้าใจความอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลางเล็กน้อย ความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการรับรู้ (Writing I) อยู่ในระดับปานกลาง ความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการผลิต (Writing II) อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และมีความสามารถทุกทักษะรวมกันอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลางเล็กน้อย

2. เพศกับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 8: ความแตกต่างระหว่างผลการสอบทักษะต่าง ๆ
ของผู้เข้าสอบที่เป็นเพศชายและเพศหญิง

ที่	ทักษะ	เพศ	n	\bar{x}	s.d	t
1	Listening	ชาย	684	15.46	5.01	1.22
		หญิง	1,036	15.76	4.82	
2	Reading Comp.	ชาย	620	27.36	7.18	1.12
		หญิง	1,030	27.76	7.10	
3	Writing I	ชาย	616	12.91	3.97	1.76
		หญิง	1,025	13.26	3.93	
4	Writing II	ชาย	539	36.21	13.20	3.88*
		หญิง	938	39.05	13.78	
รวม		ชาย	535	92.25	24.15	2.95*
		หญิง	932	96.13	24.37	

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 8 แสดงว่าผู้เข้าสอบครั้งนี้ทั้งที่เป็นเพศชายหรือเพศหญิง มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($P = 0.05$) ในด้านการฟัง การอ่านเข้าใจความและการเขียนด้านทักษะการรับรู้ (Writing I) แต่ผู้เข้าสอบที่เป็นเพศหญิงมีความสามารถในการเขียนด้านทักษะการผลิต (Writing II) และความสามารถรวมทุกทักษะสูงกว่าผู้สอบที่เป็นเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผลการศึกษาค้นคว้านี้ขัดแย้งกับสมมติฐานข้อที่ 1 ในบทที่ 1 เป็นบางส่วน ซึ่งระบุไว้ว่า "โดยเฉลี่ยแล้วผู้สอบเพศหญิงมีสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้สอบเพศชายทุกทักษะที่ทดสอบ" แต่ปรากฏว่าผู้สอบที่เป็นเพศหญิงมีระดับความสามารถทางภาษาสูงกว่าเพศชายเฉพาะในการเขียนด้านทักษะการผลิตและทักษะรวมเท่านั้น"

3. ^{ขึ้นปี}กับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

3.1 ^{ขึ้นปี}กับความสามารถทางการฟัง

ตารางที่ 9: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการฟัง
ของผู้สอบที่มาจาก^{ขึ้นปี}ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	323.69	7	46.24	1.939*
ภายในกลุ่ม	39,179.95	1,643	23.85	

* $p > 0.05$

จากตารางที่ 9 แสดงว่าผลการสอบทักษะการฟังของผู้เข้าสอบทั้ง 8 ^{ขึ้นปี} โดยเฉลี่ยแล้วแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($p = .05$) กล่าวคือผู้เข้าสอบแต่ละ^{ขึ้นปี}มีความรู้ความสามารถทางการฟังอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

3.2 ^{ขึ้นปี}กับความสามารถทางการอ่านเข้าใจความ

ตารางที่ 10: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการอ่าน
เข้าใจความของผู้สอบที่มาจาก^{ขึ้นปี}ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4,106.79	7	586.68	12.078*
ภายในกลุ่ม	79,755.41	1,642	48.57	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 10 แสดงว่าผลการสอบทักษะการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษของผู้เข้าสอบจาก 8 ชั้นปี โดยเฉลี่ยแล้วมีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ ($p = .05$) ซึ่งจากผล การเปรียบเทียบผลการสอบโดยเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Scheffe test ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 11: ความแตกต่างของผลการสอบทักษะการอ่านเข้าใจความ ของผู้สอบ 6 ชั้นปี นิสิตบัณฑิตวิทยาลัยและบุคคลภายนอก

ชั้นปี	ชั้นปี	บุคคล	บัณฑิต	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 5	ปีที่ 4	ปีที่ 6
	X̄	ภายนอก	วิทยาลัย					
บุคคลภายนอก	25.50							
บัณฑิตวิทยาลัย	25.95							
ปีที่ 1	26.44							
ปีที่ 2	27.09							
ปีที่ 5	28.76							
ปีที่ 4	28.86	*		*				
ปีที่ 6	28.92	*						
ปีที่ 3	29.79	*	*	*				

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 11 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้สอบที่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 มีความรู้ความสามารถ ทางด้านการอ่านเข้าใจความสูงที่สุด แต่ว่าความรู้ความสามารถทางด้านการอ่านเข้าใจความ ของนิสิตชั้นปีที่ 3-6 และ ๕ ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($p = 0.05$) และบุคคลภายนอก มีความรู้ความสามารถทางด้านการอ่านเข้าใจความต่ำที่สุด

แต่อย่างไรก็ตาม ระดับความรู้ความสามารถด้านการอ่านเข้าใจความของนิสิตแต่ละชั้นปี 2-6 โดยเฉลี่ยแล้วแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

3.3 ขึ้นกับความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการรับรู้

ตารางที่ 12: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบการเขียนด้านทักษะการรับรู้ของผู้สอบที่มาจากชั้นปีที่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	629.25	7	89.89	5.895*
ภายในกลุ่ม	24,899.88	1,633	15.25	
รวม	25,529.88	1,640		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 12 แสดงว่าผลการสอบการเขียนด้านทักษะการรับรู้ของผู้เข้าสอบ 8 ชั้นปี โดยเฉลี่ยแล้วมีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ ($p = .05$) ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบผลการสอบโดยเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Scheffe test ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 13 ความแตกต่างของผลการสอบการเขียนด้านทักษะการรับรู้
ของผู้สอบ 6 ชั้นปี นิสิตบัณฑิตวิทยาลัยและบุคคลภายนอก

ชั้นปี	ชั้นปี	บุคคล	บัณฑิต	ปีที่ 5	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 6	ปีที่ 4
	X̄	ภายนอก	วิทยาลัย					
บุคคลภายนอก	12.18							
บัณฑิตวิทยาลัย	12.48							
ปีที่ 5	12.95							
ปีที่ 1	12.96							
ปีที่ 2	13.32							
ปีที่ 6	13.33							
ปีที่ 4	13.57	*						
ปีที่ 3	14.05	*						

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 13 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วนิสิตชั้นปีที่ 3 มีความรู้ความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการรับรู้สูงที่สุด รองลงมาคือ นิสิตชั้นปีที่ 4 แต่ระดับความรู้ความสามารถของนิสิตทั้ง 2 ปีนี้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และสูงกว่าความรู้ความสามารถด้านการเขียนของบุคคลกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.05$) ส่วนความรู้ความสามารถด้านการเขียนของนิสิตชั้นปีที่ 1-2, 5-6 บัณฑิตวิทยาลัยและบุคคลภายนอกแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และบุคคลภายนอกมีความรู้ความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการรับรู้ต่ำที่สุด

อนึ่ง เป็นที่น่าสังเกตว่าโดยเฉลี่ยแล้วระดับความรู้ความสามารถด้านการเขียนด้านทักษะการรับรู้ของผู้เขียนทุกชั้นปี และบัณฑิตวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

3.4 ชั้นปีกับความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการผลิต

ตารางที่ 14: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบการเขียนด้านทักษะการผลิตของผู้สอบที่มาจากชั้นปีต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	20,737.45	7	2,962.49	17.137*
ภายในกลุ่ม	254,468.16	1,472	172.87	
รวม	275,205.61	1,479		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 14 แสดงว่าผลการสอบการเขียนด้านทักษะการผลิตของผู้เข้าสอบ 8 ชั้นปี โดยเฉลี่ยแล้วมีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ ($p = .05$) ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบผลการสอบโดยเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Scheffe test ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 15: ความแตกต่างของผลการสอบการเขียนด้านทักษะการผลิตของผู้สอบ 6 ชั้นปี
นิสิตบัณฑิตวิทยาลัยและบุคคลภายนอก

ชั้นปี	ชั้นปี X	บุคคล ภายนอก	บัณฑิต วิทยาลัย	ปีที่ 1	ปีที่ 5	ปีที่ 4	ปีที่ 6	ปีที่ 2
ภายนอก	31.87							
บัณฑิตฯ	34.17							
ปีที่ 1	37.31	*						
ปีที่ 5	39.12	*						
ปีที่ 4	40.28	*						
ปีที่ 6	40.45	*						
ปีที่ 2	40.63	*						
ปีที่ 3	42.49	*	*	*				

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 15 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วนิสิตชั้นปีที่ 3 มีความรู้ความสามารถ
ทางการเขียนด้านทักษะการผลิตสูงที่สุด แต่ก็ไม่แตกต่างจากความรู้ความสามารถของผู้สอบจากชั้นปีที่ 2,
4, 5 และ 6 อย่างมีนัยสำคัญ ผู้สอบจากชั้นปีที่ 1 มีความสามารถด้านการเขียนรองลงมา และบุคคล
ภายนอกมีความสามารถดังกล่าวต่ำที่สุด

3.5 ชั้นปีกับความสามารถรวมทั้ง 4 ด้าน

ตารางที่ 16: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบรวมทั้ง 4 ด้านของผู้สอบที่มาจากชั้นปีต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	58,631.39	7	8,375.91	15.085*
ภายในกลุ่ม	811,760.88	1,462	555.24	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 16 แสดงว่าผลการสอบรวมทั้ง 4 ทักษะของผู้เข้าสอบที่มาจากชั้นปีต่างกัน 8 ชั้นปี มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ ($p = .05$) ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบผลการสอบโดยเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Scheffe test ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 17: ความแตกต่างของผลการสอบรวมทุกทักษะของผู้สอบ 6 ชั้นปี นิสิตบัณฑิตวิทยาลัย และบุคคลภายนอก

ชั้นปี	ชั้นปี	บุคคล ภายนอก	บัณฑิต วิทยาลัย	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 5	ปีที่ 4	ปีที่ 6
ภายนอก	X̄	84.99						
บัณฑิตฯ		87.55						
ปีที่ 1		92.11						
ปีที่ 2		97.23	*					
ปีที่ 5		97.85	*					
ปีที่ 4		98.76	*					
ปีที่ 6		98.89	*					
ปีที่ 3		103.34	*	*	*			

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 17 แสดงว่าความรู้ความสามารถทุกทักษะคือด้านการฟัง การอ่าน การเขียน ด้านทักษะการรับรู้และด้านทักษะการผลิตของนิสิตชั้นปีที่ 3 สูงที่สุด แต่แตกต่างจากความรู้ความสามารถของนิสิตชั้นปีที่ 2, 4, 5 และ 6 อย่างไม่มีนัยสำคัญ บุคคลภายนอกมีความรู้ความสามารถรวมทุกทักษะต่ำที่สุด รองลงมาได้แก่ผู้สอบจากบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งผู้เข้าสอบทั้ง 2 กลุ่มมีความรู้ความสามารถแตกต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 1 อย่างไม่มีนัยสำคัญ

3.6 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีกับสมิทภาพทั่วไปทราบภาษาอังกฤษ

จากตารางที่ 11, 13, 15 และ 17 เราสามารถสรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีกับสมิทภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สอบครั้งนี้ได้ดังนี้

ตารางที่ 18: ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีกับสมิทภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ

ร.ด.	ชั้นปี	อันดับที่คาดหวัง	การอ่าน	การเขียน		รวมทักษะ
				I	II	
1	ภายนอก	1	8	8	8	8
2	บัณฑิตวิทยาลัย	2	7	7	7	7
3	ปีที่ 6	3	2	3	3	2
4	ปีที่ 5	4	4	2	5	4
5	ปีที่ 4	5	3	6	4	3
6	ปีที่ 3	6	1	1	1	1
7	ปีที่ 2	7	5	4	2	5
8	ปีที่ 1	8	6	5	6	6
r_{xy}		-	-3.333**	-.452**	-.548**	-.333**

** p > 0.05

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้เข้าสอบสมิทภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษครั้งนี้ที่มาจากชั้นปีที่ 3 มีความสามารถสูงที่สุดในทุกทักษะรวมทั้งทักษะรวม และบุคคลภายนอกมีความสามารถต่ำที่สุดทุกทักษะ รองลงมาคือผู้สอบที่มาจากบัณฑิตวิทยาลัย นอกนั้นอันดับที่ความ

สามารถไม่แน่นอน แต่เมื่อรวมทุกทักษะแล้ว พบว่าผู้สอบที่เป็นนิสิตจากชั้นปีที่ 3 มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงที่สุด แต่ก็แตกต่างจากความสามารถของนิสิตชั้นปีที่ 2, 4, 5 และ 6 อย่างไม่มีนัยสำคัญ (ผลจากตารางที่ 17) นอกจากนี้ตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าอันดับที่ของผลการสอบทักษะต่าง ๆ และทักษะรวมของผู้สอบจากชั้นปีต่าง ๆ ไม่สอดคล้องกับอันดับที่ที่คาดหวังไว้ แต่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ เป็นค่าลบ และไม่มีนัยสำคัญ ($p = 0.05$) ทำให้ผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ระบุว่า "โดยเฉลี่ยแล้วผู้สอบที่ยังเรียนในชั้นปีที่สูงกว่า ก็ยังมีสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้ที่เรียนในชั้นปีที่ต่ำกว่า" แต่ผลการวิจัยพบว่ามีแนวโน้มที่จะเป็นไปได้ในทิศทางที่ตรงกันข้ามกับสมมติฐานดังกล่าวแล้ว (แม้ไม่มีนัยสำคัญก็ตาม!)

4. คณะวิชา กับ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ

4.1 คณะวิชา กับ ความสามารถทางการฟัง

ตารางที่ 19: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการฟังของผู้สอบที่มาจากคณะวิชาที่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2,606.25	16	162.89	7.214*
ภายในกลุ่ม	36,897.39	1,634	22.58	
รวม	39,503.64	1,650		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 19 แสดงว่าผลการสอบทักษะการฟังของผู้เข้าสอบจาก 16 คณะ และบุคคลภายนอก โดยเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = .05$) ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบผลการสอบโดยเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Scheffe test ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 20: ความแตกต่างของผลการสอบทักษะการฟังของผู้สอบ 16 คณะวิชาและบุคคลภายนอก

คณะ	คณะ	นิติฯ	ศิลปฯ	วิทยาฯ	ครูฯ	แพทยฯ	เกสซึฯ	สัตวฯ	ภายนอก	บัณฑิตฯ	นิเทศฯ	บัญชีฯ	เศรษฐฯ	วิศวะฯ	รัฐฯ	อักษรฯ	ทันตฯ
	\bar{X}																
นิติฯ	13.65																
ศิลปฯ	14.22																
วิทยาฯ	14.39																
ครูฯ	14.43																
แพทยฯ	14.54																
เกสซึฯ	15.18																
สัตวฯ	15.20																
ภายนอก	15.29																
บัณฑิตฯ	15.42																
นิเทศฯ	15.52																
บัญชีฯ	15.71																
เศรษฐฯ	16.13																
วิศวะฯ	16.15																
รัฐฯ	16.70																
อักษรฯ	17.59																
ทันตฯ	17.91																
สถาบันตย์ฯ	19.94	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 20 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้สอบที่เป็นนิสิตจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีความรู้ความสามารถทางการฟังเข้าใจความสูงที่สุด และสูงกว่านิสิตจากคณะนิติศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ครุศาสตร์ แพทยศาสตร์ เกษศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ บุคคลภายนอก บัณฑิตวิทยาลัย นิเทศศาสตร์ และพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.05$) แต่ระดับความสามารถนี้แตกต่างจากของนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ รัฐศาสตร์ อักษรศาสตร์ และทันตแพทยศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญ

อนึ่ง ปรากฏว่าผู้สอบที่เป็นนิสิตจากคณะนิติศาสตร์มีระดับความรู้ความสามารถด้าน การฟังเข้าใจความต่ำที่สุด

4.2 คณะวิชาเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านเข้าใจความ

ตารางที่ 21: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการอ่าน เข้าใจความของผู้สอบที่มาจากคณะวิชาที่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	12,875.61	16	804.73	18.512*
ภายในกลุ่ม	70,986.59	1,633	43.47	
รวม	83,862.20	1,649		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 21 แสดงว่าผลการสอบทักษะการอ่านเข้าใจความของผู้เข้าสอบจาก 16 คณะ และบุคคลภายนอก โดยเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = .05$) ซึ่งจากผล การเปรียบเทียบผลการสอบโดยเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Scheffe test ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 22: ความแตกต่างของผลการสอบทักษะการอ่านเข้าใจความของผู้สอบ 16 คณะวิชา และบุคคลภายนอก

คณะ	\bar{X}	ศิลปะฯ	ครุฯ	นิติฯ	สัตวฯ	ภายนอก	วิทยาฯ	บัณฑิตฯ	เศรษฐฯ	รัฐฯ	เกสซฯ	บัญชีฯ	วิศวะฯ	นิเทศฯ	สถาปัตย์ฯ	แพทยฯ	ทันตฯ
ศิลปะฯ	22.94																
ครุฯ	23.29																
นิติฯ	24.58																
สัตวฯ	25.28																
ภายนอก	25.50																
วิทยาฯ	25.62																
บัณฑิตฯ	25.95																
เศรษฐฯ	26.03																
รัฐฯ	27.32																
เกสซฯ	27.82																
บัญชีฯ	29.07	*	*			*											
วิศวะฯ	29.33	*	*			*											
นิเทศฯ	29.80	*	*														
สถาปัตย์ฯ	29.81	*	*														
แพทยฯ	29.97	*	*			*											
ทันตฯ	30.67	*	*			*											
อักษรฯ	34.48	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 22 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้ว ผู้สอบที่เป็นนิสิตจากคณะอักษรศาสตร์มีความรู้ความสามารถทั่วไปทางด้าน การอ่าน เข้าใจความสูงที่สุดและสูงกว่าผู้สอบที่มาจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ ครุศาสตร์ นิติศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ บุคคลภายนอก วิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ เกษศาสตร์ และพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.05$) แต่แตกต่างจากความรู้ความสามารถในด้านดังกล่าวกับผู้สอบที่มาจากคณะนิเทศศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ และทันตแพทยศาสตร์ อย่างไม่มีนัยสำคัญ เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้สอบที่มาจากคณะศิลปกรรมศาสตร์มีความรู้ความสามารถทางด้าน การอ่าน เข้าใจความต่ำที่สุด

4.3 คณะวิชากับความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการรับรู้

ตารางที่ 23: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการเขียน ด้านทักษะการรับรู้ของผู้สอบที่มาจากคณะวิชาที่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3,259.72	16	203.73	14.732*
ภายในกลุ่ม	22,473.13	1,625	13.83	
รวม	25,732.85	1,641		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 23 แสดงว่าผลการสอบทักษะการรับรู้ผู้เข้าสอบจาก 16 คณะ และบุคคลภายนอก โดยเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = .05$) ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบผลการสอบโดยเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Scheffe test ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 24: ความแตกต่างของผลการสอบการเขียนด้านทักษะการรับรู้ของผู้เข้าสอบ 16 คณะวิชา และบุคคลภายนอก

คณะ	คณะ	ครูฯ	ศิลปฯ	นิติฯ	สัตวฯ	ภายนอก	วิทยาฯ	บัณฑิตฯ	เภสัชฯ	สถาปัตย์ฯ	เศรษฐฯ	รัฐฯ	นิเทศฯ	แพทยฯ	ทันตฯ	วิศวะฯ	บัญชีฯ
	X̄																
ครูฯ	11.11																
ศิลปฯ	11.11																
นิติฯ	11.26																
สัตวฯ	11.88																
ภายนอก	12.18																
วิทยาฯ	12.27																
บัณฑิตฯ	12.48																
เภสัชฯ	12.79																
สถาปัตย์ฯ	12.98																
เศรษฐฯ	13.53																
รัฐฯ	13.58																
นิเทศฯ	13.65																
แพทยฯ	13.92																
ทันตฯ	14.03																
วิศวะฯ	14.06	*				*											
บัญชีฯ	14.08	*		*		*											
อักษรฯ	16.91	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

* p < 0.05

จากตารางที่ 24 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้ว ผู้สอบที่เป็นนิสิตมาจากคณะอักษรศาสตร์ มีระดับความรู้ความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการรับรู้สูงที่สุด และสูงกว่าของผู้สอบที่มาจากคณะอื่น ๆ อีก 15 คณะ รวมทั้งบุคคลภายนอกด้วย

เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้สอบที่เป็นนิสิตจากคณะครุศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์มีความรู้ความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการรับรู้ต่ำที่สุด

4.4 คณะวิชา กับ ความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการผลิต

ตารางที่ 25: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการเขียนด้านทักษะการผลิตของผู้สอบที่มาจากคณะวิชาที่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	52,859.49	16	3,303.72	21.434*
ภายในกลุ่ม	225,649.83	1,464	154.13	
รวม	278,509.32	1,480		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 25 แสดงว่าผลการสอบการเขียนด้านทักษะการผลิตของผู้สอบจากคณะต่าง ๆ โดยเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = .05$) ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบผลการสอบโดยเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Scheffe test ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 26: ความแตกต่างของผลการสอบการเขียนด้านทักษะการผลิต
ของผู้สอบ 16 คณะวิชา และบุคคลภายนอก

คณะ	คะแนน	ศิลป์	สัตว	ภายนอก	บัณฑิต	ครู	เภสัช	แพทย์	เศรษฐ	สถาปัตย์	นิเทศ	ทันต	วิทย์	นิติ	วิศวกรรม	รัฐ	บัญชี
ศิลป์	28.22																
สัตว	30.31																
ภายนอก	31.87																
บัณฑิต	32.56																
ครู	34.30																
เภสัช	34.91																
แพทย์	37.19																
เศรษฐ	37.21																
สถาปัตย์	37.32																
นิเทศ	37.39																
ทันต	39.63																
วิทย์	40.00	*	*	*													
นิติ	40.17	*	*	*													
วิศวกรรม	40.36	*	*	*													
รัฐ	44.25	*	*	*													
บัญชี	45.64	*	*	*	*	*											
อักษร	51.32	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

* p < 0.05

จากตารางที่ 26 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้สอบที่มาจากคณะอักษรศาสตร์มีความรู้และความสามารถด้านการเขียนที่เป็นทักษะการผลิตสูงที่สุด เมื่อเทียบกับผู้สอบที่มาจากคณะต่างๆ รวมทั้งบุคคลภายนอกและบัณฑิตวิทยาลัย แต่ว่าระดับความสามารถดังกล่าวต่างจากความสามารถของนิสิตจากคณะรัฐศาสตร์ และบัญชี อย่างไรก็ตามผู้สอบจากคณะอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ความรู้และความสามารถทางด้านการเขียนที่เป็นทักษะการผลิตของผู้สอบจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ต่ำที่สุด รองลงมาคือความสามารถของผู้สอบจากคณะสัตวแพทยศาสตร์และบุคคลภายนอก

4.5 คณะวิชาความสามารถรวมทั้ง 4 ด้าน

ตารางที่ 27: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบรวมทั้ง 4 ด้านของผู้สอบที่มาจากคณะวิชาที่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	163,930.59	16	10,245.66	20.785*
ภายในกลุ่ม	716,707.34	1,454	492.92	
รวม	880,637.93	1,470		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 27 แสดงว่าผลการสอบรวมของความสามารถทั้ง 4 ด้านของผู้สอบที่มาจากคณะวิชาต่างกัน โดยเฉลี่ยแล้วมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = .05$) จากผลการเปรียบเทียบผลการสอบโดยเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธี Scheffe test ปรากฏผลดังต่อไปนี้

จากตารางที่ 28 แสดงว่าผู้สอบที่มาจากคณะอักษรศาสตร์มีความรู้และความสามารถทุก ๆ ด้านรวมกันสูงที่สุด และสูงกว่าของผู้สอบจากคณะอื่น ๆ รวมทั้งของบุคคลภายนอกอย่างมีนัยสำคัญ รองลงมาคือความรู้และความสามารถของผู้สอบจากคณะบัญชี และรัฐฯ ความรู้และความสามารถรวมของผู้สอบจากคณะเภสัชฯ เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ รัฐศาสตร์ และบัญชีฯ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ผู้สอบจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีความรู้และความสามารถรวมทุกทักษะต่ำที่สุด รองลงมาได้แก่ของผู้สอบจากคณะครุศาสตร์และสัตวแพทยศาสตร์

4.6 สรุปลำดับที่ของสมิทิกภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สอบจากคณะวิชาต่าง ๆ

ตารางที่ 29: ลำดับที่ของสมิทิกภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สอบจากคณะวิชาต่าง ๆ*

ที่	คณะวิชา	FE	FE	การฟัง	การอ่าน	การเขียน		รวมทักษะ
		I	II			I	II	
1	อักษรศาสตร์	2	2	3	1	1	1	1
2	วิศวกรรมศาสตร์	7	5	5	6	3	4	5
3	พาณิชย์ศาสตร์ฯ	4	4	7	7	2	2	2
4	วิทยาศาสตร์	10	9	13	11	11	6	9
5	รัฐศาสตร์	11	10	4	9	7	3	3
6	สถาปัตยกรรมฯ	9	11	1	4	9	9	6
7	ครุศาสตร์	14	14	12	14	15	13	14
8	แพทยศาสตร์	3	3	11	3	5	11	18 ?!
9	นิเทศศาสตร์	6	8	8	5	6	8	7
10	สัตวแพทย์ฯ	12	12	9	12	12	14	13
11	เศรษฐศาสตร์	8	7	6	10	8	10	10
12	ทันตแพทย์ฯ	1	1	2	2	4	7	4 ?
13	นิติศาสตร์	13	13	15	13	13	5	12 ?
14	เภสัชศาสตร์	5	6	10	8	10	12	11
15	ศิลปกรรมฯ	15	15	14	15	14	15	15

* หมายเหตุ ไม่ได้ศึกษาอันดับที่ของผลการสอบของนิสิตจากบัณฑิตวิทยาลัยและบุคคลภายนอก เพราะบุคคลเหล่านี้ไม่มีผลการสอบ FE I-II

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่าผู้สอบที่มาจากคณะอักษรศาสตร์มีสมิทิกภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษทุกทักษะอยู่ในลำดับที่ 1-3 ตามสมมติฐานข้อที่ 3 และสมิทิกภาพทั่วไปของผู้สอบคณะทันตแพทยศาสตร์ก็อาจกล่าวได้ว่าเป็นไปตามสมมติฐานดังกล่าว เพราะผลการสอบของอันดับที่ 3 และ 4 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ผลจากตารางที่ 28) นอกจากนี้ผลการสอบของผู้สอบจากคณะครุศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ทุกทักษะก็อยู่ในลำดับที่ 13-15 ตามสมมติฐานที่กล่าวไว้ ดังนั้นมีเพียงผลการสอบของผู้สอบจากคณะแพทยศาสตร์และนิติศาสตร์เท่านั้น ที่ขัดแย้งกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่กล่าวว่า "โดยเฉลี่ยแล้วผู้สอบที่มาจากคณะทันตแพทยศาสตร์ อักษรศาสตร์ และแพทยศาสตร์ เป็นผู้ที่มีสมิทิกภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษสูงที่สุด 3 อันดับแรก และผู้สอบที่มาจากคณะนิติศาสตร์ ครุศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ เป็นผู้ที่มีสมิทิกภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษต่ำที่สุด 3 อันดับสุดท้ายในทุกทักษะที่ทำการทดสอบ"

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนสมมติฐานดังกล่าวบางส่วนและขัดแย้งบางส่วน

4.7 แนวโน้มความสัมพันธ์ระหว่างสมิทิกภาพในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานกับสมิทิกภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สอบจากคณะวิชาต่าง ๆ

ตารางที่ 30: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสมิทิกภาพในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานกับสมิทิกภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สอบจากคณะวิชาต่าง ๆ

ทักษะ	FE II	การฟัง	การอ่าน	การเขียน I	การเขียน II	รวมทักษะ
FE I	.979*	.450	.862*	.817*	.506	.724*
FE II	-	.397	.841*	.823*	.597	.762*
การฟัง		-	.623	.530	.342	.603
การอ่าน			-	.928*	.676*	.903*
การเขียน I				-	.755*	.926*
การเขียน II					-	.901*

* $p < 0.05$

ตารางที่ 30 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I และ II เป็นเวลา 3 ปี ของนิสิตชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 กับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 2-4 ของคณะต่าง ๆ ซึ่งพอที่จะแสดงให้เห็นได้ว่าแนวโน้มของความสัมพัทธ์ของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษกับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นอย่างไร

จากตารางที่ 30 นี้แสดงให้เห็นว่าสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I และ II ของนิสิตคณะวิชาต่าง ๆ มีอันดับที่คงที่สูงมาก ($r_{xy} = 0.979$) ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานสัมพันธ์กับสมรรถภาพในการฟังในระดับค่อนข้างต่ำ ($r_{xy} = 0.397-0.450$) สัมพัทธ์กับสมรรถภาพในการอ่านเข้าใจความและการเขียนด้านทักษะการรับรู้ในระดับค่อนข้างสูง ($r_{xy} = 0.817-0.862$) สัมพัทธ์กับสมรรถภาพในการเขียนด้านทักษะการผลิตในระดับปานกลาง ($r_{xy} = 0.506-0.597$) และสัมพันธ์กับสมรรถภาพรวมในระดับค่อนข้างสูงเล็กน้อย ($r_{xy} = 0.724-0.762$)

ดังนั้นผลการศึกษานี้ขัดแย้งกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่กล่าวว่า "สมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษแต่ละทักษะของผู้สอบจากคณะวิชาต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I และ II ในระดับสูง"

5. ศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติกับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

5.1 ความสามารถทางการฟัง

ตารางที่ 31: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการฟังของผู้สอบ
ที่ศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
<u>อิทธิพลหลัก</u>				
ศาสนา	95.32	2	47.66	1.993**
เชื้อชาติ	48.15	1	48.15	2.013**
สัญชาติ	10.93	1	10.93	0.457**
<u>ความแปรปรวนที่อธิบาย</u>	154.39	4	38.59	1.614
<u>ความแปรปรวนที่เหลือ</u>	39,503.64	1,646	23.91	
รวม	39,503.64	1,650		

** $p > 0.05$

จากตารางที่ 31 แสดงว่าผู้สอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษที่นับถือศาสนาต่างกัน คือศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอื่น ๆ มีความสามารถทางการฟังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($p = 0.05$) ผู้สอบที่มีเชื้อชาติไทย และเชื้อชาติอื่น มีความสามารถทางการฟังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และผู้สอบที่มีสัญชาติไทยและสัญชาติอื่นก็มีความสามารถทางการฟังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เช่นเดียวกัน

อนึ่ง โดยสรุปแล้ว อิทธิพลของศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติ รวมกันมีผลต่อความสามารถด้านการฟังของผู้สอบอย่างไม่มีนัยสำคัญ

5.2 ความสามารถทางการอ่านเข้าใจความ

ตารางที่ 32: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบทักษะการอ่านเข้าใจความ
ของผู้สอบที่มีศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
<u>อิทธิพลหลัก</u>				
ศาสนา	230.15	2	115.07	2.269**
เชื้อชาติ	109.62	1	109.62	2.162**
สัญชาติ	110.75	1	110.75	2.184**
<u>ความแปรปรวนที่อธิบาย</u>	450.52	4	112.63	2.221
<u>ความแปรปรวนที่เหลือ</u>	83,411.68	1,645	50.71	
รวม	83,862.20	1,649		

** $p > 0.05$

จากตารางที่ 32 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้สอบที่มีภูมิลำเนาต่างถิ่นหรือมีเชื้อชาติต่างกัน หรือมีสัญชาติต่างกัน ต่างก็มีความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการอ่านเข้าใจความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญ ($p = 0.05$) และอาจกล่าวสรุปได้ว่า อิทธิพลของศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติ รวมกันมีผลต่อความสามารถด้านการอ่านเข้าใจความของผู้สอบอย่างไม่มีนัยสำคัญ

5.3 ความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการรับรู้

ตารางที่ 33: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบการเขียนด้านทักษะการรับรู้ของผู้สอบที่มีศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
อิทธิพลหลัก				
ศาสนา	64.90	2	32.45	2.088**
เชื้อชาติ	25.77	1	25.77	1.658**
สัญชาติ	17.75	1	17.75	1.142**
ความแปรปรวนที่อธิบาย	108.42	4	27.10	1.744
ความแปรปรวนที่เหลือ	25,420.71	1,636	15.54	
รวม	25,529.13	1,640		

** $p > 0.05$

จากตารางที่ 33 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้สอบที่นับถือศาสนาต่างกันหรือมีเชื้อชาติต่างกันหรือมีสัญชาติต่างกัน ต่างก็มีความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($p = 0.05$) และอาจกล่าวสรุปได้ว่า อิทธิพลของศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติรวมกัน มีผลต่อความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการรับรู้อย่างไม่มีนัยสำคัญ

5.4 ความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการผลิต

ตารางที่ 34: การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลการสอบการเขียนด้านทักษะการผลิตของผู้สอบที่มีศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
อิทธิพลหลัก				
ศาสนา	816.75	2	408.37	2.198**
เชื้อชาติ	279.45	1	279.45	1.504**
สัญชาติ	184.14	1	184.14	0.992**
ความแปรปรวนที่อธิบาย	1,280.34	4	320.08	1.723
ความแปรปรวนที่เหลือ	273,925.27	1,475	185.71	
รวม	275,205.61	1,479		

** $p > 0.05$

จากตารางที่ 34 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้สอบที่นับถือศาสนาต่างกันหรือมีเชื้อชาติต่างกันหรือมีสัญชาติต่างกัน ต่างก็มีความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการผลิตต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญ ($p = 0.05$) และอิทธิพลของศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติรวมกัน มีผลต่อความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการผลิตอย่างไม่นัยสำคัญ เช่นเดียวกัน

5.5 ความสามารถรวมทุกทักษะ

ตารางที่ 35: อิทธิพลของศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษรวมทุกทักษะของผู้สอบ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
อิทธิพลหลัก				
ศาสนา	2,593.42	2	1,296.71	2.449**
เชื้อชาติ	1,095.66	1	1,095.66	2.070**
สัญชาติ	986.75	1	986.75	1.864**
ความแปรปรวนที่อธิบาย	4,675.83	4	1,168.95	2.208**
ความแปรปรวนที่เหลือ	865,716.27	1,465	529.27	
รวม	870,392.27	1,469		

** p > 0.05

จากตารางที่ 35 แสดงว่าผู้สอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษครั้งนี้มีเชื้อศาสนาต่างกันคือศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอื่น ๆ มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (p = 0.05) ผู้สอบที่มีเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติอื่น มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และผู้สอบที่มีสัญชาติไทยและสัญชาติอื่นก็มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เช่นเดียวกัน นอกจากนี้อิทธิพลของศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติรวมกันแล้วก็มีอิทธิพลต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษรวมทุกทักษะของผู้สอบอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ดังนั้น ผลการศึกษาจากตารางที่ 31-35 จึงอาจกล่าวสรุปได้ว่าศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติต่างก็มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษแต่ละทักษะอย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 ซึ่งกล่าวไว้ในใจความที่มีความหมายตรงกันข้าม คือ "ศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติต่างก็มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษทุกทักษะของผู้สอบ"

6. อายุและเศรษฐกิจของครอบครัวกับความสามารถทางภาษา

ตารางที่ 36: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ และผลการสอบ

	การฟัง	การอ่าน	การเขียน ₁	การเขียน ₂	คะแนนรวม	FE I	FE II	อายุ	รายได้ครอบครัว
การฟัง	-	0.58*	0.41*	0.43*	0.69*	0.45*	0.40*	-0.13*	0.03
การอ่าน		-	0.52*	0.56*	0.82*	0.86*	0.84*	-0.11	-0.02
การเขียน ₁			-	0.45*	0.67*	0.82*	0.83*	-0.16*	-0.06
การเขียน ₂				-	0.89*	0.51*	0.60*	-0.07	-0.08
คะแนนรวม					-	0.72*	0.76*	-0.11	-0.12
FE I						-	0.98*	-0.19*	0.10
FE II							-	-0.20*	-0.01

จากตารางที่ 36 แสดงว่าความสัมพันธ์ของผลการสอบทักษะต่าง ๆ คือด้านการฟัง การอ่าน การเขียนด้านทักษะการรับรู้และการเขียนด้านทักษะการผลิตอยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy} = 0.41-0.058$) และทักษะเหล่านี้ สัมพันธ์กับคะแนนรวมในระดับค่อนข้างสูง ($r_{xy} = 0.67-0.89$) สัมพันธ์กับผลการสอบรายวิชา FE I ในระดับค่อนข้างสูง ($r_{xy} = 0.45-0.86$) สัมพันธ์กับผลการสอบรายวิชา FE II ในระดับค่อนข้างสูง ($r_{xy} = 0.40-0.84$) สัมพันธ์กับอายุ และรายได้ของครอบครัวของผู้สอบต่ำมากและเป็นค่าลบ ($r_{xy} = -0.07$ ถึง -0.20 และ -0.12 ถึง 0.10) ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบกับรายได้ของครอบครัวไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่ารายได้ของครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพทางภาษาของผู้สอบ และผู้สอบมีอายุมากขึ้น ระดับความสามารถดังกล่าวจะลดลงบ้างเล็กน้อย และหมายความว่าความรู้และความสามารถทั่วไปทางภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา FE I และ FE II ของผู้สอบจากคณะต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูงทั้ง 2 รายวิชา

ดังนั้น ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 ที่กล่าวว่า "อายุของผู้สอบ ซึ่งอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ" แต่ก็ขัดแย้งกับสมมติฐานข้อที่ 7 ซึ่งกล่าวไว้ว่า "เศรษฐกิจของครอบครัว (รายได้ของบิดาและมารดาารวมกัน) ของผู้สอบมีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษในเชิงบวกและในระดับค่อนข้างต่ำ"

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความสำคัญของปัญหา

ด้วยฝ่ายวิชาการและสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เล็งเห็นความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสนองความต้องการตลาดแรงงานในสาขาต่าง ๆ ความต้องการทางสังคม รวมทั้งความสำคัญต่อการถ่ายทอดวิทยาการที่ทันสมัยจากต่างประเทศและในการสื่อสารระหว่างประเทศด้วย จึงได้ดำเนินการโครงการวิจัยและพัฒนาเรื่อง "การสร้างและพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษและระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้อง" ขึ้น ในระหว่างปีการศึกษา 2533-2535 เป็นเวลา 3 ปี โดยมีวัตถุประสงค์หลักหลายประการรวมทั้งเพื่อให้บริการทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษแก่นิสิตทุกชั้นปี รวมทั้งบุคคลทั่วไปที่สนใจด้วยการศึกษาคั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการดังกล่าวแล้วสำหรับปีการศึกษา 2533 ภายหลังจากที่ได้ให้บริการทดสอบดังกล่าวแล้ว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเชิงสำรวจเกี่ยวกับแนวโน้มของระดับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1-6 บัณฑิตวิทยาลัย และบุคคลภายนอกที่สนใจ เมื่อจำแนกออกเป็นมิติต่าง ๆ คือ เพศ ชั้นปี คณะวิชา เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา อายุ และรายได้ของครอบครัว

ตัวแปรที่ต้องการศึกษา

- ก. ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ ชั้นปี คณะวิชา เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา อายุ และรายได้ของครอบครัว
- ข. ตัวแปรตาม ได้แก่
 1. ความสามารถในการฟัง
 2. ความสามารถในการอ่านเข้าใจความ
 3. ความสามารถในการอ่านด้านทักษะการรับรู้
 4. ความสามารถในการเขียนด้านทักษะการผลิต
 5. ความสามารถรวมทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าวแล้ว

ประชากรและผลวิจัย

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่นิสิตชั้นปีที่ 1-6 และนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยรวมทั้งบุคคลภายนอกทั่วไปที่มีพื้นฐานความรู้ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี เป็นต้น ไปที่มีความสนใจสมัครสอบแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ ดั้งเดิมประชากรครั้งนี้จึงเป็นประชากรเชิงนิยาม (defined population) ซึ่งเป็นผู้สมัครสอบทั้งหมด 2,964 คน และประชากรทั้งหมดยกเว้นบุคคลภายนอก 17,402 คน

ส่วนผลวิจัยนั้น ได้แก่ ผู้ที่สมัครสอบและเข้าสอบแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2533 คน จำนวน 1,684 คน หรือร้อยละ 56.8 ของผู้สมัครสอบทั้งหมด และร้อยละ 7.62 ของประชากรทั้งหมด (ยกเว้นบุคคลภายนอก) แต่เนื่องจากผลวิจัยครั้งนี้มีส่วนต่อประชากรทั้งหมดของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน เป็นอาสาสมัครและมีจำนวนไม่มากนักแต่มีขนาดใหญ่เพียงพอ ดังนั้นผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงอาจใช้อ้างอิงสรุปไปยังประชากรของแต่ละคณะวิชาหรือแต่ละชั้นปีในลักษณะของการศึกษา "แนวโน้ม" ได้ และเชื่อว่าผลการวิจัยจะเป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงแนวโน้มของระดับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและบุคคลภายนอกที่สนใจในปี พ.ศ. 2533 ได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่แบบทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นโดยคณะกรรมการชุดหนึ่งที่มีความชำนาญด้านการสร้างแบบทดสอบภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ แบบทดสอบนี้มี 2 ลักษณะคือ

ก. แบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตาม ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบการฟังเข้าใจความ 35 ข้อ
2. แบบทดสอบการอ่านเข้าใจความ 60 ข้อ
3. แบบทดสอบการเขียนด้านทักษะการรับรู้ 25 ข้อ

ข. แบบทดสอบอัตนัย เพื่อทดสอบความสามารถการเขียนด้านทักษะการผลิต โดยให้ผู้เขียนเขียนข้อความขนาดสั้น 3 เรื่อง (ประมาณเรื่องละ 30 คำ) และขนาดยาวอีก 1 เรื่อง (ประมาณ 200-250 คำ)

แบบทดสอบปรนัยมีคุณภาพในระดับดี คือมีความยากง่ายโดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง อำนาจจำแนกโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และมีความเที่ยงค่อนข้างสูง ($KR_{20} = 0.74-0.82$) และทั้งฉบับมีความเที่ยงสูงมาก ($KR_{20} = 0.90$) ส่วนความตรงตรวจสอบแล้วโดยคณะผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแบบทดสอบทางภาษาอังกฤษ

การรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบทดสอบสมิทิกภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษไปทำการทดสอบผู้สมัครสอบ ในวันที่ 6 มกราคม 2533 ระหว่างเวลา 9.00-12.00 น.
2. นำกระดาษคำตอบไปตรวจด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
3. ตั้งคณะกรรมการตรวจข้อสอบอัตโนมัติขึ้นจำนวนหนึ่ง แล้วทำการฝึกอบรมวิธีการตรวจ โดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจากต่างประเทศ และทำการตรวจแบบข้อสอบส่วนที่เป็นอัตนัยของผู้เข้าสอบทุกคน กระดาษคำตอบของผู้สอบแต่ละคนจะได้รับการตรวจจากกรรมการอย่างน้อย 2 ท่าน
4. เตรียมข้อมูลพื้นฐานของผู้สมัครสอบทุกคนลงในแผ่น diskette เช่น ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวสอบ เป็นต้น
5. เก็บข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ที่ต้องการศึกษาของนิสิตในปีการศึกษา 2528-2533 รวม 6 ปี จากสำนักทะเบียนและประมวลผลของมหาวิทยาลัย
6. นำข้อมูลต่าง ๆ มาเชื่อมรวมกัน เพื่อนำไปวิเคราะห์ผลการวิจัยต่อไป
7. ทำการวิเคราะห์ข้อทดสอบรายข้อ เพื่อหาคุณภาพของข้อทดสอบ รวมทั้งวิเคราะห์หาความเป็นอคติของข้อทดสอบต่อเพศ และชั้นปี เป็นรายข้อด้วย เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงข้อทดสอบต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลอาศัยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ชื่อ SPSS_x, SPSS/PC และโปรแกรมอื่น เพื่อคำนวณหาค่าสถิติบรรยายต่าง ๆ ค่า t-test, ค่า F-test, ค่า Item analysis, ค่า Item bias และค่าของ Scheffe test เป็นต้น

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยอาจสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. โดยเฉลี่ยแล้วสมิทิกภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สอบครั้งนี้ทางด้านถาวรฟัง และการอ่านเข้าใจความอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลางเล็กน้อย ความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการผลิตอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและมีความสามารถรวมทุกทักษะอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลางเล็กน้อย

- เข้าใจความ และการเขียนด้านทักษะการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่ผู้สอบเพศหญิงมีสมรรถภาพการเขียนด้านทักษะการผลิต และสมรรถภาพรวมทุกทักษะสูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ
3. มีแนวโน้มว่านิสิตชั้นปีที่ 3 มีสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษสูงที่สุดในทุกทักษะรวมทั้งทักษะรวมรองลงมาเป็นนิสิตชั้นปีที่ 6 และ 4 ตามลำดับ และบุคคลภายนอกมีสมรรถภาพทั่วไปต่ำที่สุด รองลงมาเป็นนิสิตจากบัณฑิตวิทยาลัยและนิสิตชั้นปีที่ 1 ตามลำดับ ลำดับที่ของสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1-6 และบัณฑิตวิทยาลัยทุก ๆ ทักษะรวมทั้งทักษะรวมสัมพันธ์กับลำดับที่ที่คาดหวังอย่างไม่มีนัยสำคัญ กล่าวคือจำนวนปีที่เรียนในมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น ไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ
 4. นิสิตจากคณะอักษรศาสตร์มีสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษสูงที่สุดเกือบทุกทักษะรวมทั้งทักษะรวม รองลงมาได้แก่นิสิตจากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ และทันตแพทยศาสตร์ ตามลำดับ และนิสิตจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษต่ำที่สุด รองลงมาได้แก่นิสิตจากคณะครุศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ตามลำดับ นิสิตคณะแพทยศาสตร์มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน I-II อยู่ในระดับที่ 3 จากนิสิตทุกคณะแต่กลับมีสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษในลำดับที่ 8 ความสามารถทั้ง 2 ด้าน (สมรรถภาพทั่วไปและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I-II) สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในระดับก่อนข้างสูงเล็กน้อย ($r_{xy} = 0.724-0.762$)
 5. สัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I และ II มีความสัมพันธ์กันสูงมาก ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรายวิชาดังกล่าวนี้สัมพันธ์กับสมรรถภาพในการฟังของนิสิตคณะต่าง ๆ ก่อนข้างต่ำ สัมพันธ์กับสมรรถภาพในการอ่านเข้าใจความ และการเขียนด้านทักษะการรับรู้ในระดับก่อนข้างสูง สัมพันธ์กับสมรรถภาพในการเขียนด้านทักษะการผลิตในระดับปานกลาง และสัมพันธ์กับสมรรถภาพรวมทุกทักษะในระดับก่อนข้างสูงเล็กน้อย
 6. ศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติ มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้เข้าสอบอย่างไม่มีนัยสำคัญ
 7. อายุของผู้สอบในระดับมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สอบอย่างไม่มีนัยสำคัญ
 8. รายได้ของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สอบอย่างไม่มีนัยสำคัญ

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

- ก. เหตุใดนิสิตชั้นปีที่ 3 จึงมีแนวโน้มว่าสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษสูงที่สุด
ผู้วิจัยคิดว่า การที่ เกิดปรากฏการณ์ดังกล่าวอาจจะเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้
1. นิสิตชั้นปีที่ 3 บางคณะวิชา เรียนภาษาอังกฤษมากกว่านิสิตปีอื่นมาตลอด คือนิสิตมาจากคณะรัฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะนิเทศศาสตร์ เรียนภาษาอังกฤษติดต่อกันมาตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-3 ดังนั้นปริมาณความรู้ทางภาษาอังกฤษของนิสิตเหล่านั้นน่าจะมีมากกว่านิสิตจากชั้นปีอื่น
 2. โดยธรรมชาตินิสิตชั้นปีที่ 3 มักมีแรงจูงใจในการเรียนมากกว่านิสิตปีอื่นสำหรับคณะวิชาที่เปิดสอนหลักสูตร 4 ปี เพราะปีที่ 3 เป็นปีที่นิสิตจำนวนมากพยายามเรียนหนัก เพื่อให้สามารถเรียนสำเร็จได้ภายในเวลา 3 1/2 ปี ส่วนนิสิตปีที่ 4 หรือสูงกว่ามักเป็นนิสิตที่กำลังออกฝึกงานจึงไม่ค่อยจริงจังกับการเรียนมากนักและนิสิตชั้นปีที่ 1-2 ยังคงมีสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษต่ำกว่านิสิตชั้นปีที่ 3 เพราะเรียนเนื้อหาภาษาอังกฤษน้อยกว่า
 3. นิสิตชั้นปีที่ 4-6 โดยมากไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษ เพราะไม่มีรายวิชาที่บังคับให้เรียน ในการศึกษาในมหาวิทยาลัยก็ไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้เพื่อการเรียนการสอนมากนัก แม้ว่าจะมีนิสิตบางคณะใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนบ้าง เช่น นิสิตจากคณะแพทยศาสตร์ เกษศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ แต่ภาษาอังกฤษเหล่านี้มีลักษณะเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา (English for Sepcific Purposes) ไม่ใช่ภาษาอังกฤษอย่างที่ทำกรทดสอบครั้งนี้
 4. นิสิตจากบัณฑิตวิทยาลัยและบุคคลภายนอกแม้ว่าจะมีเวลาในการได้ศึกษาภาษาอังกฤษมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 3 แต่โดยทั่ว ๆ ไปแล้วบุคคลเหล่านั้นมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษต่ำมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า
 1. บุคคลเหล่านี้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาขึ้นไปแล้ว ไม่ค่อยได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จึงทำให้ระดับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษลดลง
 2. เป็นที่ทราบกันดีทั่วไปว่านิสิตบัณฑิตวิทยาลัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมากเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยอื่นที่นิสิต/นักศึกษา มีสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาหรือสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งก่อนเข้ามหาวิทยาลัยและในระหว่างการเรียนต่ำกว่า

มาตรฐานทั่วไปของนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดัชนีอย่างหนึ่งที่อาจชี้ให้เห็น ได้ชัด ได้แก่คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของนิสิต/นักศึกษาในแต่ละปี ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วต่ำกว่าคะแนนของนิสิตที่สอบเข้าเรียนต่อ ได้ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (อัจฉรา วงศ์ไสยร และคณะ, 2526)

ข. เหตุใดนิสิตจากคณะแพทยศาสตร์จึงมีอันดับสมิทภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษต่ำกว่าอันดับของสมิทภาพทางภาษาอังกฤษมากนัก

จากการศึกษาสมิทภาพในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I และ II เป็นเวลา 3 ปีติดต่อกันคือระหว่างปี 2530-2532 พบว่านิสิตจากคณะแพทยศาสตร์มีสมิทภาพในการเรียนรายวิชาดังกล่าวเป็นอันดับที่ 2 หรือ 3 ตลอดเวลา รองลงมาจากนิสิตของคณะทันตแพทยศาสตร์หรืออักษรศาสตร์ แต่ปรากฏว่าอันดับที่ของสมิทภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตจากคณะแพทยศาสตร์ในการสอบทักษะต่าง ๆ แตกต่างจากเดิมมาก เช่น เป็นอันดับที่ 5, 8, หรือ 11 เป็นต้น มีเพียงผลการสอบทักษะการอ่าน เข้าใจความที่นิสิตจากคณะแพทยศาสตร์ยังคงมีความสามารถเป็นอันดับที่ 3 เหมือนเดิม การที่เกิดปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้อาจเป็นเพราะเหตุผลต่อไปนี้คือ

1. ลักษณะของแบบทดสอบสมิทภาพในการเรียนกับแบบทดสอบสมิทภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกัน กล่าวคือแบบทดสอบสมิทภาพของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I และ II สร้างตามเนื้อหาของหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน โดยมากทดสอบความสามารถทางการอ่าน เข้าใจความประมาณร้อยละ 80 และ 70 ตามลำดับ การทดสอบการเขียนด้านทักษะการผลิตมีบ้างแต่ไม่มากเท่ากับของแบบทดสอบสมิทภาพที่ใช้ครั้งนี้ นอกจากนี้แบบทดสอบสมิทภาพไม่มีการทดสอบการเขียนด้านทักษะการรับรู้ และด้านการฟัง
2. นิสิตจากบางคณะที่เคยมีสมิทภาพในการเรียนต่ำกว่าของนิสิตจากคณะแพทยศาสตร์ในชั้นปีที่ 1 เช่นนิสิตจากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ นิเทศศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ ต่างก็ต้องเรียนภาษาอังกฤษมากกว่านิสิตจากคณะแพทยศาสตร์ ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยเพียง 2 รายวิชา หรือ 1 ปีการศึกษาเท่านั้น แต่นิสิตคณะต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วเรียนภาษาอังกฤษ

2-4 ปี ด้วยเหตุนี้จึงอาจทำให้สมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตจากคณะต่าง ๆ เหล่านี้สูงกว่าของนิสิตจากคณะแพทยศาสตร์ เช่นผลการสอบทักษะรวมปรากฏว่านิสิตจากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ได้อันดับที่ 2 และนิสิตจากคณะรัฐศาสตร์ได้อันดับที่ 3 ทั้ง ๆ ที่สัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I และ II ของนิสิตจาก 2 คณะนี้เป็นอันดับที่ 4 และ 10 หรือ 11 เป็นต้น

3. นิสิตจากคณะแพทยศาสตร์เรียนภาษาอังกฤษน้อยเมื่อเทียบกับบางคณะ กล่าวคือเรียนภาษาอังกฤษเพียง 2 รายวิชา ในปีที่ 1 เท่านั้น และแม้ว่าหลังปีที่ 1 นิสิตคณะนี้จะใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนบ้างก็เป็นภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา ไม่ใช่ภาษาอังกฤษทั่วไปอย่างที่ปรากฏในแบบทดสอบวัดสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษครั้งนี้
4. นิสิตจากคณะแพทยศาสตร์ชั้นปีที่ 2-6 ไม่ค่อยมีโอกาสดูใช้ภาษาอังกฤษทั่วไปเพราะไม่รายวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรให้เรียน ดังนั้น ความสามารถทั่วไปทางภาษาอังกฤษคงลดลงเพราะไม่ได้ใช้มาเป็นเวลานาน ๆ

ค. เหตุใดความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานกับสมมติภาพ-ทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตคณะต่าง ๆ จึงไม่สูงมากนัก

ผู้วิจัยเชื่อว่าสาเหตุดังกล่าวนี้เกิดขึ้นลักษณะของแบบทดสอบทั้ง 2 ชุดแตกต่างกันตามรายละเอียดที่ได้กล่าวไว้แล้วในข้อ 1 ของข้อ ข. ข้างต้น แต่เนื่องจากแบบทดสอบทั้ง 2 ชุด มีบางส่วนที่คล้ายคลึงคือส่วนที่เป็นการทดสอบการอ่านเข้าใจความ ซึ่งมีข้อทดสอบสมมติภาพทั่วไปมีอยู่จำนวนมากถึง 60 ข้อ และส่วนที่ทดสอบการเขียนด้านทักษะการผลิต ด้วยเหตุนี้จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลการสอบของแบบทดสอบ 2 ชุดนี้ สัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูงเล็กน้อย ($r_{xy} = 0.724 - 0.762$)

ง. เหตุใด ศาสนา เชื้อชาติ และสัญชาติจึง ไม่มีอิทธิพลต่อสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ

ผู้วิจัยเชื่อว่าปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้อาจเกิดจากเหตุต่อไปนี้

1. ในประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมมหาวิทยาลัย จำนวนนิสิตที่นับถือศาสนาอื่นนอกจากศาสนาพุทธ หรือมีเชื้อชาติอื่นนอกจากเชื้อชาติไทย หรือมี

สัญชาติอื่นนอกจากสัญชาติไทยแล้วมีจำนวนมาก ดังนั้นผลของการเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่นับถือศาสนาต่างกัน หรือ เชื้อชาติ หรือสัญชาติต่างกันจึงไม่ชัดเจน

2. ปกติคนไทยทั่วไปไม่มีความรู้สึกรุนแรงต่อการนับถือศาสนาต่าง ๆ และไม่ค่อยยึดมั่นในเชื้อชาติหรือสัญชาติของตนหรือผู้อื่น จึงทำให้คนไทยที่นับถือศาสนาต่างกัน หรือมีเชื้อชาติและ/หรือสัญชาติต่างกันสังคมกันได้อย่างไม่มีความขัดแย้งกันอย่างรุนแรง และโดยทั่วไป การดำเนินวิถีชีวิตของคนไทย ที่นับถือศาสนาต่างกัน หรือมีเชื้อชาติและสัญชาติต่างกันมีลักษณะไม่แตกต่างกันมากนัก ดังนั้นอิทธิพลของตัวแปรเหล่านี้จึงอาจไม่แตกต่างกันมากนัก จึงไม่มีผลต่อสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สอบอย่างมีนัยสำคัญ

3. สื่อสอนศาสนาในปัจจุบันนี้ไม่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากนัก เช่น คำภีร์ (Bible) และเพลงสวดของศาสนาคริสต์ ขณะนี้นิยมใช้พากย์ภาษาไทยและผู้สอนศาสนาคริสต์ส่วนมากก็เป็นคนไทย ที่ใช้ภาษาไทยในการเทศนาสั่งสอน ส่วนสื่อสอนศาสนาอื่น แม้อาจไม่ได้ใช้ภาษาไทยแต่ก็ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้น อิทธิพลของสื่อสารศาสนาต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้นับถือศาสนาเหล่านี้คงจึงมีน้อย

จ. ทำไมอายุของผู้สอบในระดับอุดมศึกษาจึงไม่สัมพันธ์กับสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ

ผู้วิจัยเชื่อว่าปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้อาจเกิดจากเหตุดังต่อไปนี้

1. พิสัยของอายุของผู้สอบแคบมาก เพราะผู้สอบมีอายุอยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกัน การที่พิสัยของอายุแคบมากทำให้ความแปรปรวนของอายุมีน้อยจึงทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าน้อยตามไปด้วย (McCall, 1970: 127)
2. ผู้เข้าทำการทดสอบครั้งนี้เป็นอาสาสมัครทั้งหมด ดังนั้นการกระจายของความสามารถคงมีน้อยกว่าการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างปกติที่ไม่ใช่อาสาสมัคร จึงทำให้ความแปรปรวนของคะแนนของผลการสอบมีน้อย และอาจเป็นสาเหตุทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าน้อยยิ่งขึ้น เมื่อสัมพันธ์กับตัวแปรเกี่ยวกับอายุที่กล่าวแล้วในข้อ 1 ข้างต้น
3. นิสิตโดยมากในมหาวิทยาลัยขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาภายหลังจากที่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้แล้ว เพราะมองไม่เห็นความจำเป็นมากนัก เนื่องจากไม่ต้องสอบแข่งขันกับผู้อื่นเป็นจำนวนมาก ๆ อีก ดังนั้นอัตราการเรียน

รู้ภาษาอังกฤษจึงไม่เพิ่มขึ้นสอดคล้องกับอายุของนิสิต นิสิตบางคนทำนั้นที่อยู่
ในชั้นปีต่าง ๆ ที่ความหมายเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น แต่จะมีนิสิตบางคนที่ไม่
ค่อยสนใจเรียนและความสามารถจะต่ำลง ทำให้นิสิตส่วนมากมีความสามารถ
ไม่แตกต่างกันมากนัก

4. นิสิตชั้นปีที่ 1-6 เรียนภาษาอังกฤษมานานมากและยึดเชื้อติดต่อกันแต่ไม่เข้มข้น
และไม่มีโอกาสได้ใช้บ่อย ดังนั้น จึงอาจเกิด "ภาวะขังงันทางการเรียนรู้
ภาษา" (fossilization) จึงทำให้อัตราการเรียนรู้อังกฤษไม่เพิ่มขึ้นตาม
อายุที่เพิ่มขึ้น
5. นิสิตโดยมากมักสนใจเรียนวิชาต่าง ๆ ที่ตนสนใจในคณะ ภาค หรือสาขาวิชาที่
ตนตั้งใจจะนำไปประกอบอาชีพมากกว่าวิชาภาษาอังกฤษ เพราะเนื้อหาวิชา
ต่าง ๆ เหล่านั้นใหม่มากกว่าและใช้สมัครงานได้ตรงตามความต้องการของตลาด
แรงงานได้มากกว่าภาษาอังกฤษ จึงอาจทำให้ผู้เรียนโดยมากให้ความสนใจและ
ความสำคัญวิชาดังกล่าวมากกว่าภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของประทุม เจริญผล (2526) และ
บุญใจ พรพงศ์ (2527)

จ. ทำไมรายได้ของบิดาและมารดา (เศรษฐกิจของครอบครัว) จึงไม่สัมพันธ์กับ
สมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ

ผู้วิจัยเชื่อว่าปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้อาจเกิดจากสาเหตุดังนี้

1. โดยมาก นิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง
ดังนั้น นิสิตจึงไม่ค่อยมีปัญหาทางด้านการเงินที่จะใช้จ่ายในการเรียน หรือการ
แสวงหาความรู้เพิ่มเติมทางด้านภาษาอังกฤษ หากว่าต้องการ ด้วยเหตุนี้จึง
อาจเชื่อได้ว่านิสิตจำนวนมากสามารถเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไม่มากไม่ว่าจะเป็นการเรียนในหรือนอก
หลักสูตรก็ตาม
2. นิสิตโดยมากขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะนิสิตที่มาจาก
ครอบครัวที่ร่ำรวยหรือไม่ก็ตาม เพราะยังไม่เห็นความจำเป็นในการเรียน
ภาษาอังกฤษภายหลังจากที่ตนสามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยแล้ว ก่อนหน้าที่นิสิต
จะเข้ามหาวิทยาลัยนิสิตมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงมาก เพราะ
ภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาหนึ่ง ที่นิสิตต้องสอบเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย ดังนั้นใน

ช่วงก่อนเข้ามหาวิทยาลัย เศรษฐกิจของครอบครัวอาจมีส่วนช่วยส่งเสริมในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตที่มาจากครอบครัวร่ำรวยกว่า ส่วนนิสิตที่มาจากครอบครัวที่ร่ำรวยน้อยกว่าหรือยากจนมักเป็นผู้ที่มีความมานะพยายามในการเรียนสูง และมีแรงจูงใจในการเรียนสูงเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย แต่นิสิตที่มาจากครอบครัวที่ร่ำรวยหรือไม่ก็ตาม เมื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้แล้วแรงจูงใจเพื่อเรียนภาษาอังกฤษมักจะลดลง เพราะมองไม่เห็นความจำเป็นในระยะเวลาใกล้ที่ตนต้องใช้ภาษาอังกฤษ เว้นแต่ผู้ที่ต้องการไปศึกษาต่อในต่างประเทศ ซึ่งก็มีจำนวนไม่มากนัก

นิสิตโดยมากทั้งที่มาจากครอบครัวที่ร่ำรวย หรือ ไม่ก็ตาม อาจเกิด "ภาวะชงักงันทางการเรียนรู้ภาษา" (fossilization) ตามเหตุผลข้อที่ 4 ของข้อ จ. ดังกล่าวมาแล้ว

ดังนั้นสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิต จึงไม่แตกต่างกันมากนักและไม่สัมพันธ์กับรายได้ของครอบครัวอย่างเห็นได้ชัดเจน ผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของหลายท่านเช่น Mcclamed (1989) Barnhill (1986) Cloy (1978) สุธศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ (2521) พิศเพลิน เขียวหวาน (2521) และประนอม ทวีกาญจน์ (2526) เป็นต้น (อ้างจากธีรพงศ์ แก่นอินทร์, 2532: 19)

ข้อสังเกตจากการวิจัยนี้

สิ่งที่น่าสังเกตจากงานวิจัยนี้ได้แก่ ระดับสมมติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำกว่าที่ควร ทั้งในด้านทักษะการฟัง การอ่าน เข้าใจ ความ และการเขียน ซึ่งควรจะอยู่ในระดับสูงกว่านี้ เช่นประมาณร้อยละ 75 หรือสูงกว่า เพราะข้อทดสอบที่สร้างขึ้นครั้งนี้ เป็นข้อทดสอบที่มีคุณภาพดี ระดับความยากง่ายปานกลาง และครอบคลุมเนื้อหาภาษาอังกฤษที่จำเป็นต้องใช้ได้ทั่วไป ซึ่งผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยทั่วไปควรรู้ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรจะร่วมมือกันหาทางเร่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้จริงจัง เข้มขึ้น และต่อเนื่องด้วยวิธีการต่าง ๆ ตลอดเวลาที่นิสิตเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย ทั้งในลักษณะของการเรียนการสอนโดยตรง และการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องด้วย หากไม่แล้วผู้วิจัยคาดว่าสมมติภาพทางภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคงจะสูงขึ้นได้ยากมาก

ข้อเสนอแนะ

ก. สำหรับการวิจัย

ควรทำการศึกษาเรื่องนี้ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง โดยการสุ่มพลวิจัยที่เป็นตัวแทนของชั้นปี คณะวิชา เพศ เชื้อชาติ สัญชาติ อายุ ศาสนา และระดับรายได้ของครอบครัวมาทำการศึกษาอย่างละเอียด เพื่อให้ได้คำตอบที่แน่ชัดยิ่งขึ้น

ข. สำหรับการทดสอบ

1. ควรทำการทดสอบสมิทภาพทั่วไปทางด้านการพูดของผู้สมัครสอบด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ได้ภาพรวมของความสามารถทุก ๆ ด้านของผู้สอบ
2. ควรให้บริการทดสอบวัดสมิทภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นเป็นปีละ 2-3 ครั้ง เพื่อให้ผู้เข้าสอบมีความตื่นตัวในการแสวงหาความรู้เพิ่มขึ้น
3. ควรสร้างและพัฒนาข้อทดสอบวัดสมิทภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ และข้อทดสอบเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ขึ้นอีกจำนวนมาก และเก็บสะสมไว้ในคลังข้อทดสอบที่โครงการนี้ได้พัฒนาขึ้นแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้บริการการสอบแก่ผู้สนใจทั่วไป หรือเพื่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ประหยัด และตรงวัตถุประสงค์ได้มาก

ค. สำหรับผู้บริหาร

ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรจะได้ร่วมมือกันพิจารณาหาทางส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้จริงจัง เข้มข้น และต่อเนื่องด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยให้นิสิตได้มีโอกาสได้เรียนและใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาและในชีวิตด้วยก็จะได้ผลดียิ่งขึ้น

ง. สำหรับการดำเนินโครงการต่อไป

โปรดดูภาพผนวก ก.

บรรณานุกรม

- กิ่งกมล ทวีชาติวิทยากุล. "ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับภูมิหลังของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย". วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาวิจัยการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- กุสุมา มานะสุนทร. "ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย". วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชามัธยมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- ไกรคุง อนันตกุล. "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร". วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- ขจร พริ้งจำรัส. "การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษกับความสามารถในการนำโครงสร้างนี้มาใช้ในการเขียน." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2519.
- จิระดา จิตโสภักดิ์. "การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะและภูมิหลังต่างกัน". วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาประถมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- จันทร์เพ็ญ ชันตระกูล. "การศึกษาค้นคว้าความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล". วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชามัธยมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.
- ชนิกา ศิลปอนันต์. "ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปีที่ 1". รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- ณรงค์ พุทธิรักษา. "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515.
- ดวงเดือน สุวดีถิ และ เพ็ญศิริ เอกนิยม. "การเปรียบเทียบผลของการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสอนไวยากรณ์และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในชั้นอุดมศึกษาตอนต้น". รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- ถาวร สุกงษ์. "ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาของวิทยาลัยครูสามแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2510.

ธีระพงศ์ แก่นจันทร์. "รูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของตัวแปรบางตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น." วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

บุญนิจ พรพงศ์. "ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของครูประจำการ ระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง." วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2527.

บุญเหลือ เพ็ญสุวรรณ, ม.ล. "จะเริ่มสอนภาษาอังกฤษขึ้นไหน." เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา เรื่อง ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ ณ ห้องประชุมคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี 24-25 ตุลาคม 2513. (อัดสำเนา)

ประทุม เจริญผล. "องค์ประกอบบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับที่ 5 ในเขตการศึกษา 5." วิทยานิพนธ์-ปริญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2526.

ปราณี วาณิชเจริญธรรม. "การศึกษาที่ความรู้ภาษาอังกฤษกับการอ่านและการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ปีการศึกษา 2526".

รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524.

ปราโมทย์ ครอบบุญศรี. "ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังนักเรียน แรงจูงใจและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา". วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

พินันย์ สรรคบุรณารักษ์ และวาวแวว โรงสะอาด. "เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไประหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอักษรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร". รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524.

รัตนวดี โชติภักดิ์. "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโปรแกรมต่างกัน." รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2528.

- วิศิษฐ์ อ่อนมิตร. "ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางครอบครัวกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2". วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาประถมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- สถาบันภาษา. "สรุปผลการสอบประจำภาคปีการศึกษา 2530-2532". กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530-2532. (อัดสำเนา)
- สมพิศ เจียมศักดิ์ศรี. "ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพส่วนตัวนักเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้าน และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- สุวิธนา สุวรรณเขตนิคม. "การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง: มโนทัศน์ แนวคิด และแนวปฏิบัติ". วารสารวิธีวิทยาการวิจัย 1 (มกราคม-เมษายน, 2529): 76-88.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ประมวลศิลป์, 2526.
- อัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ. "ความสำคัญและปัญหาของการทดสอบวัดระดับ". รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- อ่ำไผ่ สรรพช่าง. "สัมฤทธิ์ผลในการเรียน โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- อ่ำไผ่ อนันต์ศฤงคาร. "สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

Asher, J. and Garcia, R. "The Optimal Age to Learn a Foreign Language." The Modern Language Journal 53 (1969): 334-341.

Ashworth, M.S. "A Comparative Study of Selected Background Factors Related to Achievement of Fifth and Sixth Grade Students." Dissertation Abstracts International. 24 (February 1964: 3224-A.

Bank, B.J. and Others. "Sex Roles, Classroom Instruction, and Reading Achievement." J. of Educational Psychology. 72 (1980): 119-132.

Bradford, C.L. "The Academic Achievement of College Freshmen with regard to Demographic Variables and College Admissions Test Scores." Dissertation Abstracts International 48, 3. (September, 1987): 572-A.

- Burstall, C. "Factors Affecting Foreign Language Learning: A Consideration of Some Recent Findings." in V. Kinsella (ed.) Language Teaching and Linguistics. London: OUP, 1978.
- Faculty of Education. "Factors Related to Achievement Among Pratom I Pupil." (A Pilot Project), Educational Bulletin. Bangkok: Chulalongkorn University, 1964.
- Frankal, E. "A Comparative Study of Achieving and Under Achieving High School Boys of High Intellectual Ability." Reading in Educational Psychology. New York: The Macmillan Company, 1962.
- Grant, P.L. "Knowledge of Selected Articles, Possessives and Connectives in Reading Comprehension of High, Average and low Readers." Dissertation Abstracts International. 40 (May, 1980): 580-A.
- Kennedy, G. "Conditions for Language Learning" in J.W. Oller, Jr. & J.C. Richards (eds.), Focus on the Language Learning. Mass: Newbury House, 1973.
- Keenan, J.M. "An Examination of the Relationship between Socioeconomic Status and Reading Ability Conditioned on the Variable of Grade Level in School." Dissertation Abstracts International 48 (January, 1988): 1641-A.
- Krashen, S.D. Principles and Practice in Second Language Acquisition. Oxford: Pergamon Press, 1982.
- _____ and Others. Child-Adult Differences in Second Language Acquisition. Mass: Newbury House Publishers, 1982.
- Littlewood, W. Foreign and Second Language Learning. London: Cambridge University Press, 1984.
- McCall, R.B. Fundamental Statistics for Psychology. New York: Harcourt, Brace & World, Inc. 1970.
- Parsley, K.M. "Are There Really Sex Differences in Achievement?" The Journal of Educational Research. 57 (December, 1963): 210-212.
- Prescott, D.A. "A Report of Conference on Child Study." Educational Bulletin. Faculty of Education, Chulalongkorn University, 1961.

- Richards, J.C. "The Study of Learner English." in J.R. Richards (ed.) Error Analysis, London: Longman, 1978.
- Stevens, S.S. Experimental Psychology, London: Chapman, 1951.
- Stern, H. Fundamental Concepts of Language Teaching. Oxford: Oxford University Press, 1983.
- Worthington, L.H. and Grant, C.W. "Factors of Academic Success: A Multivariate Analysis." The Journal of Educational Research 65 (September 1971): 7-10.
- Wright, R.S. and Bean, A.G. "The Influence of socioeconomic Status on the Predictability of College Performance" The Journal of Educational Measurement. 11 (Winter 1974): 277-283.

ภาคผนวก ก

ผลการสอบบางประการและข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการต่อไป

ก. ด้านผลการทดสอบบางประการ

ตารางที่ 1: สถานทั่วไปของผู้เข้าสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 1

	การฟัง	การอ่าน	การเขียน ₁	การเขียน ₂	คะแนนรวม	อายุ	รายได้ครอบครัว	grade FE I	grade FE II
\bar{X}	15.65	27.61	13.13	39.56	95.06	20.98	27,892.30	2.99	2.87
S.D.	4.89	7.13	3.95	13.06	22.27	2.16	230.11	0.72	0.74
k	35	60	25	100	220	-	-	4	4

จากตารางที่ 1 แสดงว่าโดยทั่ว ๆ ไปแล้วผู้เข้ารับการทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษครั้งที่ 1 มีความสามารถในการฟังเข้าใจความ และความสามารถในการอ่านเข้าใจความในระดับต่ำกว่าปานกลางเล็กน้อย มีความรู้และความสามารถในการเขียนด้านทักษะการรับรู้ในระดับปานกลาง และมีความรู้และความสามารถในการเขียนด้านทักษะการผลิตในระดับต่ำมาก ความสามารถรวมทุกทักษะอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำเล็กน้อย

ดังนั้น เขาจึงอาจกล่าวได้ว่า โดยภาพรวมแล้ว แบบทดสอบวัดสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษครั้งที่ 1 ค่อนข้างยากเล็กน้อย และเหมาะสำหรับการทดสอบทั่ว ๆ ไปได้เป็นอย่างดี แต่หากว่าจะได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้มีข้อทดสอบวัดทักษะการฟัง การอ่านเข้าใจความ และการเขียนด้านทักษะการผลิตให้มีความยากง่ายลดลงอีกเล็กน้อยจะดีมาก

นอกจากนี้ ตารางที่ 1 แสดงว่าผู้เข้ารับการทดสอบครั้งที่ 1 โดยเฉลี่ยแล้วมีอายุประมาณ 21 ปี ครอบครัวมีรายได้โดยเฉลี่ยประมาณ 28,000 บาทต่อเดือน สัมฤทธิผลการเรียนรายวิชา FE I และ II อยู่ในระดับค่อนข้างสูง คือโดยมากจะได้เกรด B และ C⁺ เป็นต้น

ผลการสอบของผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด 20 อันดับแรกของแต่ละทักษะ

ตารางที่ 2: จำนวนผู้สอบได้คะแนนสูงสุดใน 20 อันดับแรกของแต่ละทักษะ

ชั้นปี	Listening (35)		Reading (60)		Writing (25)		รวม (120)		หมายเหตุ
	f	%	f	%	f	%	f	%	
1	5	19.23	4	18.18	5	14.29	5	20.83	1. ผู้ที่สอบ Listening ได้ คะแนนสูงสุด 32 คะแนน คือนิสิตชั้นปีที่ 1, 3 และ 4 2. ผู้ที่สอบ Reading ได้คะแนนสูงสุด 52 คะแนนคือนิสิตชั้นปีที่ 1 3. ผู้ที่สอบ Writing I ได้คะแนนสูงสุด 24 คะแนนคือนิสิตชั้นปีที่ 4, บุคคลทั่วไป และปีที่ 2 จำนวน 2 คน 4. ผู้ที่สอบได้คะแนนรวมสูงสุดคือ 105 คะแนน จำนวน 2 คน คือนิสิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 3
2	3	11.53	2	9.09	4	11.43	2	8.33	
3	6	23.08	4	18.18	5	14.29	7	29.17	
4	6	23.08	10	45.45	15	42.86	7	29.17	
5	2	7.69	-	-	-	-	-	-	
6	1	3.85	-	-	-	-	-	-	
ภายนอก	3	11.53	2	9.09	6	17.14	3	12.50	
พิสัยคะแนน	28-32		46-52		22-24		90-105		

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าในจำนวนผู้สอบทั้ง 1,684 คนนั้น ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดใน 20 อันดับแรกของแต่ละทักษะ โดยมากได้แก่นิสิตชั้นปีที่ 4 รองลงมาได้แก่นิสิตชั้นปีที่ 3 และ 1 ตามลำดับ

ผลการสอบและข้อผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดแต่ละทักษะและคะแนนรวม > 80%

ตารางที่ 3: ชื่อและคณะผู้ที่สอบได้คะแนนสูงสุดแต่ละทักษะและคะแนนรวมรวมทั้งผู้ที่สอบได้คะแนนรวม > 80%

ร.ก.	ID	เลขที่ นั่งสอบ	ปีที่	ชื่อ-นามสกุล	คณะที่ศึกษา	คะแนนรวม				หมายเหตุ
						L	R	W	T	
1	3275564	1738	1	นส. ลีซ่า พรตระกูลเสวี	เภสัชศาสตร์	32	48	22	102	L สูงสุดและ T > 80%
2	3030779	1392	3	นส. นลินี ละอองนวล	รัฐศาสตร์	32	51	22	105	L, T สูงสุดและ T > 80%
3	2915287	0802	4	นายอรรถสิทธิ์ กัตถัญจนนท์	วิศวกรรมฯ	32	50	14	96	L สูงสุดและ T > 80%
4	3110098	0508	2	นส. อาจารย์ ศรีรัตนบัลล์	อักษรฯ	28	49	24	101	W สูงสุดและ T > 80%
5	3110080	0552	2	นายอภิวัฒน์ วงศ์ภาคำ	อักษรฯ	27	35	24	86	W สูงสุด
6	2915341	0797	4	นายบัณฑิต ธรรมประจำจิต	วิศวกรรมฯ	20	44	24	88	W สูงสุด
7	0000000	3493	ภายนอก	นายธานี พูนสุวรรณ	-	31	49	24	104	W สูงสุดและ T > 80%
8	3235623	0107	1	นส. วรจันทร์ ศิริพูล	สถาปัตยกรรมฯ	31	52	22	105	R, T สูงสุดและ T > 80%
9	2919434	0853	4	นายวิเศษ จุงวัฒนา	วิศวกรรมฯ	31	49	22	102	T > 80%
10	2936100	1570	4	นส. มรกต ยิบอินซอย	สถาปัตยกรรมฯ	30	50	20	100	T > 80%
11	2915842	0676	4	นส. ชุตติมา ตั้งมติธรรม	วิศวกรรมฯ	28	50	22	100	T > 80%
12	0000000	3111	ภายนอก	นส. วิไล ตระกูลสิน	-	29	51	19	99	T > 80%
13	0000000	3351	ภายนอก	นางกฤษณา วุฒิชะนงศ์	-	30	47	21	98	T > 80%
14	2911212	0450	4	นส. พันธุมดี เกตะวันดี	อักษรฯ	26	49	23	98	T > 80%
15	3024740	0974	3	นส. วิลาสินี ไชยสระแก้ว	พาณิชย์ฯ	31	45	21	97	T > 80%

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่ามีผู้สอบ 3 คนสอบ ได้คะแนนสูงสุดของการสอบ การฟัง มีเพียง 1 คนที่สอบได้คะแนนสูงสุดจากการอ่านเข้าใจความ และมี 4 คน ที่สอบได้คะแนน สูงสุดของการสอบการเขียน และมีผู้ที่สอบได้คะแนนรวมสูงที่สุด 105 คะแนน จำนวน 2 คน เป็น นิสิตชั้นปีที่ 1 และ 3 นอกจากนี้ยังพบว่าจากผู้สอบทั้งหมด 1,684 คน มีผู้ที่สอบได้คะแนนเท่ากับ หรือมากกว่า 80% จำนวน 13 คน หรือประมาณ 0.77% ของผู้เข้าสอบผู้สอบเหล่านี้โดยมาก เป็นนิสิตชั้นปีที่ 4 คือ 6 คน หรือ 40% เป็นบุคคลภายนอก 3 คน และเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 อย่างละ 2 คน นิสิตเหล่านี้มาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ 5 คน คณะอักษรศาสตร์ 3 คน บุคคล ภายนอก 3 คน คณะรัฐศาสตร์ สถาบันศึกษาศาสตร์ เกสซ์ศาสตร์ และพาณิชย์ศาสตร์ อย่างละ 1 คน

ข. ด้านการสร้างและพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบ

1. การวิเคราะห์ข้อทดสอบรายชื่อและการปรับปรุงคุณภาพข้อทดสอบ

ดังได้กล่าวมาแล้วในรายงานสรุปผลการดำเนินงานครั้งที่ 1 ว่า คณะผู้ดำเนินการของโครงการ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อทดสอบทั้ง 120 ข้อ แล้วด้วยวิธีการวิเคราะห์แบบประเพณีนิยม (Classical Model) โดย อาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์ และได้ข้อทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่ดีจำนวน 89 ข้อ และจะต้องทำการปรับปรุงแก้ไขอีก 31 ข้อ

ต่อมาทางคณะผู้สร้างข้อทดสอบได้มีการประชุมกัน 2 ครั้ง เพื่อทำการ ปรับปรุงแก้ไขข้อทดสอบทั้ง 31 ข้อ รวมทั้งข้ออื่น ๆ ที่อาจต้องแก้ไขตัวเลือก บางข้อให้ดียิ่งขึ้นด้วย

อนึ่ง ในขณะนี้คณะผู้ดำเนินงานของโครงการนี้ สำหรับปีที่ 2 (ปี พ.ศ. 2534) ได้เริ่มดำเนินการในการจัดสร้างข้อทดสอบเพิ่มเพื่อใช้ทดสอบในปี ต่อไปแล้ว (รายละเอียดดูที่ภาคผนวก ข.)

2. การวิเคราะห์หาความเป็นอคติของข้อทดสอบ

เพื่อทำการปรับปรุงข้อทดสอบให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น คณะผู้ดำเนินการของ โครงการได้ทำการวิเคราะห์หาความเป็นอคติของข้อสอบแต่ละข้อ (item bias) โดยการศึกษาด้าน

ก. ความเป็นอคติของข้อทดสอบต่อเพศ

ข. ความเป็นอคติของข้อทดสอบต่อระดับชั้นปี (เมื่อให้ผู้สอบที่เป็นนิสิต ชั้นปีที่ 4 เป็นเกณฑ์)

จากการวิเคราะห์หาความเป็นอคติของข้อทดสอบโดยวิธี TID (Transformed-item Difficulty Index) ปรากฏว่า

ก. มีข้อทดสอบที่มีอคติต่อเพศ จำนวน 34 ข้อ

ข. มีข้อทดสอบที่มีอคติต่อระดับชั้นปี จำนวน 9-40 ข้อ

ทางคณะผู้ดำเนินการโครงการ ได้แจ้งสิ่งที่ค้นพบให้แก่คณะผู้สร้างข้อทดสอบทราบแล้ว เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขข้อทดสอบเหล่านั้น ให้มีความยุติธรรมยิ่งขึ้นต่อไป (รายละเอียดดูที่ภาคผนวก ค.)

ค. ด้านการสร้างและพัฒนาระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้อง

1. การสร้างและพัฒนาโปรแกรมประมวลผลการสอบและการรายงานผลการสอบ

ผู้ดำเนินการโครงการ ได้มอบหมายให้อาจารย์ท่านหนึ่งจากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีและคณะทำการสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลและรายงานผลการสอบลงในแบบฟอร์มที่ได้สร้างขึ้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว โปรแกรมนี้ใช้กับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ได้อย่างสะดวก และต่อมาได้มีการพัฒนาให้สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น เช่นสามารถค้นหาข้อมูลของผู้เข้าสอบ แล้วนำผลการสอบออกมาพิมพ์ได้ทีละคนเมื่อรู้เลขประจำตัว หรือเลขที่นั่งสอบ หรือชื่อผู้เข้าสอบได้ เป็นต้น

ขณะนี้โปรแกรมนี้รวมทั้งคู่มือการใช้ได้เก็บไว้ใน Hard-disk เรียบร้อยแล้ว รวมทั้งมีคู่มือการใช้อย่างสมบูรณ์สำหรับใช้ต่อไป

(แบบฟอร์มรายงานผลการสอบ โปรดดูภาคผนวก จ.)

2. การสร้างและพัฒนาโปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

ผู้ดำเนินการโครงการ ได้ทำการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ ซึ่งเดิมใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ (mainframe) ให้สามารถใช้ได้กับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ ขณะนี้ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วสำหรับโปรแกรม classical model และได้เก็บไว้ใน Hard-disk เรียบร้อยแล้ว

3. การสร้างและพัฒนาโปรแกรมธนาคารข้อทดสอบ

ผู้ดำเนินการโครงการ ได้รับความอนุเคราะห์จากสถาบันบริการคอมพิวเตอร์อย่างยิ่งในการจัดหา programmer และคณะเพื่อทำการสร้างและพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ธนาคารข้อทดสอบที่สามารถใช้กับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ได้ โปรแกรมดังกล่าวนี้สามารถใช้สร้างและเก็บสะสมข้อ

ทดสอบได้หลายชนิด เช่นแบบเลือกตอบ แบบจับคู่ แบบเติมคำ แบบ cloze test แบบเลือกตอบพร้อมกับเรื่องที่ให้อ่านและแบบสอบอัตนัย เป็นต้น สามารถส่งข้อทดสอบหรือแบบทดสอบจากธนาคารตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้และสามารถพิมพ์สิ่งที่เลือกเหล่านั้นได้ด้วย

โปรแกรมดังกล่าวนี้เสร็จเรียบร้อยแล้วและได้เก็บไว้ใน Hard-disk เพื่อใช้ต่อไปแล้ว

สรุป

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการดำเนินงานของโครงการสำหรับปีที่ 1 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1-3 ได้เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ขณะนี้คณะผู้ดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนากำลังรีบเร่งในการเขียนรายงานผลการวิจัยผลการสอบตามหัวข้อที่ 1-6.9 ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในรายงานฉบับที่ 1-2 นี้ รวมทั้งรายละเอียดเพิ่มเติมของข้อ ข. และ ค. บางส่วนด้วย ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จตามกำหนดภายในเดือนกันยายน 2533 นี้

อนึ่ง คณะผู้ดำเนินงานโครงการมีความเห็นว่าการดำเนินการโครงการปีที่ 2-3 (พ.ศ. 2534, 2535) ควรให้ความสำคัญด้านการสร้างและพัฒนาคุณภาพของข้อทดสอบและแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษมากกว่าวัตถุประสงค์ข้ออื่น ๆ ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้วในปีที่ 1 คือการวิจัยเกี่ยวกับระดับสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษของผู้สมัครสอบในมิติต่าง ๆ และการสร้างและพัฒนาโปรแกรมที่เกี่ยวกับการทดสอบดังกล่าว ซึ่งถือได้ว่าเสร็จสิ้นสมบูรณ์และเพียงพอแล้ว ดังนั้นการดำเนินงานของโครงการในปีต่อไปคงจะมุ่งไปที่วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เป็นสำคัญ

ง. ข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการต่อไป

1. มหาวิทยาลัยควรกำหนดการสอบแบบทดสอบสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาก่อนการสอบไล่ประจำภาคต้นหรือภาคปลายประมาณ 2 เดือน เพราะการตรวจข้อสอบอัตนัยต้องใช้เวลาตรวจทานมาก เนื่องจากมีการตรวจแต่ละฉบับอย่างน้อย 2 ครั้ง (บางฉบับตรวจ 3-4 ครั้ง)
2. มหาวิทยาลัยควรกำหนดเป็นนโยบายให้นิสิตชั้นปีสุดท้ายทุกคนของแต่ละคณะทำการสอบแบบทดสอบนี้ เพราะการให้นิสิตสมัครมาสอบเมื่อถึงเวลาสอบ นิสิตอาจไม่มาสอบ ทำให้เสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการเตรียมการสอบมาก
3. มหาวิทยาลัยควรเปิดโอกาสให้นิสิตชั้นปีที่ไม่ใช่ปีสุดท้ายสมัครสอบแบบทดสอบนี้ และให้เสียค่าสมัครสอบด้วยตามอัตราที่เห็นสมควร เช่น 50 บาท หรือ 100 บาท เพื่อเป็นการบังคับทางอ้อมให้ผู้สมัครสอบมาทำการสอบ

4. มหาวิทยาลัยควรจัดหาสถานที่สอบที่มีความเหมาะสมสำหรับการสอบแบบทดสอบที่ เช่น มีที่รองเขียนและระบบแสงเสียงที่ดี สำหรับการสอบการเขียนและการฟัง ห้องประชุมบางแห่งยังไม่เหมาะสมสำหรับการสอบแบบทดสอบนี้
5. มหาวิทยาลัยควรกำหนดอัตราการตรวจข้อสอบอัตโนมัติของการสอบนี้ให้เหมาะสมกว่าอัตราปัจจุบัน เพราะการตรวจข้อสอบแต่ละฉบับตรวจหลายครั้งและใช้ผู้ตรวจหลายคน
6. สถาบันภาษาและฝ่ายวิชาการรวมทั้งผู้ดำเนินการโครงการนี้ควรต้องจัดสัมมนาและฝึกอบรมการตรวจข้อสอบอัตโนมัติอย่างน้อยอีกสักครั้งหนึ่ง เพื่อให้มาตรฐานการตรวจสูงยิ่งขึ้น และมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
7. สถาบันภาษาควรทำความเข้าใจกับอาจารย์ของสถาบันว่างานการทดสอบนี้เป็นงานระดับสถาบันหรือระดับมหาวิทยาลัยที่อาจารย์เกี่ยวข้องควรต้องให้ความสนใจและตระหนักว่าการทำงานนี้มีความสำคัญมากเท่า ๆ กับงานการเรียนการสอนหรืองานประจำอย่างอื่น ทั้งนี้เพื่อให้งานเสร็จตามกำหนดเวลา
8. เนื่องจากงานนี้เป็นงานวิจัยและพัฒนาที่มีความต่อเนื่อง สถาบันภาษาและ/หรือฝ่ายวิชาการควรให้คณะผู้ดำเนินงานจำนวนหนึ่งทำงานนี้เต็มเวลาและต่อเนื่องจนกว่าจะสิ้นสุดโครงการ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพและการดำเนินงานมีประสิทธิภาพ

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของข้อทดสอบรายข้อ

ตารางที่ 1: ค่าความยาก-ง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปในการนั่ง

ข้อที่	p	r	ตัวเลือกที่ควรปรับปรุง				ความเห็นเพิ่มเติม/หมายเหตุ
			a	b	c	d	
1	.621	.415					ดีมาก
2	.160	.197	*		*		ยากมากและอำนาจจำแนกต่ำ - ต้องปรับปรุง
3	.560	.295	*				ดี
4	.812	.412		*			ค่อนข้างง่าย - ต้องปรับปรุง
5	.560	.395					ดีมาก
6	.769	.398					ดีมาก
7	.498	.352				*	ดี
8	.434	.170	*			*	อำนาจจำแนกต่ำ - ต้องปรับปรุง
9	.578	.409					ดีมาก
10	.328	.348					ดีมาก
11	.197	.213				*	ยากมาก - ต้องปรับปรุง
12	.307	.328					ดีมาก
13	.435	.242	*				ดี
14	.349	.276	*				ดี
15	.095	.070	*	*	*	*	ยากมาก และอำนาจจำแนกต่ำ - ต้องปรับปรุง
16	.231	.332				*	ดี
17	.169	.179		*		*	ยากมากและอำนาจจำแนกต่ำ - ต้องปรับปรุง
18	.662	.440					ดีมาก
19	.540	.453					ดีมาก
20	.649	.468		*			ดี
21	.355	.349					ดีมาก
22	.393	.416					ดีมาก
23	.297	.417					ดีมาก
24	.519	.389					ดีมาก
25	.472	.308	*				ดี

ข้อที่	p	r	ตัวเลือกที่ควรปรับปรุง				ความเห็นเพิ่มเติม/หมายเหตุ
			a	b	c	d	
26	.372	.305					ดีมาก
27	.279	.182	*				อำนาจจำแนกค่อนข้างต่ำ - ต้องปรับปรุง
28	.581	.388					ดีมาก
29	.655	.342		*			ดี
30	.336	.147	*			*	อำนาจจำแนกต่ำ - ต้องปรับปรุง
31	.417	.124	*		*	*	อำนาจจำแนกต่ำมาก - ต้องปรับปรุง
32	.428	.425					ดีมาก
33	.469	.277					ดีมาก
34	.421	.422					ดีมาก
35	.402	.351					ดีมาก
\bar{X}	.439	.321	-	-	-	-	$KR_{20} = 0.750, SE_m = 2.650$ (ดี)

ตารางที่ 2: ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบวัดสมิทธิภาพทั่วไป
ด้านการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษ

ข้อที่	p	r	ตัวเลือกที่ควรปรับปรุง				ความเห็นเพิ่มเติม/หมายเหตุ
			a	b	c	d	
1	.861	.378	*		*	*	ง่ายเกินไป - ต้องปรับปรุง
2	.707	.382					ดีมาก
3	.828	.371	*			*	ง่ายเกินไป - ต้องปรับปรุง
4	.420	.327					ดีมาก
5	.429	.102	*	*			อำนาจจำแนกต่ำมาก - ต้องปรับปรุง
6	.632	.153	*	*	*		อำนาจจำแนกต่ำมาก - ต้องปรับปรุง
7	.319	.338					ดีมาก
8	.565	.303	*				ดี
9	.743	.366					ดีมาก
10	.600	.357					ดีมาก
11	.388	.306					ดีมาก
12	.398	.303					ดีมาก
13	.537	.339					ดีมาก
14	.347	.183			*		อำนาจจำแนกต่ำ - ต้องปรับปรุง
15	.643	.319	*			*	พอใช้
16	.812	.419					ง่ายเกินไป - ต้องปรับปรุง
17	.850	.407	*			*	ง่ายเกินไป - ต้องปรับปรุง
18	.536	.363					ดีมาก
19	.658	.415					ดีมาก
20	.507	.436					ดีมาก
21	.270	.188		*		*	อำนาจจำแนกต่ำ - ต้องปรับปรุง
22	.208	.274					ค่อนข้างยากมาก - ต้องปรับปรุง
23	.393	.174			*	*	อำนาจจำแนกต่ำ - ต้องปรับปรุง
24	.242	.161	*				อำนาจจำแนกต่ำ - ต้องปรับปรุง
25	.396	.087	*	*			อำนาจจำแนกต่ำ - ต้องปรับปรุง

ข้อที่	p	r	ตัวเลือกที่ควรปรับปรุง				ความเห็นเพิ่มเติม/หมายเหตุ
			a	b	c	d	
26	.704	.406		*		*	พอใช้
27	.240	.151	*	*			อำนาจจำแนกต่ำ - ต้องปรับปรุง
28	.545	.232			*	*	พอใช้
29	.653	.417	*				ดี
30	.402	.228	*				ดี
31	.703	.373	*				ดี
32	.569	.396					ดีมาก
33	.130	.209				*	ยากมาก - ต้องปรับปรุง
34	.327	.364			*		ดี
35	.346	.271				*	ดี
36	.210	.274	*				ดี
37	.630	.391					ดีมาก
38	.640	.440					ดีมาก
39	.553	.357					ดีมาก
40	.231	.120	*			*	อำนาจจำแนกต่ำ - ต้องปรับปรุง
41	.291	.442	*				ดี
42	.479	.314					ดีมาก
43	.144	-.065	*	*	*		อำนาจจำแนกต่ำมากและยากมาก - ต้องปรับปรุง
44	.506	.415					ดีมาก
45	.594	.366					ดีมาก
46	.456	.346					ดีมาก
47	.324	.340					ดีมาก
48	.271	.212	*				ดี
49	.221	.065			*	*	อำนาจจำแนกต่ำมาก - ต้องปรับปรุง
50	.221	.290					ดีมาก

ข้อที่	p	r	ตัวเล็อกที่ควรปรับปรุง				ความเห็นเพิ่มเติม/หมายเหตุ
			a	b	c	d	
51	.228	.175			*		ด ^๑
52	.581	.418					ด ^๑ มาก
53	.316	.228					ด ^๑ มาก
54	.269	-.021	*	*			อำนาจจำแนกต่ำมาก - ต้องปรับปรุง
55	.198	.213				*	ยากมาก - ต้องปรับปรุง
56	.398	.420					ด ^๑ มาก
57	.278	.221	*				ด ^๑
58	.358	.339					ด ^๑ มาก
59	.336	.240	*			*	พอใช้
60	.329	.322					ด ^๑ มาก
\bar{X}	.451	.289					$KR_{20} = 0.817, SE_m = 3.438$ (ด ^๑)

ตารางที่ 3: ความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไป
ทางการเขียนด้านทักษะการรับรู้

ข้อที่	p	r	ตัวเลือกที่ควรปรับปรุง				ความเห็นเพิ่มเติม/หมายเหตุ
			a	b	c	d	
1	.650	.392					ดีมาก
2	.363	.389					ดีมาก
3	.348	.374	*				ดีมาก
4	.480	.362	*				ดีมาก
5	.507	.391				*	ดีมาก
6	.567	.318			*		ดีมาก
7	.528	.440					ดีมาก
8	.411	.409					ดีมาก
9	.512	.402					ดีมาก
10	.421	.296	*				ดีมาก
11	.443	.484					ดีมาก
12	.582	.412	*				ดีมาก
13	.686	.127			*	*	อำนาจจำแนกต่ำ - ต้องปรับปรุง
14	.789	.485			*		ดีมาก
15	.676	.342			*		ดีมาก
16	.322	.056	*	*	*		อำนาจจำแนกต่ำมาก - ต้องปรับปรุง
17	.419	.252					ดีมาก
18	.576	.417			*		ดีมาก
19	.829	.475			*	*	ง่ายเกินไป - ต้องปรับปรุง
20	.741	.408					ดีมาก
21	.378	.214					ดีมาก
22	.485	.359	*				ดีมาก
23	.383	.389			*		ดีมาก
24	.478	.478					ดีมาก
25	.226	.314					ดีมาก
\bar{X}	.512	.371					$KR_{20} = 0.736, SE_m = 2.263$ (ดี)

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ความเป็นปกติของข้อทดสอบ

ตารางที่ 1: ค่าสถิติพื้นฐานในการคำนวณหาความเป็นอคติของข้อทดสอบ

ที่	กลุ่ม	X of Δ	S.D.	r _{xy}	a'	b'	±3sd (d ₁)
1	เพศชาย	14.58	3.00	0.925	101.980	1.055	0.822
2	เพศหญิง	14.35	3.19	-	-	-	-
3	ชั้นปีที่ 1	13.92	4.02	0.912	1.755	0.875	0.889
4	ชั้นปีที่ 2	13.50	4.26	0.608	6.511	0.549	1.878
5	ชั้นปีที่ 3	13.93	3.95	0.915	0.572	0.958	0.875
6	ชั้นปีที่ 4	13.94	3.86	-	-	-	-
7	ชั้นปีที่ 5	13.79	4.21	1.847	3.238	0.775	1.173
8	ชั้นปีที่ 6	13.03	4.75	0.551	8.107	0.447	2.010
9	บัณฑิตวิทยาลัย	13.25	4.25	0.580	7.251	0.522	1.944
10	บุคคลภายนอก	13.27	4.61	0.591	7.381	0.494	1.918

หมายเหตุ

$$d_1 = \frac{b_{xi} + a - y_i}{\sqrt{b^2 + 1}}$$

ในเมื่อ

$$b = \frac{\sigma_y^2 - \sigma_x^2 \pm \sqrt{(\sigma_y^2 - \sigma_x^2)^2 + 4r_{xy}^2 \sigma_x^2 \sigma_y^2}}{2r_{xy} \sigma_x \sigma_y}$$

$$a = M_x - bM_y$$

$$y = bx + a$$

$$M_x = \bar{X} \text{ ของ } \Delta \text{ ของกลุ่มที่ 1}$$

$$M_y = \bar{X} \text{ ของ } \Delta \text{ ของกลุ่มที่ 2}$$

ตารางที่ 2: ค่าระยะห่างของข้อสอบแต่ละข้อถึงแกนหลักของข้อทดสอบที่ขณะการฟัง

ข้อที่	d_i	สอดคล้อง	หมายเหตุ
1	-.089		ข้อสอบ 5 ข้อ มีสอดคล้องเพศชาย
2	.022		ข้อสอบ 12 ข้อ มีสอดคล้องเพศหญิง
3	-.610		
4	1.372	ชาย	
5	-4.546	หญิง	
6	-.954	หญิง	
7	.245		
8	-.811		
9	1.178	ชาย	
10	-.192		
11	-1.431	หญิง	
12	-.408		
13	-1.935	หญิง	
14	1.897	ชาย	
15	-.812		
16	-.037		
17	-.975	หญิง	
18	-.491		
19	.562		
20	.680		
21	-.727		
22	-1.782	หญิง	
23	1.111		
24	-.917	หญิง	
25	-1.435	หญิง	
26	-.921	หญิง	
27	.271		

ข้อที่	d_1	อคติต่อ	หมายเหตุ
28	.117		
29	-1.308	หญิง	
30	.394		
31	.839	ชาย	
32	-1.658	หญิง	
33	-0.805		
34	-1.422	หญิง	
35	1.280	ชาย	
เกณฑ์	0.822	-	

ตารางที่ 3: ค่าระยะห่างของข้อสอบแต่ละข้อถึงแกนหลักของข้อทดสอบการอ่านเข้าใจความ
เมื่อจำแนกตามเพศของผู้สอบ

ข้อที่	d_i	อคติต่อ	หมายเหตุ
36	-1.832	หญิง	ข้อสอบ 9 ข้อ มีอคติต่อเพศชาย
37	.245		ข้อสอบ 7 ข้อ มีอคติต่อเพศหญิง
38	.854	ชาย	
39	-.206		
40	-.597		
41	-2.56	หญิง	
42	-.752		
43	.067		
44	-.813		
45	1.021	ชาย	
46	.021		
47	-.186		
48	-.562		
49	.224		
50	.901	ชาย	
51	.004		
52	.864	ชาย	
53	-1.441	หญิง	
54	.159		
55	.129		
56	.369		
57	.688		
58	-.026		
59	-1.199	หญิง	
60	.747		

ข้อที่	d_1	ลคตต่อ	หมายเหตุ
61	-.536		
62	-.667		
63	-1.525	หญิง	
64	.228		
65	.916	ชาย	
66	.4181		
67	.241		
68	.913	ชาย	
69	-.639		
70	.096		
71	.309		
72	.384		
73	-.446		
74	.163		
75	.938	ชาย	
76	.260		
77	3.091	ชาย	
78	-.162		
79	-1.522	หญิง	
80	-.734		
81	.396		
82	.215		
83	.562		
84	-.372		
85	-.682		
86	.780		
87	-.546		
88	.299		
89	-.055		
90	-1.122	หญิง	

ข้อที่	d_1	อคติต่อ	หมายเหตุ
91	-.509		
92	.045		
93	.127		
94	.913	ซ้าย	
95	.699		

เกณฑ์	0.822		
-------	-------	--	--

ตารางที่ 4: ค่าระหว่างข้อสอบแต่ละข้อถึงแกนหลักของข้อทดสอบ
การเขียนด้านทักษะการรับรู้เมื่อจำแนกตามเพศของผู้สอบ

ข้อที่	d_1	อคติต่อ	หมายเหตุ
96	-.044		มีข้อสอบ 1 ข้อที่มีอคติต่อเพศชาย
97	-.125		
98	-.818		
99	-.312		
100	.347		
101	.446		
102	-.019		
103	-.791		
104	1.260	ชาย	
105	.259		
106	-.558		
107	.413		
108	-.275		
109	.337		
110	-.280		
111	-.306		
112	-.456		
113	-.554		
114	-.011		
115	-.427		
116	-.346		
117	.060		

ข้อที่	d_1	อคติต่อ	หมายเหตุ
118	-.294		
119	.036		
120	.010		
เกณฑ์	0.822	-	

* สรุปลำดับข้อสอบที่มีอคติต่อเพศชาย 15 ข้อ และต่อเพศหญิง 19 ข้อ รวมทั้งหมด 34 ข้อ

ตารางที่ 5: ค่าระยะห่างของข้อสอบแต่ละข้อถึงแกนหลักของข้อทดสอบทักษะการฟัง เมื่อจำแนกตามชั้นปี

ข้อที่	ปี 4-1	ปี 4-2	ปี 4-3	ปี 4-5	ปี 4-6	ปี 4-บัณฑิต	ปี 4-ภายนอก
1	.305	.434	-.308	1.067	.367	-.391	-.169
2	-5.462	-1.253	-1.001	-.453	.788	-.037	-.264
3	-.012	.725	1.155	.044	-.281	1.081	1.180
4	-.121	1.379	-.122	-1.953	.888	1.089	1.476
5	2.375	.821	-.366	-.153	.663	.560	.694
6	-.040	1.143	-.039	.653	1.453	.957	1.371
7	.182	-.317	-.430	-.485	3.712	-.300	-.195
8	1.423	.591	-.502	-.216	2.099	.028	.053
9	.139	1.288	.715	.204	1.973	.769	.960
10	-.748	.594	.587	-1.377	1.693	.307	.228
11	-1.542	.089	-.626	.619	1.154	.233	.026
12	.370	-.741	-1.551	.589	-.446	.092	.007
13	.897	.262	.114	.967	.134	.840	.900
14	-2.476	-.027	-.627	-.442	.753	.675	.593
15	-.092	.716	1.099	.158	-.600	-1.09	-1.447
16	.129	.289	-.495	-.498	1.877	.086	-.007
17	.984	.164	.119	-.119	-1.827	-.186	-.407
18	.111	1.513	.275	1.384	.472	.100	.346
19	.959	.728	.895	-.447	.368	.901	1.029
20	.044	1.277	.921	-.294	1.239	1.037	1.241
21	-.459	.202	-1.357	-1.223	1.208	1.131	1.040
22	.959	-.035	.291	-3.222	.885	.354	.358
23	.524	-.373	-.593	-.138	.244	.413	.313
24	-.025	-.316	.433	.297	.110	.489	.593
25	-.674	-.860	.914	.565	1.125	.729	.757
26	3.95	1.225	.205	.365	-1.033	.819	.804
27	.691	1.596	.744	1.652	1.576	-.152	-.275

ข้อที่	ปี 4-1	ปี 4-2	ปี 4-3	ปี 4-5	ปี 4-6	ปี 4-บัณฑิต	ปี 4-ภายนอก
28	.638	.258	-.077	.673	.579	.624	.794
29	.771	.205	-.215	.509	.362	.810	1.076
30	-.312	-.091	-.776	-.333	-.413	.988	.912
31	.280	.301	.278	.680	.434	-.072	-.012
32	1.171	.589	.139	.351	.544	.708	.726
33	.001	.864	-.120	-.198	-.186	1.625	1.626
34	.183	-.202	.099	-.240	-.536	.874	.843
35	2.468	1.439	.552	.364	-1.002	.137	.154
เกณฑ์	0.889	1.878	0.875	1.173	2.010	1.944	1.918
ข้อดี	ปี 4 = 8 ปี 1 = 2	ปี 4 = 0 ปี 2 = 0	ปี 4 = 3 ปี 3 = 3	ปี 4 = 1 ปี 5 = 4	ปี 4 = 2 ปี 6 = 0	ปี 4 = 0 บัณฑิต = 0	ปี 4 = 0 ภายนอก = 0

ตารางที่ 6: ค่าระยะห่างของข้อสอบแต่ละข้อถึงแกนหลักของข้อทดสอบการอ่านเข้าใจความ
เมื่อจำแนกตามชั้นปี

ข้อที่	ปี 4-1	ปี 4-2	ปี 4-3	ปี 4-5	ปี 4-6	ปี 4-บัณฑิต	ปี 4-ภายนอก
36	.053	-.208	-.017	.414	.839	1.635	2.098
37	-.416	-.047	-.083	1.090	.342	.417	.717
38	-.075	.528	.165	1.031	1.097	1.283	1.661
39	-.484	-.096	.206	-.088	.880	1.097	1.138
40	.473	.446	.087	.913	1.728	-.472	-.438
41	2.182	.384	.085	-.462	1.393	.544	.752
42	.035	.348	-.172	-.235	1.281	-.055	-.099
43	1.980	-.073	.694	.758	3.944	.642	.798
44	-2.144	.771	.436	.444	-1.679	1.424	1.741
45	-.760	-.759	.373	.347	-.208	1.492	1.646
46	.155	.995	.449	-.415	1.142	1.410	1.390
47	-.697	.360	-.331	.149	.147	-.037	-.009
48	-.317	-.010	-.883	.368	1.157	.768	.864
49	-.160	1.129	.357	3.045	.134	.361	.300
50	.475	.221	-.255	2.093	.055	.460	.654
51	-.568	-.933	-1.000	.426	.825	1.380	1.782
52	.651	-.042	-.429	-.378	-.208	.653	1.109
53	3.778	1.525	-.138	-.508	-.146	1.475	1.576
54	-.450	-.623	1.249	-.733	1.052	.781	1.001
55	-.492	.464	-.304	-.141	2.096	1.305	1.353
56	1.152	1.256	.148	.547	1.452	.978	.795
57	-.248	.611	-.204	.993	1.473	.639	.432
58	1.505	1.764	.560	.807	2.249	-.125	-.113
59	-.091	.137	-.032	3.856	1.556	.330	.171
60	.880	1.107	-.217	.741	1.299	-.175	-.143

ข้อที่	ปี 4-1	ปี 4-2	ปี 4-3	ปี 4-5	ปี 4-6	ปี 4-ให้คิด	ปี 4-ภายนอก
61	.786	.677	-.095	-1.061	1.998	1.194	1.448
62	-3.47	-.658	-1.225	-.036	4.920	.285	.130
63	.330	.754	.712	-2.211	1.104	.470	.595
64	.060	.326	-.075	.045	-.013	1.125	1.367
65	.672	.083	-8.17	-.436	.688	.506	.466
66	-.496	.145	-.812	.745	-.413	.789	1.069
67	1.165	-2.94	.313	3.721	-.001	.794	.963
68	-1.016	-.077	-.042	.836	1.466	2.067	3.276
69	-1.078	-1.544	1.966	1.038	-.136	2.067	3.276
70	-.231	-.274	-.697	-1.950	-1.892	-12.190	-11.692
71	.471	-.168	-.522	-.831	-.782	-14.457	-14.071
72	-.239	.116	-.895	-.062	2.159	-11.417	-10.880
73	.444	.507	.558	1.128	2.694	-11.417	-10.880
74	2.680	.958	.405	-.485	.634	-12.190	-11.692
75	.242	.518	-.612	.003	.505	.656	.502
76	.588	1.067	-.552	-1.402	4.058	-.106	-.427
77	1.029	1.400	-.165	1.190	-2.466	-.670	-1.038
78	.514	-2.11	-.446	.160	-1.193	-.433	-.789
79	.705	1.436	.045	.753	15.910	2.067	3.276
80	1.190	.318	-.59	.007	13.957	2.067	3.276
81	-.031	-.297	-.526	-.779	-11.268	.279	-.041
82	1.070	-.561	-.456	-.134	-.373	.936	1.139
83	-1.011	.621	-.236	-.010	-1.784	-.221	-.644
84	-.941	-1.059	-.125	.871	4.405	-.071	-.583
85	.444	-.251	-.183	1.779	-.106	.643	.791
86	2.574	1.263	.607	-.138	-1.334	.722	1.066
87	.499	.884	.508	1.100	.029	-.273	-.189
88	.093	.446	-.388	10.974	-.734	-.133	-.494

ชื่อที่	ปี 4-1	ปี 4-2	ปี 4-3	ปี 4-5	ปี 4-6	ปี 4-บัณฑิต	ปี 4-ภายนอก
89	.929	-.194	-.229	-.018	4.058	.092	-.194
90	.584	.955	1.854	1.100	4.058	-1.321	-1.811
91	.535	.804	.187	-14.940	-10.247	1.494	1.036
92	-2.915	.285	.440	1.308	2.679	-.084	-.178
93	-.204	.364	-.433	.098	.181	.324	.141
94	.011	-.439	-.272	14.011	-1.753	-.816	-.874
95	.135	-.162	-.715	1.679	1.374	1.022	.915
เกณฑ์	0.889	1.878	0.875	1.173	2.010	1.944	1.918
ยอด	ปี 4 = 11 ปี 1 = 7	ปี 4 = 0 ปี 2 = 0	ปี 4 = 3 ปี 3 = 4	ปี 4 = 8 ปี 5 = 3	ปี 4 = 13 ปี 6 = 3	ปี 4 = 4 บัณฑิต = 5	ปี 4 = 5 ภายนอก = 5

ตารางที่ 7: ค่าระยะห่างของข้อสอบแต่ละข้อถึงแกนหลักของข้อทดสอบการเขียนด้านทักษะการรับรู้
เมื่อจำแนกตามชั้นปี

ข้อที่	ปี 4-1	ปี 4-2	ปี 4-3	ปี 4-5	ปี 4-6	ปี 4-บัณฑิต	ปี 4-ภายนอก
96	-.333	-.251	-1.349	.264	.680	.268	.221
97	-.610	.131	-.182	1.015	3.168	.416	.161
98	2.425	.581	-.527	-.710	3.123	.061	.310
99	.069	.436	-.401	13.081	.406	-.036	-.362
100	.296	.918	.104	.348	-1.05	-.615	-1.045
101	8.833	11.088	10.302	1.100	-.282	.660	.588
102	.445	1.859	.230	1.100	-.927	1.077	.977
103	.445	11.418	.230	13.081	.755	.928	1.015
104	-12.493	.351	.789	-11.506	.142	-.806	-1.098
105	13.312	13.316	.230	.417	.117	1.302	1.306
106	-2.107	-14.584	-1.418	-.001	.857	-.255	-.535
107	-12.378	-.369	.247	-.427	.632	.131	-.178
108	12.614	13.918	11.329	14.533	.440	-0.058	-1.417
109	.763	-.445	.270	.755	-.195	.711	.962
110	-13.202	-.027	-.157	.344	2.112	-.258	-.546
111	13.312	12.843	13.997	.302	-1.024	.170	.078
112	-10.650	-3.250	-.320	3.553	-.265	.542	.432
113	-1.042	.307	.238	-1.632	1.113	.220	.019
114	-.110	-.136	-2.811	-.578	-.160	1.265	1.248
115	-1.342	-1.817	-.725	-3.903	-1.332	.525	.528
116	-.247	-.667	-.024	.001	2.228	-.232	-.732
117	.152	.661	-1.034	2.916	-2.17	-.434	-.731
118	.445	1.859	.230	.297	.752	-.787	-1.297

ข้อที่	ปี 4-1	ปี 4-2	ปี 4-3	ปี 4-5	ปี 4-6	ปี 4-บัณฑิต	ปี 4-ภายนอก
119	.445	1.859	.230	.436	-.841	.002	-.257
120	.445	1.859	.230	-.178	-.196	-.339	-.865
เกณฑ์	0.889	1.878	0.875	1.173	2.010	1.944	1.918
สถิติ	ปี 4 = 11 ปี 1 = 7	ปี 4 = 0 ปี 2 = 0	ปี 4 = 3 ปี 3 = 4	ปี 4 = 8 ปี 5 = 3	ปี 4 = 13 ปี 6 = 3	ปี 4 = 4 บัณฑิต = 5	ปี 4 = 5 ภายนอก = 5

ตารางที่ 8: สรุปจำนวนข้อทดสอบที่ผิดต่อผู้สอบชั้นปีต่าง ๆ

ทักษะ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 5	ปีที่ 6	บัณฑิต	บุคคล ภายนอก
การฟัง	+8	+0	+3	+1	+2	+0	+0
	-2	-0	-3	-4	-0	-0	-0
การอ่าน	+11	+0	+3	+8	+13	+4	+5
	-7	-0	-4	-3	-3	-5	-5
การเขียน I	+5	+5	+3	+4	+4	+0	+0
	-7	-2	-4	-2	-1	-0	-0
รวม	+24	+5	+9	+13	+19	+4	+5
	-16	-2	-11	-9	-4	-5	-5
	(40)	(7)	(20)	(22)	(23)	(9)	(10)

- หมายเหตุ
1. จำนวน + หมายความว่าข้อทดสอบที่ผิดต่อผู้สอบชั้นปีที่ 4 กล่าวคือ ผู้ทดสอบนั้นยากมากสำหรับผู้สอบชั้นปีที่ 4
 2. จำนวน - หมายความว่าข้อทดสอบที่ผิดต่อผู้สอบชั้นปีระบุไว้ กล่าวคือ ข้อทดสอบนั้นยากมากสำหรับผู้สอบชั้นปีต่าง ๆ ระบุ

ภาคผนวก ง

รายละเอียดของโครงการ

หัวข้อคำชี้แจง

ประกอบการขอประมาณโครงการวิจัยและพัฒนา

ปีงบประมาณ 2532-2534

สถาบันภาษา และฝ่ายวิชาการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) การสร้างและพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบวัดสมิทภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษและระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้อง
(ภาษาอังกฤษ) Construction and Validation of a General English Proficiency Test and Its Related Testing System
2. ประเภทของงานวิจัย การวิจัยและพัฒนา (เน้นด้านการสร้างวิเคราะห์และพัฒนา)
3. สาขาที่ทำการวิจัย การวัดและประเมินผลด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์
4. โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการใหญ่ ชื่อ "การทดสอบสมิทภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ"
5. ชื่อหน่วยงานที่ทำการวิจัยร่วมกันและลักษณะของการร่วมกัน
 - 5.1 หน่วยงานที่ทำการวิจัยร่วมกัน
ได้แก่ สถาบันภาษา และฝ่ายวิชาการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - 5.2 ลักษณะการร่วมงาน
สถาบันภาษารับผิดชอบในการสร้าง ดำเนินการจัดสอบ และพัฒนาแบบทดสอบ ส่วนฝ่ายวิชาการร่วมรับผิดชอบการอำนวยความสะดวกโครงการ การช่วยเหลือด้านสถานที่และบุคลากรในการจัดสอบ การประชาสัมพันธ์และงบประมาณดำเนินการ
6. คณะผู้ดำเนินการวิจัย
ได้แก่อาจารย์ของสถาบันภาษาจำนวนหนึ่งและผู้แทนจากฝ่ายวิชาการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจแบ่งออกได้ดังนี้
 1. คณะกรรมการวางแผนและอำนวยความสะดวกโครงการ
 2. คณะกรรมการวิจัย
 3. คณะกรรมการสนับสนุนการวิจัย
7. สถานที่ทำการทดลองและ/หรือเก็บข้อมูล
สถาบันภาษา และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
8. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย
บัณฑิตของมหาวิทยาลัยที่จะสร้างบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ คิดเป็น ทำเป็น เพื่อออกไปรับใช้สังคมนั้น คงจะสัมฤทธิ์ผล ไปไม่ได้ ถ้าผู้ผลิตบัณฑิตไม่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมรอบตัวเรา

ปัจจุบันสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมในโลกกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย สังคมของเรากำลังอยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงจากสังคมกสิกรรม ไปสู่สังคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีความซับซ้อนทั้งในด้านกว้างและลึก การเตรียมประชาชนในประเทศให้สามารถรับกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นสิ่งที่ต้องกระทำ และกระทำด้วยความรวดเร็ว มหาวิทยาลัยมีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงต่อสังคม ในอันที่จะช่วยสร้างบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อจะได้ช่วยชี้แนะประชากรให้ปรับปรุงตนเอง ไปสู่จุดหมายเดียวกัน สังคมอุตสาหกรรมนั้นต้องพึ่งพาเทคโนโลยี ปัจจุบันเทคโนโลยีที่ใช้อยู่ในประเทศนั้น ได้มาจากต่างประเทศ เกือบทั้งสิ้น การติดต่อระหว่างประเทศในเชิงการค้าขายทอดเทคโนโลยี การตลาด การศึกษา การวิจัย และอื่น ๆ กลายเป็นความจำเป็นและเป็นข้อได้เปรียบของผู้ที่สามารถสื่อสารได้ดี

ดังนั้น ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาสากลในการสื่อสาร และแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ดังกล่าว จึงมีความจำเป็นยิ่ง และเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากทั้งสำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและในการประกอบอาชีพในวงการต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้การสื่อสารข่าวสารต่าง ๆ ภายในและภายนอกประเทศกระทำได้รวดเร็วมาก เพราะอาศัยความเจริญทางด้านเทคโนโลยีทางการสื่อสารสมัยใหม่ต่าง ๆ จึงเป็นผลให้บุคคลและองค์กรต่าง ๆ ติดต่อกันมากยิ่งขึ้น เช่น จากผลการวิจัยต่าง ๆ พบว่าทั้งนักศึกษา บัณฑิต หน่วยงานต่าง ๆ ของราชการ องค์กรของรัฐวิสาหกิจ และบริษัทห้างร้านเอกชน มีความต้องการและมีการใช้ภาษาอังกฤษในการดำเนินกิจการในระดับปานกลางจนถึงในระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เห็นนักวิชาการและบุคคลในระดับบริหารกิจการ ต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการอ่าน เขียน ฟัง และพูดมากตามลำดับ ปริมาณความต้องการดังกล่าวนี้มีมานานแล้ว และมีแนวโน้มว่าจะมีมากขึ้นเรื่อย ๆ (อัจฉรา วงศ์ไสขร และคณะ, 2524:20, บังอร สว่างวิโรธ,

2526:38, สุนันต์ สุขมลสันต์ และคณะ, 2529:63-68)

มหาวิทยาลัยเล็งเห็นความจำเป็นในการสื่อสารระหว่างประเทศ ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางว่า ถ้าบัณฑิตของเรามีความสามารถทั้งในด้านเนื้อหาวิชาการ และในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อทำความเข้าใจกับชาวต่างประเทศได้ ก็จะทำให้บัณฑิตทันต่อเหตุการณ์มีคุณค่า เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสังคมมากขึ้น ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้สังคมมุ่งไปสู่สังคมอุตสาหกรรม ได้ทันเวลาและปลอดภัย ดังนั้นฝ่ายวิชาการจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องเริ่มปรับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ได้มาตรฐานที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนด โดยในระยะแรกจะทำการให้บริการ

ทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3-4 หรือ 2 ปีสุดท้ายของหลักสูตรต่าง ๆ ก่อน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวทั้งอาจารย์และนิสิต เพื่อให้มีความสนใจและให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และอาจจะบรรจุการสอบอยู่ในหลักสูตรต่อไป เมื่อมีการปรับปรุงหลักสูตรในคณะต่าง ๆ ทั้งนี้คงจะขึ้นกับความต้องการของแต่ละคณะ เป็นสำคัญ

แต่เนื่องจากแบบทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษที่จะใช้วัดความรู้และความสามารถของนิสิตดังกล่าวแล้วนั้นจะต้องเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพสูง น่าเชื่อถือ วัสดุในสิ่งที่มีทดสอบได้จริงผลการวัดมีความเชื่อมั่นได้สูง และที่สำคัญมากก็คือ จะต้องเป็นแบบทดสอบที่เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในประเทศด้วย ซึ่งแบบทดสอบที่มีคุณสมบัติที่ตั้งกล่าวนี้ยังไม่มีในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และการพัฒนาแบบทดสอบนี้ต้องอาศัยระยะเวลาในการสร้าง ตรวจสอบปรับปรุง แก้ไข และยืนยันผล เนื่องจากฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าสถาบันภาษารับผิดชอบต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมีความชำนาญเป็นพิเศษในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน เพื่อวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ จึงได้ขอความอนุเคราะห์จากสถาบันภาษาให้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบดังกล่าวขึ้น

ดังนั้น สถาบันภาษาโดยความร่วมมือจากฝ่ายวิชาการ จึงได้ทำโครงการวิจัยและพัฒนา เรื่อง "การสร้างและพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบชุดวัดสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษและระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้อง" นี้ขึ้น

9. วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสร้างและพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบวัดสมิทธิภาพทั่วไปของภาษาอังกฤษสำหรับใช้กับนิสิตชั้นปีที่ 3-4 หรือ 2 ปีสุดท้ายของหลักสูตรต่าง ๆ รวมทั้งบุคคลภายนอกทั่วไปที่สนใจให้เป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพสูงและเหมาะสมกับผู้สอบที่เป็นคนไทย
2. เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3-4 หรือ 2 ปีสุดท้ายของหลักสูตรต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อจำแนกออกเป็นมิติต่าง ๆ เช่น คณะ ภาควิชา วิชาเอก-โท เพศ ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจของครอบครัว และการศึกษาของบิดา-มารดา เป็นต้น
3. เพื่อสร้างและพัฒนาระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดสอบแบบทดสอบดังกล่าวให้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ ซึ่งได้แก่ คลังข้อทดสอบโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมการประมวลผลการสอบ และรายงานผลการสอบเป็นรายบุคคลโดยใช้คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

10. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นิสิตจะมีความตื่นตัวในการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นการเตรียมตัวในการพัฒนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติในที่สุด
2. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาต่าง ๆ จะช่วยให้คณาจารย์ทั้งที่เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้สอนวิชาการอื่น ๆ มีความสนใจและให้ความร่วมมือในการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษให้แก่ นิสิต ในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และสามารถนำมาประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพและทันสมัยต่อไปได้
3. สถาบันภาษาจะมีแบบทดสอบสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั่วไป พร้อมกับระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้องที่ทันสมัย ซึ่งจะเป็นการเพิ่มบทบาทของสถาบันภาษา ในฐานะแหล่งวิชาการทางด้านนี้ให้มากยิ่งขึ้น
4. นิสิตและผู้สมัครสอบจะมีหลักฐานแสดงระดับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นซึ่งอาจใช้เพื่อการสมัครงานหรือการศึกษาต่อได้ด้วย
5. สังคมจะได้รับบริการทางวิชาการที่ตรงกับความต้องการของบุคคลทั่ว ๆ ไป มาก
6. ทำให้บรรยากาศทางวิชาการของมหาวิทยาลัยดีขึ้น

11. ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เกี่ยวข้องกับประเด็นหลัก 3 ประการคือ

1. การสร้างและพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ ซึ่งรวมทั้งกระบวนการต่าง ๆ ทางสถิติในการ Validation ข้อทดสอบต่าง ๆ ที่สร้างขึ้น เช่น การหาความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความตรงเชิงภาวะสันนิษฐาน (construct validity) ความตรงร่วมสมัย (concurrent validity) และความตรงเชิงพยากรณ์ (predictive validity) และการหาความเที่ยง (Reliability) ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการวิเคราะห์คุณภาพของข้อทดสอบเป็นรายข้อ ด้วยวิธีการต่าง ๆ ทางสถิติ เช่น โดยวิธี classical model และ logistic models เป็นต้น และการวิเคราะห์หาความลำเอียงของข้อทดสอบรายข้อ (item bias) โดยวิธีต่าง ๆ ด้วย เช่น Chi-square test และ Rasch Model เป็นต้น ซึ่งแนวคิดและวิธีการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังกล่าว อาจพบได้ในตำราทั่วไปที่เกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาข้อทดสอบภาษาอังกฤษ หรือวิชาอื่น ๆ เช่น

Marshall and Hales, 1972; Heaton, 1975; Cohen, 1980; Bachman, 1980; Oller, 1979; Valette, 1977; Ebel, 1965; Thorndike, 1971; Berk, 1982; Lord, 1980; Wright, 1979; Cripser and Davies, 1988 เป็นต้น

2. ระดับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อจำแนกออกเป็นมิติต่าง ๆ ในอดีต มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 1 เรื่อง คือ ในปี 2521 ชนิกา (ชนิกา, 2521:162, 173) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จาก 14 คณะ ปรากฏว่าความรู้ความสามารถด้านโครงสร้างภาษา การฟัง คำศัพท์ และการอ่าน อยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ ($\bar{X} = 17.11-40.59$ จาก 50 คะแนน) ในระยะต่อมา ได้มีงานวิจัยที่เกี่ยวกับระดับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอีกหลายเรื่อง แต่มักเป็นการศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์จากการสอนบางรายวิชาหรือผลการสอนของการทดลองบางวิธี แต่ก็มักจะพบว่าระดับความรู้ความสามารถทางภาษาของนิสิตอยู่ในระดับปานกลางหรือต่ำ เช่น ในปี 2527 กาญจนา และคณะ (กาญจนา และคณะ, 2527:27) ได้ทำการศึกษานิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวนประมาณ 2,000 คน จาก 9 คณะ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษในการเรียนการอ่าน และการฟัง พบว่าโดยทั่วไปแล้วนิสิตมีความสามารถในทักษะดังกล่าวในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 47.51\%-66.32\%$) และหลังจากที่นิสิตจบภาคการศึกษาแล้ว นิสิตทุกคนยกเว้นนิสิตจากคณะนิติศาสตร์สามารถสอบได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญ ในปีเดียวกัน อัจฉราและคณะ (อัจฉรา และคณะ, 2527: 136) พบว่านิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จาก 4 คณะ มีระดับความสามารถด้านการอ่านในระดับค่อนข้างต่ำ ($\bar{X} = 17.09-22.57$ จาก 40 คะแนน) วิธีการสอนใหม่ ๆ ที่ทดลองใช้ไม่อาจทำให้สัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนิสิตดังกล่าวมีเพิ่มขึ้นสูงมากนัก และในปี 2530 สุชาดา และคณะ (สุชาดา และคณะ, 2530: 100-112) ได้ทำการวิจัยพบว่าระดับความสามารถของนิสิตชั้นปีที่ 1 จาก 5 คณะ ในด้านโครงสร้างทางภาษา การฟัง คำศัพท์ และการอ่านอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ ($\bar{X} = 20.21-28.98$ จาก 50 คะแนน) และความสามารถด้านการพูดอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำมาก ($\bar{X} = 26.57-30.69$ จาก 99 คะแนน) และการสอนแนวใหม่หลาย ๆ วิธีไม่อาจทำให้นิสิตมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนเพิ่มขึ้นสูงได้อย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ในปี 2532 สุนด์ร์ และกรองแก้ว (สุนด์ร์ และกรองแก้ว, 2532) ได้ทำการศึกษาสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตชั้นปีที่ 1-4 ในระหว่างปี 2528-2530 จากทุกคณะ พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วนิสิตมีระดับความรู้ความสามารถในทักษะต่าง ๆ ในระดับปานกลาง

(\bar{X} = 58.14%-67.12%) และนิสิตเหล่านี้มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัย โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 59.68%-60.43%)

ดังนั้น จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า โดยเฉลี่ยแล้วความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกชั้นปีอยู่ในระดับปานกลางหรือค่อนข้างต่ำ ในบางทักษะ เช่น การพูดและคำศัพท์ เป็นต้น แต่ว่ายังไม่มีการวิจัยเรื่องใดที่จะทำการศึกษาระดับสมิทภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษทางด้านการอ่าน การฟังและการเขียน โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นมิติต่าง ๆ อย่างละเอียดเหมือนอย่างจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 ของโครงการวิจัยนี้

3. การสร้างและพัฒนาระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบครั้งนี้ ซึ่ง ได้แก่ กระบวนการจัดสอบ การตรวจข้อสอบ การประมวลผลและการรายงานผลการสอบ คณาจารย์ของสถาบันภาษา มีประสบการณ์เกี่ยวกับกระบวนการต่าง ๆ มา 3-4 ปีแล้วจากการจัดสอบ การจัดระดับชั้นเรียนและการยกเว้นการเรียน ซึ่งสถาบันภาษาจัดทำทุกปีตั้งแต่ปี 2528 เป็นต้นมา ดังนั้นการวางระบบสำหรับการจัดสอบแบบทดสอบวัดสมิทภาพทั่วไปทางภาษาคครั้งนี้ อาจสามารถทำการเลียนแบบการทดสอบดังกล่าวข้างต้นได้ไม่ยากนัก แต่ที่สำคัญมากก็คือการจัดวางระบบและจัดสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการตรวจข้อสอบประมวลผลและรายงานผลเป็นรายบุคคลซึ่งจะต้องจัดทำขึ้นใหม่โดยเฉพาะ ส่วนคลังข้อทดสอบนั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาระบบการทดสอบครั้งนี้ ทั้งนี้เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดสร้างข้อทดสอบไว้ใช้ในโอกาสต่าง ๆ ให้มีความพร้อมอยู่ได้เสมอ ซึ่งผลการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องคลังข้อสอบโดยใช้คอมพิวเตอร์ของสุนันต์ (สุนันต์, 2530: ก-ข) จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาระบบคลังข้อทดสอบนี้ต่อไป

12. วิธีวิจัย

12.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรเชิงนิยาม (defined population) ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 1-2 และ 3-4 หรือ 2 ปีสุดท้ายของหลักสูตรต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สมัครสอบแบบทดสอบที่จะจัดสร้างขึ้นนี้จำนวนประมาณ 1,000-3,000 คน แล้วแต่แต่ละปีที่ดำเนินการและบุคคลภายนอกทั่วไปที่สนใจที่จะมารับบริการทดสอบ ประมาณ 1,000-2,000 คนต่อปี รวมแล้วประมาณ 3,000-5,000 คนต่อปี

กลุ่มตัวอย่างจะได้แก่ตัวอย่างของประชากรเชิงนิยามดังกล่าวแล้วที่สุ่มมาอย่างมีระบบในขณะที่ยอดดีเมื่อมีความเชื่อมั่นอย่างน้อย 95% และมีความสามารถเคลื่อนไม่เกิน 5% แต่จะมีขนาดอย่างน้อยไม่น้อยกว่า 1,000 คนต่อปี

12.2 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย ได้แก่

1. แบบทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษที่จะสร้างขึ้นเพื่อวัดทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน สำหรับสอบประมาณ 3 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบ TOEFL (Test of English as a Foreign Language) หรือแบบทดสอบ Michigan Test หรือแบบทดสอบมาตรฐานอื่นที่จะสามารถหาได้ หรือจัดสอบได้ในแต่ละปี เช่น แบบทดสอบของ Oxford หรือ Cambridge เป็นต้น
3. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สอบแต่ละคนและความคิดเห็น เกี่ยวกับแบบทดสอบ และการทดสอบแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สมัครสอบ

12.3 การเก็บข้อมูล

1. สร้างแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษเพื่อวัดทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน
2. สร้างแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลและความคิดเห็น เกี่ยวกับการสอบแบบทดสอบดังกล่าว
3. ตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบ
4. นำข้อทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กระหว่าง 60-100 คน
5. ทำการวิเคราะห์ข้อทดสอบรายข้อและปรับปรุงข้อทดสอบ
6. นำแบบทดสอบไปทดสอบจริงกับผู้สมัครสอบทั้งหมดและนำแบบทดสอบไปสอบถามผู้สมัครสอบ
7. ทำการสุ่มตัวอย่างผลการสอบและตัวอย่างแบบสอบถามของผู้สมัครสอบมาเพื่อทำการศึกษาต่อไป
8. จัดให้ผู้สมัครสอบที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำการสอบแบบทดสอบมาตรฐานวัดความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของต่างประเทศ เช่น TOEFL, Michigan Test หรือแบบทดสอบจาก Oxford หรือ Cambridge เป็นต้น

อนึ่งในแต่ละปีกิจกรรมการจัดสอบอาจแตกต่างกันไป แล้วแต่ความจำเป็นของการวิจัย เช่นอาจมีการนำแบบทดสอบไปทดลองกับนิสิตหรือนักศึกษาของสถาบันอื่น หรือแม้แต่ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในจำนวนหนึ่งที่เหมาะสม เช่นประมาณ 100-300 คน ซึ่งรายละเอียดเพิ่มเติมบางอย่างเกี่ยวกับการดำเนินการจัดสอบ ได้แสดงไว้แล้วในภาคผนวก ก.

ส่วนการสร้างและพัฒนาระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดสอบแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษนั้น จะเป็นการออกแบบระบบเกี่ยวกับการนำข้อมูลเข้า

(input) ที่ขั้นตอนดำเนินการและลักษณะของผลลัพธ์ (output) ที่ต้องการในการประมวลผล และรายงานผลแล้วจะจ้างมาให้ผู้รับไปทำจนแล้วเสร็จ ส่วนผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบการทำงานของระบบดังกล่าวในระหว่างที่ทำการวิจัยนี้

12.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาแบบทดสอบวัดสมิททิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษในเรื่องต่อไปนี้

1. หาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่า Item Congruent Index ของรายข้อ และรวมทุกข้อ และหาค่า Kendall's Concordance Coefficient (W) ของความเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการทดสอบต่อเนื้อหารายข้อ
2. หาความตรงเชิงสภาวะสันนิษฐาน (Construct Validity) โดยการแยกตัวประกอบของข้อทดสอบด้วยวิธี Alpha Factor Analysis และหมุนแกนด้วยวิธี Varimax
3. หาความตรงร่วมสมัย (Concurrent Validity) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลการสอบแบบทดสอบวัดสมิททิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษกับผลการสอบแบบทดสอบของต่างประเทศที่ใช้กันแพร่หลาย เช่น TOEFL, Michigan Test แบบทดสอบจาก Oxford และ Cambridge เป็นต้น
4. หาความตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลการสอบแบบทดสอบที่กำลังพัฒนาขึ้นกับระดับ (degree) ของความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้สมัครสอบในชีวิตจริงในการใช้เพื่อทำงานหรือเพื่อดำรงชีวิตประจำวัน
5. หาความเที่ยง (Reliability) แบบต่าง ๆ ของแบบทดสอบทั้งในลักษณะของการทดสอบแบบอิงกลุ่ม (Norm-referenced Test) และการทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-reference Test) เช่น KR_{20} , KR_{21} , Test-Retest Method, Dependability Index และ Separability Index เป็นต้น
6. ทำการวิเคราะห์คุณภาพของข้อทดสอบเป็นรายข้อโดยวิธี Classical Model และ Logistic Models
7. ทำการวิเคราะห์หาความเป็นอคติ (bias) ของข้อทดสอบแต่ละข้อด้วยวิธี Chi-square Test, Rasch Model และ Logistic Model เพื่อยืนยันผลการวิเคราะห์ที่แน่นอน
8. หาสมการพยากรณ์ผลการทดสอบแบบทดสอบที่มีชื่อเสียงบางชนิด เช่น TOEFL Test, Michigan Test หรือแบบทดสอบจาก Oxford และ Cambridge เป็นต้น ด้วยวิธี Multiple Regression Analysis

9. ใช้สถิติพรรณนา (descriptive statistics) t-test, ANOVA test และ Chi-square test หาคำตอบให้กับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ของการวิจัยนี้

10. ตรวจสอบโปรแกรมคอมพิวเตอร์และระบบการจัดสอบที่เกี่ยวข้องโดยวิธี Simulation Technique และปรับปรุงแก้ไขระบบและโปรแกรมให้ได้ผลตามที่ต้องการ

11. ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในข้อ 1-10 ตามเวลาและเหตุการณ์ที่เหมาะสมตลอดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

13. ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งทำการพัฒนาแบบทดสอบสมิทิกภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษเฉพาะด้านทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 3-4 หรือ 2 ปีสุดท้ายของหลักสูตร และบุคคลทั่วไปที่สนใจเท่านั้น

2. การวิจัยเกี่ยวกับระดับสมิทิกภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษจะศึกษาเฉพาะกับนิสิตชั้นปีที่ 3-4 หรือ 2 ปีสุดท้ายของหลักสูตร และบุคคลทั่วไปที่มาสัมผัสสอบแบบทดสอบสมิทิกภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษแต่ละครั้งเท่านั้น

3. ระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้องกับจัดสอบครั้งนี้ มุ่งสร้างขึ้นเพื่อใช้ให้เกิดความสัมพันธ์กันระหว่างระบบคลังข้อทดสอบ การเลือกข้อทดสอบ การเทียบมาตรฐานผลการสอบ (score equating) การตรวจข้อสอบ การประมวลผลการสอบ และการรายงานผลการสอบเป็นรายบุคคล

14. ระยะที่ทำการวิจัย 3 ปี (กรกฎาคม 2532 - มิถุนายน 2535)

15. แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ (ดูตารางที่ 1-4 ในภาคผนวก ข)

16. อุปกรณ์ในการวิจัย

ก. อุปกรณ์ที่จำเป็นในการวิจัยที่ต้องจัดหา

1. กระดาษไซ

2. หมึกโรเนียว

3. กระดาษโรเนียว

4. เทปคอมพิวเตอร์

5. microcomputer ขนาด 32 bit ที่มี hard-disk อย่างน้อยขนาด 30 Mb และ math-coprocessor (เพราะต้องใช้กับโปรแกรมคลังข้อสอบที่จะสั่งซื้อจากมหาวิทยาลัย Oxford ซึ่งได้กำหนดคุณลักษณะเฉพาะของเครื่องที่จะใช้กับ program ดังกล่าวได้)

6. โปรแกรมคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับคลังข้อทดสอบที่สามารถเก็บตัวอักษรและภาพประกอบได้ และจะใช้กับอุปกรณ์หมายเลข 5 ข้างต้น

7. เครื่อง printer ขนาดแคร์ยามาตรฐาน เพื่อใช้กับอุปกรณ์หมายเลข 5
8. กระดาษพิมพ์ต่อเนื่อง เพื่อใช้กับอุปกรณ์หมายเลข 5

ข. อุปกรณ์การวิจัยที่มีอยู่แล้ว

1. เครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลชื่อ SPSSX ของมหาวิทยาลัย
2. เครื่องพิมพ์ดีด
3. เครื่องโทรเนียว
4. เครื่องถ่ายเอกสาร
5. เครื่องปรุกระดาษไข
6. เครื่อง microcomputer พร้อมโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ของสถาบันภาษา

17. รายละเอียดงบประมาณของโครงการตามหมวดเงินประเภทต่าง ๆ

(โปรดดูรายละเอียดในตารางที่ 5 ในภาคผนวก ค)

18. งบประมาณที่ใช้ตลอดโครงการ 981,600 บาท (เก้าแสนแปดหมื่นหนึ่งพันหกหรือยบาทถ้วน)

19. การรายงานความก้าวหน้าของโครงการ

จะรายงานความก้าวหน้าของการวิจัยทุกปี เป็นลายลักษณ์อักษรภายในเดือนมิถุนายน ของแต่ละปี แต่รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์และเสร็จสมบูรณ์ภายในเดือนกันยายน 2535

20. คำชี้แจงเพิ่มเติม

1. โปรแกรมคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับคลังข้อทดสอบ เป็นโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นใช้ที่มหาวิทยาลัย Oxford เพื่อการจัดเก็บข้อทดสอบที่เป็นข้อความ (Text) และรูปภาพประกอบ สามารถทำการบรรณาการ (edit) ข้อความและรูปภาพประกอบเหล่านี้ได้ สถาบันภาษาเคยส่งอาจารย์ไปดูงานเกี่ยวกับการพัฒนาข้อทดสอบที่มหาวิทยาลัยแห่งนั้นมาแล้ว และมีความเห็นว่าโปรแกรมนี้มีประโยชน์มากสำหรับการจัดทำคลังข้อทดสอบ คณะกรรมการวิจัยครั้งนี้มีความเห็นว่าการวิจัยนี้ควรจะได้จัดซื้อ/จัดหา โปรแกรมนี้มาใช้ด้วยเพราะว่าคลังข้อทดสอบเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของกระบวนการบริการจัดสอบให้แก่บุคคลจำนวนมาก ๆ ดังเป้าหมายที่วางไว้ของโครงการนี้ เพราะการทดสอบแต่ละครั้งจะต้องใช้ข้อทดสอบชุดใหม่ที่มีคุณภาพสูง ควรต้องเป็นข้อทดสอบคู่ขนานกัน ผลการสอบแต่ละครั้งควรต้องสามารถเปรียบเทียบกันได้ ข้อทดสอบควรเก็บไว้ในที่ปลอดภัย และสามารถสุมข้อทดสอบที่มีคุณสมบัติเฉพาะตามที่ต้องการมาใช้ได้ทันที สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่อาจทำได้สะดวกถ้าไม่มีคลังข้อทดสอบที่มีขนาดใหญ่ และไม่มีระบบที่ดี จากการติดต่ออย่างไม่เป็นทางการกับมหาวิทยาลัย Oxford มาแล้วพบว่ามหาวิทยาลัยดังกล่าวยินดีจะให้สถาบันภาษามีโปรแกรมดังกล่าวไว้ใช้ได้ ดังนั้นจึงต้องมีการจัดซื้อโปรแกรมดังกล่าวมาใช้ในโครงการวิจัยครั้งนี้ด้วย

2. คอมพิวเตอร์ขนาด 32-bit ที่มี hard-disk ขนาดอย่างน้อย 30 Mb และ math-coprocessor เป็นเครื่องมือที่ทางมหาวิทยาลัย Oxford กำหนดไว้ที่จะใช้ได้กับโปรแกรมที่ได้กล่าวไว้แล้วในข้อที่ 1 เครื่องมือดังกล่าวนี้สถาบันภาษาฯ ยังไม่มีใช้ ดังนั้นหากว่าซื้อโปรแกรมคลังข้อทดสอบมาใช้จะต้องซื้ออุปกรณ์ชิ้นนี้มาใช้ด้วย

3. เครื่อง printer ที่ต้องการเป็นอุปกรณ์ที่จะมาใช้กับอุปกรณ์หมายเลข 2 เพราะสถาบันภาษาฯ ยังไม่มีอุปกรณ์ชิ้นนี้เช่นกัน

(ลายเซ็น) หัวหน้าโครงการวิจัย

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ภาคผนวก ก: การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทดสอบ

วิธีดำเนินงาน

ก. การดำเนินงานทั่วไป

1. คณะกรรมการเฉพาะกิจต่าง ๆ ของสถาบันภาษารับผิดชอบในการดำเนินการจัดสร้างและพัฒนาแบบทดสอบสมิททิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ ทางด้านการอ่าน ฟัง เขียน
2. ประชาสัมพันธ์ให้คณะและนิสิตเห็นความสำคัญของผลการทดสอบสมิททิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ
3. เปิดรับสมัครให้ผลิตชั้นปีที่ 3-4 หรือ 2 ปีสุดท้ายของหลักสูตรต่าง ๆ เข้าสอบแบบทดสอบดังกล่าวได้ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในการสอบแต่อย่างใดตลอดระยะเวลาการดำเนินงานของโครงการนี้
4. ขอความร่วมมือมหาวิทยาลัยและคณะต่าง ๆ ในการดำเนินการจัดสอบแบบทดสอบดังกล่าวปีละครั้งในราวเดือนมกราคม
5. ดำเนินการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ออกใบแจ้งผลการสอบ และแจ้งผลต่อผู้เข้าสอบให้เสร็จสิ้นภายใน 6 สัปดาห์หลังการทดสอบ
6. ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาแบบทดสอบ และระบบการดำเนินการให้ดียิ่งขึ้น
7. เปิดให้บุคคลภายนอกที่สนใจเข้ารับการทดสอบได้ โดยต้องเสียค่าสมัครสอบ

ข. การดำเนินงานแต่ละปีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบ

ปีที่ 1: โครงการทดลองและวิจัย (ปี พ.ศ. 2532 - พ.ศ. 2533)

1. จัดตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ เพื่อดำเนินการดังนี้
 - 1.1 คณะกรรมการวางแผนและอำนวยการโครงการ
 - 1.2 คณะกรรมการวิจัยและประเมินผล
 - 1.2.1 คณะอนุกรรมการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบสมิททิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ
 - 1.2.2 คณะอนุกรรมการดำเนินการวิจัย
 - 1.2.3 คณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อสอบอัตโนมัติ
 - 1.3 คณะกรรมการสนับสนุนการวิจัย
 - 1.3.1 คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์และรับสมัครสอบ
 - 1.3.2 คณะอนุกรรมการบริหารการทดสอบ
 - 1.3.3 คณะอนุกรรมการตัดสินผลการทดสอบ
 - 1.3.4 คณะอนุกรรมการประมวลและรายงานผลการทดสอบ

2. ให้คณะกรรมการดำเนินงานต่าง ๆ ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามตารางที่ 2
3. ฝึกอบรมการตรวจข้อทดสอบอัตโนมัติด้านการเขียน
4. ฝึกอบรมด้านการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับคลังข้อทดสอบรวมทั้งการสร้างและพัฒนาข้อทดสอบ
5. จัดสอบสมิททิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน ฟังและเขียน ให้แก่นิสิตชั้นปีที่ 3-4 และ 2 ปีสุดท้ายของหลักสูตรต่าง ๆ รวมทั้งอาสาสมัคร ซึ่งเป็นนิสิตปีที่ 1-2 และบุคคลทั่วไปในวันเสาร์ที่ 6 มกราคม 2533 เวลา 9.00-12.00 น.
6. จัดเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยและประเมินผล โครงการ
7. รายงานผลการสอบภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2533
8. รายงานผลการวิจัยและประเมินผล โครงการ

ปีที่ 2: โครงการวิจัยและพัฒนา (ปี พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2534)

1. ปรับปรุงและพัฒนาแบบทดสอบสมิททิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษที่ใช้แล้ว
2. จัดปฏิบัติการการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบการอ่าน ฟัง เขียน เพิ่มเติม
3. คณะกรรมการต่าง ๆ ดำเนินงานต่าง ๆ ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามตารางที่ 3
4. จัดสอบสมิททิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน ฟัง เขียน และพูด ให้แก่นิสิตชั้นปีที่ 3-4 หรือ 2 ปีสุดท้ายของหลักสูตรต่าง ๆ และบุคคลทั่วไปที่สนใจ ในวันเดือน มกราคม 2534 เวลา 9.00-12.00 น.
5. จัดเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยและประเมินผล โครงการ
6. รายงานผลการสอบภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2533
7. รายงานผลการวิจัยและพัฒนารวมทั้งการประเมินผลโครงการ

ปีที่ 3: โครงการวิจัยและวางแผน (ปี พ.ศ. 2534 - พ.ศ. 2535)

1. ปรับปรุงและพัฒนาแบบทดสอบสมิททิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษที่ใช้แล้ว
2. จัดปฏิบัติการการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบการอ่าน ฟัง เขียน พูด เพิ่มเติม
3. คณะกรรมการดำเนินงานต่าง ๆ ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามตารางที่ 4
4. จัดสอบสมิททิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่าน ฟัง เขียน พูด และแปล ให้แก่นิสิตชั้นปีที่ 3-4 หรือ 2 ปีสุดท้ายของหลักสูตรต่าง ๆ และบุคคลทั่วไปที่สนใจ ในเดือน มกราคม 2535
5. จัดเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยและประเมินผล โครงการ
6. ประกาศผลการสอบภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2535
7. จัดประชุมรายงานผลการวิจัย

เป้าหมายของโครงการ

ก. ด้านปริมาณ

คาดว่าจะสามารถให้บริการทดสอบแก่นิสิตและผู้สนใจในแต่ละปีได้จำนวนต่อไปนี้ คือ

ปีที่	จำนวนผู้สอบ โดยประมาณ	ผู้สอบ	ทักษะที่สอบ	ความมุ่งหมาย สำคัญ
ปีที่ 1	3,000 คน	นิสิตปีที่ 3-4, 2 ปีสุดท้าย ส่วนปีที่ 1-2 และบุคคลทั่วไปจะเป็นอาสาสมัคร	อ่าน ฟัง เขียน	โครงการนำร่อง
ปีที่ 2	4,000 คน	นิสิตปีที่ 3-4, 2 ปีสุดท้าย และบุคคลทั่วไป	อ่าน ฟัง เขียน	หาความตรงร่วมสมัย
ปีที่ 3	5,000 คน	นิสิตปีที่ 3-4, 2 ปีสุดท้าย และบุคคลทั่วไป	อ่าน ฟัง เขียน	สร้างเกณฑ์ผลการสอบ
รวม	12,000 คน			

ข. ด้านคุณภาพ

คาดว่าจะทำให้ผลิตและบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความสนใจใฝ่ศึกษาและเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนมีคุณภาพดีขึ้น

ตารางที่ 4

ย่อสรุป กิจกรรมและระยะเวลาดำเนินการในปีที่ 1

ร.ล.	กิจกรรม	ปี 2532						ปี 2533					
		กค	สค	กย	ตค	พย	ธค	มค	กพ	มีค	เมย	พค	
1	เสนอโครงการให้มหาวิทยาลัย พิจารณานอนุมัติ												
2	ดำเนินการเตรียมข้อสอบที่จะใช้ ทั้งในด้านเนื้อหาแบบทดสอบ วิธีการประเมินผล จนถึงการผลิต แบบทดสอบออกมา เพื่อใช้ทดสอบ ต่อไป												
3	ประชาสัมพันธ์โครงการให้ผลิตและ ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเกี่ยวกับโครงการ ในเชิงวัตถุประสงค์ คุณสมบัติของ ผู้สมัคร วัน เวลา และสถานที่ ของ การรับสมัคร การสอบ และการ ประกาศผล												
4	เตรียมสถานที่ อุปกรณ์ที่ต้องใช้ ประกอบการสอบ และผู้คุมสอบให้ สอดคล้องกับแบบทดสอบ และจำนวน ผู้เข้าสอบ												
5	ดำเนินการสอบ												
6	ประมวลผล												
7	ประกาศผลสอบ												
8	ประเมินโครงการ												
9	เตรียมการสำหรับการสอบครั้งต่อไป												

ร่างเสนอโดย: สุนันท์ สกมลสันต์ (16/8/89)
ตามร่างที่ 1-2 ของอุษณีย์ และ
ร่างที่ 1-2-3 ของสุนันท์

ภาคผนวก จ

แบบฟอร์มรายงานผลการสอบ

CHULALONGKORN UNIVERSITY

This is to certify that

took a General English Proficiency Test

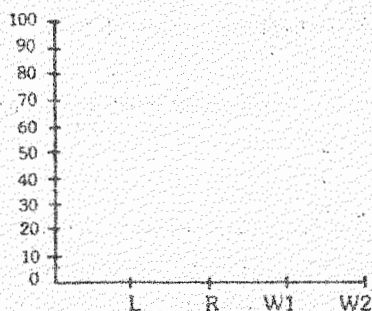
on

and the results are as follows:

TEST SCORES

No.	Sources	Dimensions	Listening (35)	Reading (60)	Writing 1 (25)	Writing 2 (100)	Total (220)
1.	All testees n =	Means Raw Scores Percent %-Rank					
2.	All testees from his/her faculty n =	Means %-Rank					
3.	All testees from his/her department n =	Means %-Rank					

TEST SCORE PROFILE

EQUATED SCORES

Test	Listening	Reading	Writing	Total
TOEFL				

*NB Mean = ×
Raw Score = *
For explanation, please see the back.

(Assoc. Prof. Malinee Chandavimol)
Director
Language Institute

(Assoc. Prof. Dr. Suphat Sukamolson)
Head of the Project as Registrar.

Issued on

ก. คณะกรรมการวางแผนและอำนวยการโครงการ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ประกอบ คูปริตัน	ที่ปรึกษา
2. รองศาสตราจารย์มาลินี จันทวิมล	ประธานกรรมการ
3. รองศาสตราจารย์ภักดีนิ นิยมเหตุ	กรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ปราบพาล	กรรมการ
5. รองศาสตราจารย์ ดร. สุนันต์ สุกมลสันต์	กรรมการ
6. รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วงศ์โสธร	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ทรงพร อิศโรอุรุกุล	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ชนิภา ศิลปอนันต์	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์กุลยา คิมภิวานนท์	กรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ ดร. สุนันต์ สุกมลสันต์	กรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ ดร. อุบลนัย ชัยขันธ์	กรรมการ
12. นางประไพพิศ มงคลรัตน์	กรรมการ
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริพร พงษ์สุรวินันต์	กรรมการและเลขานุการ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพร ชชาติอัสพร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข. คณะกรรมการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. คุณกัญดา ธรรมมงคล	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์มาลินี จันทวิมล	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ภักดีนิ นิยมเหตุ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ปราบพาล	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. สุนันต์ สุกมลสันต์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วงศ์โสธร	กรรมการ

คณะกรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร. คุณกัญดา ธรรมมงคล
รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วงศ์โสธร
รองศาสตราจารย์ภักดีนิ นิยมเหตุ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนีย์ ศรีไพพรรณ

ผู้สร้างและพัฒนาแบบทดสอบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริพร พงษ์สุรพันธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัสสร สิงคาลวนิช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลักษณะมี กิตติสาเรศ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนวรรณ สงวนเรือง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลลิตา หมอกพริ้ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสียงทิพย์ สุขศรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลยาพร นาวิการ

อาจารย์อิงทิพย์ รัตตะรังสี

อาจารย์ ดร. ภาวินี นาวารัตน์

Mr. Kenneth Bradley

Mr. Peter Parker

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพรชาติอัปสร

ประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการและเลขานุการ

ค. คณะกรรมการดำเนินการวิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ สุขมลสันต์

รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วงศ์ไธธร

รองศาสตราจารย์นิภาพร รัตนพฤษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทองรุ่ง จรุงกิจอนันต์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนีย์ ศรีไพพรรณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมตา เวชพิถิต

อาจารย์กรองแก้ว กรรณสูต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริพร พงษ์สุรพันธ์

นางสาวจรัสศรี ศรีสัญญาพานิชย์

ประธานกรรมการ

รองประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการและเลขานุการ

ผู้ช่วยเลขานุการ

